

PT

7269

.H33

IMS

This book belongs to
THE CAMPBELL COLLECTION
purchased with the aid of
The MacDonald-Stewart Foundation
and
The Canada Council

CAMPBELL
COLLECTION

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Ottawa

Hallfreðar saga

CAMPBELL
COLLECTION

Håndskrifter.

- B = Bergsbók, Perg. fol. nr. 1.
E = AM 325 VIII², 4to, fragment e.
F = Flateyjarbók, Gl. kgl. sml. 1005 fol.
G = AM 325 VIII², 4to, fragment f.
M = Mǫðruvallabók, AM 132 fol.
P = AM 325 IX^{1b}, 4to.
53 = AM 53 fol.
54 = AM 54 fol.
61 = AM 61 fol.
62 = AM 62 fol.
557 = AM 557, 4to.

CAMPBELL
COLLECTION

Þorvalldr het maðr ok var kallaðr skiliandi. hann
 3 bio i eynni Ylfi a Halogalandi. hann atti konu þa er
 Þorgerðr het ok var Hallfredar d(ottir). Gallti het
 brodir hennar. hann var ríkr maðr ok bio i Sogni.
 6 s(ynir) Þorualldz voru þeir Ottar ok Þorkell silfri

1—3 *I dette stykke slutter F sig til 61 m.m., se varianter til den midterste tekst.* 3 hann] herfra slutter F sig til M. 4 dottir] sál. F. 5 hann] ok F. 6 synir] sál. F.

<A> ofan verðum dögvm Hakonar Apalsteins 61
 f(ostra) bio sa maðr norðr æ Haloga landi i eyiu þeiri
 9 er Ylfi het er nefndr er Þorualldr ok var kallaðr skili-
 andi. hann atti þa konu er Þorgerðr het ok var Hall-
 freyðar d(ottir). Galti het brodir hennar. hann var
 12 ríkr maðr ok bio i Sogni. Þorvalldr skiliandi atti .ij.
 sono. het aNaR Ottar. aNaR het Þorkell silfri ok var

7 *Overskrift: þættir hallf'. vandrada skældz F; þatr fra ottari ok avalda B; 128 cap. uppruni Hallfr. P. A] sál. FBP.* 8 fostra] sál. FBP. sa maðr] efter het FB; efter Ylfi P. ey FB. 9 ylbi B, jlba P. het] hæitir FB; ÷ P. nefndr — Þorualldr] þorualldr het F. 9—10 skiliandi] F fortsætter fra og med hann l. 3. 10 Þorgerðr] efter het B. 11 -fridar B. dottir] sál. BP. het] var P. 13 aNaR² — Þorkell] en annar þorlacr BP.

Vikíngar brendo inni Þorualld skiliand. 62

15 A ofan verdvm dogvm Hakonar Adalsteins fostra
 bio nordr j eyio þeiri er Ylfi h(eitir) sa madr er Þor-
 valldr er nefndr ok var kalladr skiliandi. hann atti
 18 þa kono er h(et) Þorgerdr ok var Hallfredar d(ottir).
 Gallti h(et) brodir hennar. hann bio i Sogni. Þorvalldr
 atti ij sono h(et) annar Ottar en annar Þorkell

M ok var Þorkell laungetinn. Jngialldr het maðr er þar bio enn i eyinni. hans son het Aualldi. Ottar var með Jngialldi. Socki het vikingr einn mikill ok illr viðr eignar. hann for við a meðr hernaði ok var vinr Gunnhilldar sona þuiat þeir voru þa yfir Noregi. hann kom vm nótt a be Þorualldz ok segir monnum sinum at þar muni gott fang i hendr bera er auðigr maðr bio

1 Þorkell laungetinn] hann æige skilgetinn *F* (*jfr.* 61 *m.m.*).
2 eyiunne *F*. Ottar var] ÷ (!) *F*. 3—4 illr — eignar] illgiarn *F*. 4 meðr] *forkortet i F.* ok] hann *F*. vinr] + mikill *F*. 5 þuiat — yfir] er þa redu *F*. 6 vm — a] nattarþeli at *F*. monnum] *efter sinum F.* 7 mundi *F*. bio] var *F*.

61 hann eigi skilgetinn. Jngialldr het maðr er þar bio i eyiunni Ylfi. Aualldi het s(on) hans. Jngialldr var vin Þorvalldz ok var Ottar at fostri með Jngialldi. voro þeir Ottarr ok Aualldi miok iafn gamlir ok gerðoz þeir bratt fostbreðr. Maðr er nefndr Socki. hann var hinn mesti vikingr ok illgerða maðr ok for við a með rán ok hernat. Socki kom æ einu svmri til eyiarinnar Ylfi. hann gekk upp vm nott æ eyna með lið sitt ok kom til bæiar Þorvalldz æ vvert sva at allir menn voro fyrir i suefni. hann s(agði) þa til sinna manna. her man bera uel fiar faung i hendr er auðigr maðr byr

9 eyiunni] eyivnm i *B*. ylbi *B*, jlbu *P*. son] *sål.* *BP*. 10 at] a *B*. 11 ok¹] *to gg. tegnet for ok B. giordvzt BP.* 12 þeir bratt] ÷ *BP*. 13 inn *skr.* *P*. giorda *BP*. 14 hernad ok ran *BP*. 15 ylbi *B*, jlbi *P*. eydna *skr.* *B*. 16 bæiar Þorvalldz] þeiarins ollvm monnm *BP*. 16—17 sva — fyrir] ok allt folk var *BP*. 17 sagði] *sål.* *P*, mēti *B*. 18 mvn *BP*. fiar] *fe- BP.* hendr] hond os *P*. auþugr *P*. byr] er *B*.

62 silfri ok var hann eigi skilgetinn. Jngialldr h(et) madr er þar bio i eyioni Ylfi. Aualldi h(et) son hans. Jngialldr var vin Þorvalldz ok var Ottar at fostri med Jngialldi voro þeir Ottar ok Aualldi miog iafngamlir ok gerdvz þeir bratt fostbreðr. madr er nefndr Socki vikingr mikill ok rans madr. hann var j vinattv vid Gvnhilldi

firir. ok skulu ver bera elld at benvm. ok sva gera M
 þeir. Þorvalldr geck til dyra ok spýrr hverr firir elld-
 3 inum reði. Socki sagði til sin. huers giolldum ver at
 s(egir) Þorvalldr ek man eigi motgerðir minar við
 þik. Socki s(egir). ecki forum ver vikingar at þui
 6 vilium ver hafa lif þitt ok fé. a þui munu þer nu valld
 eiga at sinni s(egir) Þorvalldr. nu sækia vikingar at
 bænum með elldi ok vapnum ok lykr sua at Þorvalldr

1—2 ok² — þeir] ÷ *F.* 2 til dyra] at dyrum *F.* 4 segir]
sål. F. minar] vorar *F.* 5 s.] suar. *F.* foru uær *F.* þui] sokum *F.*
 6—7 a — Þorvalldr] þorvalldr suar. þess munu þer nu rad æiga
 at sinne *F.* 8 uopñum *F.* lykr] + þar *F.*

9 fyrir en vörn mun verða engi ef ver fòrum raðum at. 61
 Nv skulum ver sækia bæinn bæði með elldi ok vopn-
 um. skulum ver taka fe alt at herfangi en brena
 12 hus ok menn alla. Svmir varir menn skulu fara til
 Jngialldz ok gera þar slikt hit sama. Engi hans manna
 latti þessa baru þeir sipan elld at husum. Þorvalldr
 15 gekk til dura ok sp(urði) huerr fyrir elldinvm reði.
 Sokki s(agði) til sin. Þorvalldr m(ælti). hvat er til
 saka þviat ek veit eigi at ver hafim þer mein gert.
 18 Socki svar(ar). Ekki fòrum ver vikingarnir at sökum
 þar sem ver vilium hafa fe manna ok fiðr. sóttu vik-
 ingar bæinn bæði með vópnum ok elldi. Bran Þor-

9 fòrum] + med *BP.* 10 vær *P.* 12 vorir *BP.* 13 giora *P.*
 hit] id *BP.* 14 þessa] þetta *B.* husum] + þorvalldz *B.* + Þorv. *P.*
 15 dyra *B.* dira *P.* spurði] *sål. BP.* 16 sagði] *sål. B.* mælti] *sål. B.*
 17 þviat — gert] ÷ *BP.* 18 vær *P.* vikingarnir] vikingar miogh
BP. 19 ok] eda *B.* socktu *P.* 20 elldi ok vopnum *BP.* 20 — s.
 6⁹ Þorvalldr] efter þar *BP.*

21 konvnga modr sem morg qnnor illmenni. fyr nefndr 62
 Socki kom a einv svmri vid eyrna Ylfi vm nott ok
 geck vpp til bejar Þorvalldz. tok hann hvs a honvm
 24 sofannda ok sotti beinn med elldi ok vapnum. bran
 Þorvalldr þar inni med xij mann en Socki sendi sina

25 mann *skr. m med n over, skal næppe læses menn (i næste linje skrives m̄ = menn).*

M brann þar inni við .xv. menn en nockurir komuz brott
ór elldinum. vikingar toku fe þat allt er þeir mattu
með komaz. Sumt lið Socka for til bæiar Jngialldz 3
ok logðu þar elld i hus. hann geck til dyra ok beiddi
monnum vt gaungu. en þess var engi kostr. þa geck
Jngialldr at sveinunum Ottari ok Avallda ok mælti. 6
þat er likaz at liðin se min aurlaug. en giarna villd[a]
ek koma ykkir or elldinum ok mætti þið nióta leingri

1 brennr *F.* við] med *F.* mann *F.* nockurir] + menn *F.* kuom-
uzst abrott *F.* 2 ór elldinum] ÷ *F.* 3 með komaz] nytium
akoma *F.* for — bæiar] gerdi til *F.* 5 geck] hvarf *F.* 6 at — Ottari]
til sveinanna ottars *F.* 7 en] ok *F.* giarna] *efter* ek *F.*

61 valldr þar inni með .xv.da man en faer komuz brott. 9
Vikingar toko fe alt þat er þeir mattv nytium æ
koma. þeir menn er Socki hafði sendt til Jngialldz
lögðu þar elld i hus. hann geck til dura ok beiddi 12
mönnum vtgaungu. En þess var engi kostr af viking-
um. þa hvarf *Jngialldr at sveinunum Ottari ok
Avallda. hann m(ælti) til þeira. þat er nv vænst at 15
liðnar se minar lifstvndir. En giarna villdi ek koma
ykkir or elldinum at þit mættit niota lengri forlaga.
Nv mvn ek skiota ykkir vt vm lavndyr er æ ero bæn- 18

9 .xv.da (da *skr. over linjen*)] fimtanda *B.* 15 + da *over linjen*
P. burt *P.* 12 i] ÷ (!) *B.* dyra *BP.* 13 mönnum vtgaungu] vt gongv
ser ok monnum sinum *BP.* kostr] vón *B.* 13—14 vikingnum *B.*
14 Jngialldr] *sål. BP.* Ottar 61. 15 vænst] likast *BP.* 16 sieu *P.*
minar lifstvndir] lifstvndir minar ok vórar samvistir *B.* vorar
samvister ok minar lifstunþer *P.* giarnan *P.* villda *B.* 17 ur *P.*
at] ef *B.* mættud *P.*

62 menn til Jngialldz at gera honvm slikt illvirki. þeir
foro er sendir voro ok er þeir baro elld at þę Jngialldz.
var hann þess varr ok leitadi vtgongv ok er hennar 21
var eigi kostr geck hann til sveinanna Ottarz ok
Avallda ok leiddi þa til lavndyra einna. bad hann
þa þar vt ganga at hialpa ser a þann hatt at leita 24
ser til skogar med reykinvm. Jngialldr s(agdi) þeim

forlaga. skal ek skiota yckr vt vm lafn dyR ok væri **M**
 ykr nog efni til selld at hefna þessa ef þið fengit
 3 nockura vppreist. þeir sv(ara) at vera mundi vilinn
 til. en eigi siaum vit efni ockur til þess at suabunu.
 Síðan var þeim skotið vt vm laundyR einar ok komuz
 6 þeir með reykr i brott ok hlaupa vt a eyrna. en firir *gny
 ok elldzgangi ok þat er þeir voru eigi feigir þa komaz
 þeir vndan ok til eins bonda er þar bio i eynni. Ottar

1 forlaga] + ok *F.* 2 ykr] *k er delvis udvisket og en fordoblende prik kan være forsvundet.* nog] *der skal muligvis være en accent over o; ÷ F.* 2—3 þið — vppreist] *ykkur er nokkur framkuæmd ætlut F.* 3 sv.] *segja F. vile F.* 4 siam *F.* ockur] *÷ F.* 5 þeim var sidan *F.* 6 aburt *F.* hlupu *F.* 6—7 gny gny ok elldzgangangi *skr. M.* 7 kuomuzst *F.* 8 i eynni] *÷ F., som nu fortsætter med selvst. tekst (se s. 8¹⁹) indtil s. 17.*

9 um. leitit þit sípan til skogar með reykrnum ok væri **61**
 ykkur efni til selld at hefna þessa ef ykkur verðr nõckurar
 frammkvemþar avþit. þeir svoruðu. Vera mundi vilinn
 12 til en eigi er þat vænligt at sva bunu. Jngialldr leiddi
 þa til laundvranna ok komuz þeir þar i brott sva
 at vikingar vurðu ekki varir við fyrir gny ok elldz
 15 gangi ok þat er þeir voru eigi feigir. þeir leitaðv anan
 uegh æ eyrna. komv þeir litlv síðarr til eins bonda ok

9 þit] *÷ BP.* 10 til] *a BP.* 10—11 ykkur² — avþit] *færi gefizt (gefzt P) a BP.* 11 vilienn *P.* 12 vonligt *P.* leiddi] *leitadi BP.* 13 laundira *P.* þeir — brott] *þar vt sveinarnir (÷ P) ok (+ svo P) til skogar BP.* 14 vrdv *BP.* ekki] *ei P.* gny] *hermed begynder sagaen i AM 557, 4to, herefter betegnet 557.* 15 ok — feigir] *enda var þeim leingra lifs avdit 557. þat er] því at B, firer því P. þeir²] skr. to gg. ved linjesk. P. leitvdrv 557 P; + nv 557. 16 eyrna] + ok 557. kvðmv 557. þeir — síðarr] *÷ 557.**

erín efni til selld at hefna þessa þa er þeir mætti. þeir **62**
 18 sogdvz fvllan vilia til hafa. skildv þeir Jngialldr sva.
 Síðan foro vikingar brott af eyionni ok rëntv þar adr
 hvivetna. Jngialldr brennr ok hans menn en sveinarn-
 21 ir komvz vndan vikingvm ok hittv bonda einn

M mælti þa. villtu flytia okr til landz. bondi kendi þa ok flutti þa til landz. þar komu þeir er sildferia var ok menn á norðan ór Vagum. þeir sogðuz vera fatekir 3 sueinar ok koma ser þar i þionostu. þeir fara þar til er þeir koma sudr vm Sognsæ. þa segia sueinarnir at

61 badu hann flytia sik sem skiotaz inn til megin landz. 6 bondi kendi sueinana ok gerði sem þeir beiddu. En er þeir komo inn æ land sǫgðuz þeir vera fataekir sueinar. þeir komu þar fram er var við land sildar 9 feria nǫckur komin norþan or Vagum ok ætlaði at fara suðr i land. þeir komo ser þar j þionosto ok fengu ser far suðr með landi. En er þeir komo suðr æ Sognsæ 12 sǫgðo sveinarnir at þeir uilldi þar inn i fiǫrðinn ok

6 sem — landz] æ megin land sem skiotazt 557. 7 gerði] flvtti þa 557 BP. 7—8 En — æ] ok er þeir kvǫmv æ megin 557. 9 sueinar] þilltar 557. kvomv 557. var] la BP. 9—10 er — nǫckur] sem ein sildar feria la vid land 557. 10 vr 557. vǫgvm 557, vogvm BP. atlaði P. 10—11 at fara] ÷ 557. 11 kvomv 557. 12 ser] ÷ 557. En] ok 557. kvomv 557. 12—13 æ — uilldi] vm sǫgn sið. segiazt sveinarnir villdv fara 557. 13 þeir — þar] þar villdv þeir fara BP.

62 þann er þa flvtti til megin landz. En þar sem þeir komo at la vid land sildar feria ein sv er gengit hafdi 15 nordan or Uagvm. Sveinarnir komo ser j þionostv ferio mannana ok flvttvz svdr med landi. En er komo a Sognsę sogdvz þeir a land vilia. þat var þeim til 18

F Ottar mællti þa uilltu bondi lia mer skip. hann spyrr. huat suæinum eru þit. hann suar(ar). þeir æin-ir eru at betr samir at flytia okkr en duelia okkr. 21 hann suar(ar). þat mun uist satt þit munut vera eyiar suæinar uorir. þa voru þeir fluttir til landz ok kǫlluduzst gaungu menn ok koma þar er silda feria 24 æin var ok spurdu huerr firir rede. þeir kuoduzst vera nordan or Uogum. Ottar mællti vili þer nokkura þionustu sueina. stýrimadr suar(ar). uel koma oss 27 bakstr suæinar ok stigit a skip vt. helldu sidan sudr med landi ok er þeir koma a Sognnsę þa mællti Ottarr.

þeir vilja þar inn i fiorðu. eigu vit her frændr firir. **M**
 Styrimaðr mælti. þat skal nu sem þit villit eða munu
 3 þið her eigi verr komnir en þar sem ver tokum ykr.
 hafi þit vel þionat ok munu þið bratt brugðnir við
 meira. Siðan skildu þeir. sið dags komu þeir til Gallta
 6 moðurbroður Ottars ok settuz vtarliga. Gallti geck at
 þeim ok spurði huerir þeir væri. Ottar sagði satt til

2 villit] *sål.* 6 Ottars] *skr. sins, men overstreget, ottars i margen med en samtidig hånd.*

kvaðuz þar eiga frendr. Styrimaðr svar(ar). þat skal **61**
 9 nu sem þit vilit. munut þit eigi her verr komnir en
 þar sem ver tokum ykk. hafit þit oss vel þionat ok
 segir mer sva hugr vm at þit mvnit uerða af stundo
 12 meira hattar menn en nv ma likligt þickia. Voro þeir
 sipan fluttir til landz. Sið dags komv þeir til Galta
 moður broður Ottars ok settuz vtarliga i halm. Bondi
 15 gekk til þeira ok sp(urði) huerir þeir væri. Ottar s(agði)

8 kvodvzt *B. svar.] s. 557. skal] + þa P. 9 nu] ek gera B; ÷ 557. vilied P. mvnv 557 BP. eigi] efter her P. her] efter verr B. 10 ver tokum] ek tok B. ykk] ydr 557 P. hafi 557 BP. ok] ÷ 557. 11 munud P. uerða] vera B. af] at P. 13 Sið dags] efter þeir 557. kvomv 557. 14 i halm] ÷ 557. 15 spurði] *sål. 557 BP. sagði] sål. BP.**

reidv. þeir komo at kuelldi dags til þess þeiar er Gallti **62**
 atti firir at rada. þeir gengv þar inn ok dvldvz ok settvz
 18 vtarliga j halm ok letv litid vm sig. Gallti geck til
 þeira ok spvrdi hverir þeir væri. en þeir sogdv honvm
 satt. ok er Gallti vissi ett þeira tok hann vid þeim

21 nu uilium vit her inn i fiordin ok æigum her firir **F**
 frændr. styrimadr mællti. þat skal ykk nu hæimillt
 ok kann vera at þit set her æige verr komnir en þar
 24 sem þit vorut upp teknir ok hafui þit uel þionat en
 brugnir munu þit uid flæira. sidan skildu þeir.

Drepnir berserkir. capitulum.

27 Sid um aftan kuomu þeir j Sognn til Gallta modur
 broður sins ok settuzst utarliga i halm. Gallti gek at
 þeim ok spurde huerir þeir uæri. þeir kuoduzst uera

M þeira. þa er skaplig kuáma yekur s(agði) Gallti ok gangit til sætiss. þar voru þeir i goðu yfirlæti .vij. vetr eða .viiij. ok gerðuz gioruiligir menn. þa var 3 Ottar a Fitium er Hakon konungr fell en Gunnhilldar synir toku ríki. þat var einn dag er Gallti m(ælti). Sua virði ek Ottar sem þu ser fyrir yckr fostbræðrum 6

61 satt til sin. Galti m(ælti). þa mvn yekur kvama her eigi usannlig ok gangit til sætis. þeir voro þar i goðo yfirlæti .vij. vetr e(ðr) .viiij. ok gerðuz menn þrosku- 9 ligir. J þann tima var orrosta æ Fitivm er Hakon Aðalsteins f(ostri) fell. tok þa ríki i Noregi Gvnhilldr ok synir hennar. Sokki vikingr var vin þeira mikill 12 sem mörg ðnur illmenni. Eitt vár mælti Galti til þeira Ottars. sva virði ek Ottar frendi sem þu ser fyrir yckr fostbreðrum ok væntir ek at þu verðir framkvemdar 15

7 satt] ÷ 557. þa] *efter* kvama 557. mvn] eigi er 557. ick^r P. kvöma 557, kvoma B. her] *efter* usannlig 557 BP. 8 eigi] ÷ 557; ecki P. usannlig] osemilig B. þeir ... þar] þar ... þeir 557 BP. 9 yfirlæti] ÷ B. siav ... atta skr. B. vetr] *efter* .viiij. P. eðr] *sál*. P. e. .viiij.] ÷ 557. giorduzt 557 P. 9—10 menn þroskuligir] mykler menn 557. 10 þann] þenna B. Hakon] + konvng 557 BP. 11 fostri] *sál*. 557 P. fell] + ok 557. Gvnhilldr] + konvnga modir BP. 12 vinr P. 13 vár] vór B, vor P; sinn 557. 14 Ottars] fostbrædra (fost- BP) 557 BP. v^rþi P. Ottar *synes opr. skr.* Gu . . 61. ser] mvnir verda 557 BP. 15 vęnti BP. væntir — framkvemdar] mikils hattar 557. attu P.

62 semiliga ok leiddi þa til sætis hia ser. voro sveinarnir þar hia honvm vij vetr edr viij vel halldnir. Sidan selr Gallti iardir þeira ok kavpir þeim med skip ok 18 þann varning er þar heyrir til. hann m(ellti) þa eitt

F gaungu suæinar. Gallti mællti. hitt munda ek ætla at þit værit dugandi menn ok frændr minir se ek þat 21 a ðgna bragde ykkru ok gangit til sætis. Ottar suar(ar). nu er dulit til hofs er haskinn firrizst. þar voru þeir j godu yfirlæti vij vetr edr viij ok georduzt menn 24 geruiligir ok þa vard orrosta a Fitium ok fell Hakon Adalstæins f(ostri) en Gunnhilldar synir toku ríkit. þa mællti Gallti. þannueg uirdig Ottar sem þu munir 27

ok venti ek at þu verðir framkuæmdar maðr en nu **M**
 er su aulld i Noregi at ek treystumz eigi at hallda
 3 yckr her með mer. Nu vil ek fá yckr kaupeyri ok
 skulu þið sigla vestr til Englandz ok vita huerneg
 þat vill takaz. Ottar quaz hans raðum hlita vilia.
 6 sellt hafði Gallti iarðer þeira ok tekit firir lausa fe.

maðr. En nv er sv ðlld i Noregi at ek treysti eigi **61**
 at hallda ykk her heima með mer. þviat þeim mōnn-
 9 um er i storsökum ero við oss af drapi feðra yckara
 man þickia at ykk uppreistar van ef þeir uita at
 þit erut æ lifi. En æ þessum uetrum sem þit hafit her
 12 dualiz með mer hefi ek selt iarðir yckrar ok tekit við
 lausa fe. ætla ek ykk helldz at sigla kaupferð til
 Englandz ok vita huersv þat vili takaz. Ottarr kvaðz

7 maðr] + micill *P.* Noregi] *rettelse fra landi 61, treystvmzt*
557 P, treystir B. 9 oss] yckr *557.* 10 mvn *557 BP.* vōn *557,* vón
B, von P. 11 þit erut] þeir ero *557.* sem] er *P.* 12 dualiz] verit
B. með] hia *557.* hef *P.* við] fyrir *B.* 13 atla *P.* ykk] *skr. i margen,*
vistnok med skriverens hånd, 61; ÷ 557 BP. at] + þid skvldv
 (-it *557*) *B 557 P.* kaupferð] + vestr *557 BP.* 14 vill *P.* qvezt *557 B.*

15 hvert sinn til þeira. sva er hattad s(egir) hann at ek **62**
 hefi bvna brottferd yckra hedan. Vil ek at þit siglit
 til Englandz ok kavpiz þar vm þviat ek fę varla halldit
 18 yckr her vel hedan af sakir þess at Socki vikingr sa
 madr er inni brendi bada fedr yckra er mikill vin
 Gvnnhilldar konvnga modr ok sona hennar er nv rikia
 21 her j Noregi þviat ek hygg at þeim þicki vppreistar
 ván ef þau vita at þit erot a lifi. Sveinarnir hofdv
 rad frenda sinna ok foro til Englandz. þeir voro j

24 verda firir ykk frændum en nu er su ðlld j Noregi at **F**
 ek se æige at ek geta halldit ykk firir vvinum vorum.
 nu skulu þit fara uestr til Æinglandz ok seam fyst
 27 huersu vid lætr en ek uænti fridar af Gunnhilldar
 sonum ef þit erut æige vid. Ottar kuetz hans rad
 hafua vilia ok foru þeir or landi ok uestr vm haf ok
 30 ofludu ser fiar ok gerduzst mykklir menn. sellt hafde
 Gallti jardir þeira ok kuikfe ok varit j silfr. iij uetr

M Nu fara þeir or landi fostbræðr Ottar ok Aualldi vestr til Englandz ok afla ser fiar .iij. vetr e(ða) .iiij. voru þeir i siglingum til Englandz ok attu þa storfe. 3 þeir foru þa til Orkneyia ok voru þar vel metnir af goðum monnum. Ottar mælti þa til Aavllða. þat leikr mer i skapi at kaupa Islandz far ok raðaz þangat. 6

61 hans raðum uilia hlita. foro þeir til Englandz vm sumar-it ok fengv goða kaupstefnu. þriv áár e(ðr) .iiij. voro þeir i siglingum til Englandz ok attu þa avþ fiar. þa 9 foro þeir til Orkneyia ok hófðo þar sem anarstaðar þar er þeir komo goða sæmð af rikum mōnnum.

<E>in tima mælti Ottar við Aavllða. þat leikr mer 12 i skapi at kapa Islandz far ok rapaz þangat þviat þat hefir ek spurt at menn hafa þar frelsi ok goðar naðir. þat lata ser nv ok soma margir goðir drengir at stað- 15 festaz þar en þo villdi ek at vit færir fyrst til Noregs

7 uilia hlita] hlyda mundv 557. hlypa P. 8 iij skr. P. eðr] sál. P, eða B. jv. skr. P. 8—9 ok — Englandz] ÷ 557. 9 siglingum] kaupferpum P. þa²] þadan 557. 10 oreknyia skr. B. 11 þar] ÷ BP. kvömv 557. 12 Kapiteloverskr. ottar ok aualdi drepa sota B; 129 cap. P. Ein] sál. B, Eirn P. við] til 557 BP. 13 ok — þangat] ÷ 557. 13—14 þat — ek] ek hefi (+ þat P) BP. þat — spurt] mer er svð flvtt 557. 14 hafi 557. goðar] efter naðir P. 15 þat — margir] lata nv ok margir ser þat soma 557. soma] efter margir BP. 16 en] ok 557. villða 557 BP. fyst 557.

62 siglingvm iij svmvr ok fengv avd fiar. foro sidan til Orkneyia ok hófdv þar sem anars stadar godar sēmdir 18 af rikvm mōnnvm. Sidan keyptu þeir ser Islandz far ok sammelltvz á þat at sigla til þess landz en leita

F voru þeir firir uestan haf ok attu gnott fiar. þa foru 21 þeir til Orkneyia ok mælti Ottar við Aavllða. þat læikr nu j skapi mer at kaupa mer Islandz far. þat spyr ek at þar hafua menn frelsi ok þat lata godir 24 dræingir ser soma. Aavldi bað hann firir rada. sidan keyptu þeir Islandz far. Ottar mælti þa. nu er sua <mal> med uexsti at ver hofum fæingit fe mikit ok 27

en þó villda ek at vit hefndim aðr feðra ockarra en vit **M**
losnaðim brott með ollu. Avalldi það hann fyrir sia.

3 Síðan keyptu þeir ser skip gott ok reðu þar menn til
ok sigla nu til Noregs ok komu i Sogn til Gallta ok
sogðu honum sina ætlan. Gallti s(egir). þat berr vel
6 til. Socki ligr heðan skamt i brott a einu skipi ok sefr
a landi vm nætr i einu lopti. skal ek fa yckr mann
þann er allt er kunnigt fyrir ok Socki mun sizt varaz.

9 ok vita at vit næðim Socka vikingi. Þætti mer bezt **61**
at losna þaðan eigi fyrr fullkomliga en vit hefðim
nóckut hefnt feðra ockarra. Avalldi það hann raða.

12 Sípan keyptu þeir ser skip gott Islandz far. sigldu þaa
austr til Noregs ok helldo inn i Sogn. En er þeir fundu
Galta sögðu þeir honum alla sina ætlan ok raða gerð.

15 Galti m(ælti). þat berr nv uel til. Socki vikingr ok
broðir hans er Soti h(eitir) liggia nv einskipa heðan
skamt i brott ok sofa þeir æ landi vm nætr j einu

18 lopti. En ek skal fa yckr til fylgdar man þann er
Steinn h(eitir) hann er kunningi vikinganna ok munu

9 ok] at 557. at] ef 557 P. nadim skr. B, næðvm 557 P. vink-
ingi (!) skr. B. 10 lostna 557. 11 nóckut] ÷ 557. 12 ser] ÷
BP. skip] efter gott 557. 13 helldo] ÷ P. En] ok 557. 14 segia
557. sina] efter ætlan 557. ætlan ok] ÷ B. giördir 557, giord P.
15 mælti] sál. B. 16 er] ÷ 557. heitir] sál. B; ÷ 557. nv einskipa]
tvem (tveim P) skipa (!) BP, æ .ii. skipvm 557. 17 brvtt 557.
18 yckr] ÷ 557. til] ÷ P. til — þann] þann mann til fylgdar 557.
19 Þorsteinn B. heitir] sál. 557 B. hann] ok 557. vikinga 557. ok]
÷ 557.

aðr at hefna fedra sinna. foru þeir síðan til Noregs **62**

21 ok sogdv þeir Gallta sina radagerd. Gallti s(egir)
þeim at Socki ok Soti brodir hans lagv þaðan skamt
a einv skipi. feck hann þeim fylgdar mann. sa var
24 kvnnr vikingvm. sa var nefndr Steinn. foru þeir

gott ord en þó megum uer æige hætta uaskir menn ef **F**
æige skulu fodur hefndir fram koma en þó at þat þiki
27 æige synt þa er þat þó æige reynt fyrr en ver finnum
vuini vora. nu skal framarlla til hætta helldr en æige

M

Capitulum.

Nv foru þeir fra skipi sinu Ottar ok Avalldi ok sa maðr með þeim er Steinn het. þeir komu sið vm kuelld 3 at bé þeim er Socki suaf at vm netr ok Soti broðer hans. Steinn fór einn til beiar ok kom ser bratt i tal

- 61 þeir hann ecki varaz. foro þeir Ottar þa til skips sins 6 ok lögðu vt vm ackeri. þa var kominn æ vindr byrvænligr. Sípan foro þeir til landz .iij. saman æ einvm báti litlum. Ottar Avalldi ok Stein. þeir lendu i leyni 9 skamt fra bæ þeim er þeir Sokki svafu vm nottina. þeir gengu vpp fra ströndu. En er þeir komo nærr bænum þa gekk Steinn til fundar við vikinga ok 12 feck ser til eyrendis slikt er honum syndiz. kom hann ser þegar æ tal við Sokka ok drack með þeim vm

6 sins] ÷ 557. 7 vt] ÷ 557. atkeri P. æ] ÷ P. vindr] byrr 557; + af landi 557 BP. 7—8 byrvænligr] ÷ 557. 8—9 .iij. — litlum] æ einvm litlvvm bati. þrir saman 557; a litlvvm bati BP. 9 leyni] einvm leyni vðg 557. 10 bænvvm 557 BP. svafu] + i 557 BP. vm] æ P. nottina] skr. nott' 61, nattina 557, nottvm BP. 11 komo nærr] geingu nærri 557. 12 vikingana BP. 13 erendiss B. honum] þeim 557. syndiz] likadi 557 BP. 14 þegar — Sokka] skiðtt i tal vid þa bæda 557. æ] j BP. við] med B.

- 62 Ottar þa til skips sins ok lögdv vt vm ackeri. Sidan 15 rero þeir iij saman Ottar Avalldi ok Steinn inn til landz ok gengv vpp til beiar þess er vikingar drvckv. þeir fostbrædr stodv j leyni nœkvro en Steinn gekk til 18

15 Ottar opr. skr. einar.

- F finnumzst ver. sidan fara þeir til fundar vid vikinga ok sa j æinum leyniuoge morg skip. þa mællti Ottar. nu munu ver hafa breytti ek mun fra lide 21 skiliazst ok Auallde ok hætta æige lide voru uenti ek at ver verdim hamingiu mæire en illuirkiar þessir en þeir menn er eftir eru skulu hafa hendr a reipum 24 ok verit bunir at ver komum aftr. þeir kuomu j lid

við þa Sota ok drack með þeim vm kvelldit. ok er **M**
 þeir gengu til suefns ok vpp i loptið þa gerði Steinn
 3 þeim Ottari visbending. þeir Soti uoru .vij. saman i

kvelldit. En er þeir gengu at sofa er mikit var afnott þa **61**
 gerði Steinn visbending þeim Ottari. Vikingarnir voro
 6 .vij. saman. komu þeir i loptid ok toko at afklæpaz.

4 En] ÷ P. er²] vpp i löptid (loptid BP) 557 BP. mikit]
efter var 557 BP. 5 giördi 557, giorpi P. visbending — Ottari]
 þeim öttari ok avallda visbendind (!) 557. visbending] *efter* þeim
 BP. Ottari] + ok avallda BP. 5—6 Vikingarnir — afklæpaz]
 enn er vikingar kvomv i löptid tóku þeir at af klædazt þeir voro
 .vii. saman 557. 6 sivv *skr. B*, 7 P. komu þeir] en er þeir komv
 BP. ok toko] tokv þeir BP. at] ÷ B.

vikinga ok kom ser skiott j tal vid þa. gengv þeir j **62**
 svefnlopt sitt. En Steinn gerdi þeim fostbræðrvm vis-
 9 bending at koma þar. þa bar ok sva til at þeir komo a j

vikinga ok var spurt huat manna þeir væri. þeir **F**
 kuoduzst vera matgerdar menn og letu sild fala ok
 12 spurdu huar hofdingin væri Sokki. mun honum æige
 hent at kaupa til vista ydr. menn suorudu at hann
 væri æige uanr at fara æinn saman at silda kaupum
 15 ok ferr hann iafnan vid xl manna. Ottar suar(ar). hui
 sæta uarlæikar þessir edr huar sefr hann a nottum
 liggr hann a skipe edr landi. þeir kuodu hann j lofti
 18 æinu sofa. þuiat hann æ sökott vid menn ok lætr log
 bera firir ser ok ganga ekki allnær ok æige mun hann
 ganga at silda kaupum a kuelldum. þeir Ottar gengu
 21 j brott ok satu vm æige at sidr. Sokki let læsa dyrr
 huert sin er hann gek a burt e(dr) hann var þar ok
 gætti sealfr lukla ok trude ser bezst en let standa xxx
 24 manna firir skemmu dyrum. Ottar hafde þetta allt
 spurt ok hafde vid buizst ok atti nafra skiodu ok
 graftol ok mællti vid Auallda. nu munu vit hafa
 27 gætzllu a er menn eru a brottu fra skemunni ok grafa

14 æinn saman *skr. to gg.*; *forste gang kun sama.*

M gongu ok komu i loptið ok ætluðu at afklæðaz. þa koma þeir Ottar at ok leggr hann þegar með suerði til Socka neðan vnder bryniuna ok sua vpp i smáþarm- 3 ana ok feck Socki þegar bana. Avalldi hio með suerði til Sota ok af honum baða þionappana. Siðan hliopu þeir vt allir ok letu myrkrit geta sin. þeir komu 6

61 þan þar lios ok var biart inni en uti var niða myrkr sem mest. þa Ottar ok Avallda bar at skiott sva at þeir gengv þa neðan æ riðit er vikingar þeir er 9 siparst gengu voro komnir i ofan verðt. snaraðu þeir inn j loptit. lagði Ottarr sverði til Socka neþan vndir bryniuna ok sva vpp i kuiðinn at þat varð þegar hans 12 bani. Avalldi hio til Sota með suerði i því er hann steypiti af ser bryniuni ok sneið af honum baða þionappana. Sipan liopo þeir vt ok ofan fyrir riðit ok 15

7 þan] vikingarner hofdv BP. 7—8 uti — mest] myrkt vti 557 BP. 8 skiott] bratt 557 BP. 9 æ] j B. 9—10 er¹ — gengu] at vikingar 557. 10 snorvðvzt 557 B. þeir] + fostbrædr 557. 11 loptit] + ok 557. sotka (!) skr. B. 12 briynvna (!) skr. B. at — varð] ok (÷ 557) var þat B 557. var P. 13 bani] + enn 557. til Sota] efter suerði 557 BP. 14 steypiti] hleypti BP. 15 -hnappana 557 P. Sipan — ok] hlvpv sidan 557. hlvpv BP. vt ok] ÷ BP. ridin 557.

62 því er vikingar gengv vpp. hlvpv þeir þa inn j loptid. lagdi Ottar sverdi Socka sva at j gegnvm geck en Avalldi hio af Sota þiohnappana ok fengv þeir breðr 18 badir bana en fostbrædr foro brott ok leto nattmyrkr

F undir skemmuna ok læita at koma upp undir skemm- unni ok sua gerdu þeir ok urdu menn ekki varir 21 vid þetta starf ok vm nottina er Sokki kom j herbergit þa spratt *Ottar upp ok lagde spioti j smáþarma hon- um nedan <u>ndir bryniuna en Aualldi hio ór Sota 24 brodur hans þionappana ok var þat bana sár. sidan hlupu þeir j iardhusit er þeir höfdu gert ok kuomuzst

22 er] herefter et overflødigt m̄. 23 Ottar skr. sottar.

til skips sins ok helldu þegar i haf ok fengu goðan **M**
 byr ok þotti þeira ferð allskorulig orðit hafa. Gunn-
 3 hilldr spyr þetta ok quað þat mein at hon hafði eigi
 þa menn augum leitt er vini hennar hófu drepit ok
 skammt. en ek veit þo s(egir) hon. huerir gort hafa.

6 Steinn með þeim. letu þa myrkrit giæta sin. foro þeir **61**
 til batzins ok sva vt til kaupskipsins. byr var æ
 blasandi. wndu þeir segl vpp þegar er lysti ok letu
 9 ganga vt æ haf ok þottu þeir hafa helldr sköruliga
 rapit til hefnda. En er G(unnhilldr) konunga móðir
 sp(urði) þessi típindi m(ælti) hvn. Þat er illa vorþit
 12 er ek leiddi ecki þa menn avgum er vini vara hafa
 drepit ok skammt. en ek ueit eigi huerir giört hafa

6 Steinn — þeim] ÷ 557. þa] ÷ 557. giæta] geyma 557.
 6—7 þeir — vt] sidan 557. 7 batzins] batzsins *B*, batz sins *P*.
 æ] ÷ 557. 8 blasandi] + vndan landi 557. vndv 557 *BP*. er]
 ÷ 557. 9 vt] *efter* haf 557. ok þottu] þöttvzt 557. sköruliga] +
 hefnt sinna fedra ok 557. skavrvgliga 557 *BP*. 10 er] ÷ *P*.
 Gvnnh. 557 *BP*. 11 spurði] *sál*. 557 *BP*. mælti] *sál*. *B*. ordit *BP*.
 12 er¹] at 557. leiddi — menn] leidda þa menn eigi 557 *BP*. vora
BP. 12—13 vini — skammt] drepit hafa vini vora 557. 13 ek]
efter ueit 557 *BP*. eigi] ÷ 557 *BP*. gertt *B*.

hlifa ser. komo þeir a skip sitt. neyttv byriar ok sigldv **62**
 15 j haf. var þat mal manna at þeir hefði skoroliga hefnt
 fedra sinna. En er Gunnhilldr spvrd<i> drap þeira
 bredra sagði hon þat illa vera er þeir menn yrði
 18 henne eigi firi avgvm er þessa brædr hófdu drepit. en
 veit ek hverir gert hafa s(egir) hon ok verdr nv þo
 sva at standa. þeim Ottari byriadi vel. komo þeir

21 til bat<z> sins ok sidan til skips sins ok fengu godan **F**
 byr til Islandz ok þotti æige sköruligri hefnd ordit
 hafa. Gunhilldr konunga modir spurde þetta ok quat
 24 mæin at þui at hon læidde þa æige augum er vini
 hennar hófu drepit. en uæit ek huerir gert hafa.

25 hafa] *i det flg. slutter F sig til M, se varianter til 18¹ ff.*

M þeir Ottar komu i Blöndu ós fyrir norðan land ok voru þá numin lönd oll. Ottar keypti land i Grims tungum i Vazdal at þeim manni er Einar het ok gaf honum 3 við kaupskipit. Ottar gerði bu. Avalldi var með Ottari hinn fyrsta vetr. vm varit keypti hann land at Kniuki i Vazdal. hann feck þeirar konu er Hilldr 6 het dottir Eyvindar saurkuis. dottir þeira het Kol-

1 *med denne linje begynder nyt kap. med overskr.:* Ottar kom til islandz ok feck astdisar *F.* þeir — komu] Ottar kom skipi sinu *F.* 1—2 ok — oll] adr uoru þar lönd numin *F.* 3 honum] ÷ *F.* 4 Ottar gerði] ok gerde þar *F.* 5 fysta *F.* vm varit] en at uori *F.* 6 knuki *F.* hann] ok *F.* 7 het¹] + ok uar *F.*

61 ok verðr þó nú sva at standa. Þeim Ottari byriaði uel. komv þeir skipi sino fyrir norþan land i Blöndu 9 ósi. adr voro þar númin lönd. Ottarr keypti land i Grims tungu i Vatz dal at þeim manni er Einarr het ok gaf við kaupskipit. setti Ottar þar bu saman. 12 Avalldi var hinn fyrsta vetr með Ottari. hann var kallaðr Avalldi skegg. En vm varit keypti hann land at Knivki i Vatz d(al) ok fekk þeirar konu er Hilldr 15 het. hvn var d(ottir) Eyvindar sörkuis. þeira d(ottir) het Kolfinna. hvn var væn kona ok oflati mikill.

8 ok] en *P.* þó] ÷ 557. nú sva] svabvit *BP.* standa] vera 557. 9 uel] + ok 557. kvömv 557. þeir] ÷ 557. Blöndu] + ár *BP.* 10 óss 557, ós *BP.* adr — lönd] ÷ 557. keyppt (!) *skr. B.* 11 -tvngvm 557. 13 inn *P.* hinn — vetr] *efter* Ottari 557. fysta 557. 13—14 hann — skegg] ÷ 557 *BP.* 14 vorit 557 *BP.* 15 Knúki *P.* dal] *sål.* 557 *BP.* ok fekk] fekk hann 557. 16 hvn var] ÷ 557. dottir¹] *sål.* *BP.* sóckvis *B.* dottir²] *sål.* *P.* 17 het] var 557. hvn var] ÷ 557.

62 vid Island j Blöndv os. Ottar keypti land j Grims 18 tvngvm ok reisti þar bvstad. Aualldi reisti þar annan sinn bvstad sem h(et) at Knivki. hann feck Hilldar d(ottvr) Eyvindar sörkvis s. hon h(et) Kolfinna hon 21 var væn ok oflati mikill. Ottar bad Aldisar d(ottvr)

22 Aldisar *jfr. s. 19⁴, 11 med v. l.*

finna hon var ven kona ok oflati mikill. Olafr het **M**
 maður er bio at Haukagili. hann var auðigr maðr
 3 ok átti þa konu er Þorhalla het ok var dottir Ævars
 ens gamla. Aldis het dottir þeira ok var skorulig kona.
 hennar bað Ottar ok feck með miklu fe. son þeira het
 6 Hallfreðr en annar Gallti. dottir þeira het Val-
 gerðr ok var allra kuenna friðuz. Olafr at Haukagili

4 astdijs *F*, *jfr. l. 11 med v. l., samt s. 18²²*. 6—7 dottir —
 Valgerðr] en valgerdr dottir *F*. 7 allra] ÷ *F*. friðuz] + þeira er
 þa voru j uatzdal *ę*. vidara *F*.

Olafr het maðr er bio at Hauka gili. Olafr var maðr **61**
 9 auðigr ok vinsæll. kona hans het Þorhalla d(ottir)
 Ævars ens gamla or Langa dal. dottir þeira Olafs ok
 Þorhauillv het Aldis. hennar bað Ottar i Grims tungu
 12 ok fekk með miklum penningum. þar gatu s(on) er
 het Hallfreyðr. hann var kallaðr eptir moður f(öður)
 Ottars. annar s(on) Ottars het Galti. Valgerdr het
 15 d(ottir) þeira Ottars ok Aldisar. hvern var kvenna friðuz
 synum þeira er þa voro i Vatz d(al). Olafr at Hauka

8 er] ok *P*. Olafr²] ok *BP*. Olafr² — maðr] ÷ 557. 9 kona —
 Þorhalla] hann atti Þorhauillv 557. Þorhalla] + hun var *P*. dott-
 ir] *sål. P*. 10 vr 557 *P*. 10—11 dottir — het] þeira d. var 557.
 11 Aldis] *sål. må der læses her og Aldisar l. 15; det er tidligere*
(Fms.) læst henholdsvis Asdis og Asdisar (sål. Vatnsdæla saga);
asdis 557, astdis BP. i] or *B. i Grims tungu] ÷ 557. 12 fekk]*
+ hana 557. miklum penningum] miklv fee 557. peningvm B,
pningum P. son] sål. 557 BP. 12—13 er het] sa var nefndr
557, er nefndr er BP. 13 hann — kallaðr] ÷ 557. föður] sål.
557 BP. 14 son] sål. 557 BP. het²] var 557. 15 dottir] sål. P.
Ottars — Aldisar] ÷ 557. asdisar B, Astdijsar P. 15—16 kvenna
— voro] þeira kvenna vænzt er vpp vxv þar 557. 16 synum
þeira] ÷ BP. dal] sål. 557 BP.

Olafs at Havka gili ok feck hana med mikinn fiar- **62**
 18 hlvt. þav Ottar ok Aldis gatv son er nefndr er Hallfredr
 hann var kalladr eptir modr fodr sinvm. Annar son
 Ottars h(et) Gallti. Valgerdr h(et) d(ottir) Ottars
 21 hon var kvenna fridvz. Olafr fostradi Hallfred

M fostraði Hallfreð ok var hann vel halldinn þar. hann var snemma mikill ok sterkr kallmannligr ok skolbrunnnockut ok helldr nefliotr iarpr a hár ok fór vel. 3 skalld var hann gott ok helldr niðskar ok margbreytinn. ecki var hann vinsell. Þorsteinn Ingimundar

1 vel halldinn] *efter þar F. hann²] hallfredr F. 2 snemma] + þroskuligr F. 2—5 kallmannligr — hann] uel andlitz farinn nef liotr ok kallmannligr nókkut skolbrunn marghattadr ok margbreytin þegar hann var nokkut þroskadr iarpr æ hár ok for uel. hann var skalld gott þegar a unga alldri ok al nid skar en ekki miog F. 5 vinsell] herefter nyt kap. med overskr.: ottar reez nordan til nordrærdals F. I de andre redd. findes det flg. afsnit længere henne i teksten (s. 34 og 43—44 i nærv. udg.)*

61 gili fostraði Hallfreyð d(ottur) s(on) sinn. var hann 6 þar vel halldinn. Hallfreðr var snemmendis mikill ok styrkr at affi. karlmannligr at allri skapan. nókut skvlbrun ok nefliotr en þo uel farit andlitz sköpunvm. 9 iarpr æ hár ok for vel hárit. hann þotti helldr margbreytin þegar hann var nókut proskaðr. Skalld var hann þegar æ vnga alldri ok all niðskær. Ekki var 12 hann miok vinsæll. þa var Hallfreyðr nærr tuitögr

6 dottur] *sål. 557 P. son] sål. 557 BP. 7 snemmendis] snemma 557. mikill] + a vöxt 557, + a vöxt BP. 8 sterkr 557 B. affi] + ok 557. sköpun P. nókut] ok nókut (nockvd B) litt 557 BP. 9 skvl-] skiðl- 557, skol- BP. en — sköpunvm] ÷ 557. andlitz B. sköpvvm B, sköpun P. 10 hárit] ÷ 557 BP. 11—12 Skalld ... hann] hann ... skalld 557. 12 vngm 557. ok] + þotti 557 BP. -skær] skelldr BP. 12—13 Ekki — vinsæll] ok ekki var hann vinsæll af alpydv 557; ÷ B. 13 tuitögr] .xx. 557, tvitvgvm BP.*

62 d(ottvr) son sin. Hallfredr var snemmendis mikill vexti karlmannligr at allri skapan dœkr a hár ok 15 nockv<t> skolbrvnn nefliotr ok þo vel framan andlitz sköpin. hann þotti þegar margbreytinn a vnga alldri. snemma hann var skalld ok miog nidskarr 18 ecki var hann vinsell. þegar hann var xx vetra lagdi

17 þotti *skr. to gg.*

s(on) var þá hofðingi í Vazdal. hann bio at Hofi ok **M**
 þotti mestr maðr þar í sueitum. hann var vinsæll ok (*jfr. 3422-26*
 3 manneillamaðr mikill. Jngolfr ok Guðbrandr voru *3517-18*
 s(ynir) hans. Jngolfr var venstr maðr norðan landz. *4325-31*
 vm hann var þetta queðit. *4413-17*

6 allar villdu meyar
 með Jngolfi ganga

1 í — Hofi] at hofe j uazdal ok bio þar *F.* 2 þar í] j þeim *F.*
 3 mikill] ÷ *F.* 4 norðan landz] norðr j suætum *F.*

er hann lagði hug æ Kolfinnv d(ottur) Avallda skeggs. **61**
 9 Avallda var litit vm at Hallfreðr glepti d(ottur) hans (*jfr. 284-14*)
 en hann villdi gipta honum Kolfinnv. Hallfreðr
 villdi eigi kuangaz. þá bio æ Mæstóðum Mær s(on)
 12 Jörundar hals. hann var vinr Avallda skeggs. Avalldi
 for at finna Mæ ok s(agði) honum hvern viafnat Hall-
 freðr gerði honum. Mær svar(ar). her ero skiot or ræði
 15 til. Ek skal fa mann til at biðia Kolfinnv d(ottur)
 þinar. Maðr heitir Griss ok er Sæmingsson. Hann byr
 vt í Langa dal fyrir Geita skarði. hann er vinr minn.
 18 Griss er maðr aðigr ok vinsæll. hann hefir farit vel.

8 dottur] *sål. P.* 9 Hallfreðr] hann *557*, h. *B.* glæpti *557*. dott-
 ur] *sål. P.* 10 honum Kolfinnv] hana honvm enn *557*. 11 kvænast
557, kongast *B.* þá] *sål. med r over þ B.* Mæ-] mars- *557 P.*, mar- *B.*
 son] *sål. B.* sðnr *557*, sonr *P.* 13 Mæ] mar bonda *BP.* sagði] *sål.*
BP. honum] ÷ *557*. 14 gerði] giorþi *P.*; syndi *557*. svar.] s. *557*.
 vr- *557 P.* 15 til] ÷ *557*. Kolfinnv] ÷ *557*. dottur] *sål. P.* 16 sem-
 ingsson *557 P.* 17 vt] ÷ *557*. fyrir] at *557 BP.* 18 Griss —
 maðr] ÷ *557*. hann] ok *557 BP.* hefr *P.*

hann hvg á Kolfinnv d(ottvr) Avallda skeggz en **62**
 Avallda mislikadi þat miog at hann glapti d(ottvr)
 21 hans. helldr bavd hann at gipta honvm konvna. Hall-
 freðr villdi eigi kvænaz. Avalldi for at finna Má
 vin sinn son Iqrvndar hals er þá bio a Mass stöðvm
 24 ok sagdi Avalldi honvm þetta vandræði. redv þeir þat
 af at gipta Kolfinnv þeim manni er Griss h(et) ok var
 Semings s(on). hann bio at Geita skardi j Langa dal.

M

(jfr. 3519-24)

þer er vaxnar voru
 vesol er ek æ til litil
 ek skal ok quað *kerling
 með Jngolfi ganga
 meðan mer tuær of tolla
 tennr i efra gomi.

3

6

haust boð var efnat i Grimstungum ok knattleikr.

1 þer] *muligv. skr. med æ, hvis første del er beskadiget ved en rift i pergam. M; þær F.* 2 er ek] *kuetzst hon F.* 3 ek skal] *suo uil ek F. kua (!) F. kerling] sál. F, kerlingar M.* 5 of] *um F.* 6 tenn *F.* 7 efnat] *sett F. -leikr] muligvis -leikar, r over linjen.*

61 verit alt vt i Mikla garð ok fengit þar micla sæmð af
 (jfr. 291-7) stolkonunginvm. for þa Avalldi heim. En Mær sendi 9
 orð Gris vin sinum. kom hann æ Mæstaði. En er þeir
 Már toko tal saman þa m(ælti) Már. Rað ætla ek at
 gera fyrir þer at þu skalt biðia Kolfinnv dottur 12
 Auallda skeggs. Er sa kostr beztr. kona frið en
 fe skortir eigi. Griss iatar þessu ok riða þeir Már
 til Auallda við .vij.da man. Avalldi fagnaði þeim 15

8 gardi 557 P. micla] *efter sæmð 557 BP.* 9 þa] *efter Avalldi 557.*
 10 grisi 557 P. sinum] + ok 557. Mæ-] *mar- 557 BP.* En] *ok*
 557 BP. 11 toko — saman] *hittvzt 557. þa] ÷ 557. mælti] sál. B.*
 12 gera] *sia 557; giora P. at] Gris s. hann 557; ÷ BP.* 13 aualldz
 B. skeggs] + ok 557. beztr] *gödr 557, godr BP.* 14 fe — eigi]
 feskótr eingi 557. jattar B. ok] ÷ 557. 15 .vij.da (da *skr. over*
injen] .vii. 557, hinn sivnda B, siounþa P. menn 557.

62 Hallfredr let ser ogetid at giafordi Kolfinnv. gerdvz
 (jfr. teksten fra 61 m.m., s. 23-34) þar dylgior miklar sva at þeir Griss ok Hallfredr
 þórdvz vard Hallfredr handtekinn ok bvnndinn en 18
 f(adir) hans leysti hann ok feck sialfdemi af Grisi at
 gera einn vm mal þeira Hallfredar. sv var giord Ott-
 ars at Griss skilldi eiga Kolfinnv en giallda halft c. 21
 silfrs. Hallfredr skilldi fara vtan. honvm mislikadi
 miok þessi giord f(ödv) sins. vard þo sva at vera
 sem Ottar villdi. Hallfredr sigldi vm sumarit eptir. 24

24 eptir] *teksten fortsættes umiddelbart med s. 42¹⁸.*

Jngolfr kom til leiks ok mart manna með honum **M**
 neðan ór dalnum. veðr var gott ok satu konur vti
 3 ok horfðu a leikinn. Valgerðr Ottars d(ottir) sat vpp
 i breckuna fra ok konur hia henni. Jngolfr var at
 leiknum ok flo knottrinn vpp þangat. Valgerðr tok
 6 knottinn ok let koma vnder skickiu sina ok bað þann
 sækia er kastað hafði. Jngolfr hafði þa kastat. hann
 bað þa leika. en hann settiz niðr hia Valgerði ok talaði
 9 við hana allan þann dag.

Af Jngolfi. capitulum.

Nv var slitið leiknum ok foru menn heim þeir er
 12 eigi voru i boði. Siðan vandi Jngolfr kuamur sinar i

1 leiks] + um dagin *F.* 2 dal *F.* 3 dottir] *sál. F.* 5 vpp
 þangat] þangat er ualgerdr uar *F.* 5—6 Valgerðr — knottinn]
 hon tok hann höndum *F.* 6 skickiu] yfir hofnn *F.* 7 hafði¹]
 + en *F.* þa] ÷ *F.* hann] + heyrd þetta ok snarade eftir en *F.*
 10 *Ikke nyt kap. F.* 11—12 foru — boði] fara heim vm kuelldit
 þeir er æige voru bods menn *F.*

vel. gengu þeir allir in með bonda en settu vti spiot **61**
 sin. Griss átti gullrekit spiot. þeir toko tal sitt ok (*jfr. 30¹⁻⁷*)
 15 flutti Mær bonorpit fyrir hönd Griss. Avalldi tok
 því vel. kvaðz þar uilia hlita raðum Mæss. ok ef kon-
 unum litz sva sem mer þa man honum eigi fra visat.
 18 lauk sva þeim malum at Kolfinna var föstnut Grisi.
 En meþan þeir satu inni ath þessum malum kom Hall-
 freyðr æ bæinn við anan man. En er þeir sa spiotin
 21 uti mælti Hallfreðr til sins foronautz. komnir munu
 her vera menn nöckurir vm langan ueg. Giæt þu

13 en] ok *557.* 14 sitt] með ser *557 BP.* 16 kvaðz þar] ok
 qvazt *557.* þar] + uti *P.* rafi *P.* mars *557 BP.* 16—17 konvnni
BP. kónvnni (!), *opr. kónvnm, 557.* 17 sva] ÷ *557 BP.* mvn
557 BP. honum] Grisi *557 P.* gris *B.* visat] + ok *557.* 18 þeim]
 þessvm *BP.* 19 En] + a *P.* 20 við] með *B.* En] ok *557.* sau *P.*
 21 til — foronautz] vid foronavt sinn *557.* sins] *efter* foronautz
BP. 21—22 komnir ... her] her ... komnir *557.* 22 vera] ÷
557. menn nöckurir] mager menn *P.* gættv *557 BP.*

M Grimstungur til tals við Valgerði. Ottar kom at mali
 (jfr. 3525-30 3621-22) við Jngolf ok mælti. eigi gez mer at kuamum þinum
 ok spurt muntu þat hafa. at ver hofum eigi setið vm 3
 skapraunir eða skammir. muntu komaz at raðahag
 við hana ef þv vill. hann quaz mundu ver(a) sialf-
 raði ferða sinna huat sem Ottar segði. let sua at eins 6
 skipaðan dalinn at hann quaz engis manz nauðar
 maðr vera skulu. Siðan hitti Ottar Þorstein ok bað
 hann hallda sua son sinn at hann fengi enga osæmð 9
 af honum. þuiat þu ert vitr maðr ok goðgiarn. Þor-

1 til tals] ok talade *F.* 2 ok mælti] ÷ *F.* kuomum *F.* 3—4
 setið — skammir] þolat ollum monnum skammir e skap raunir at
 gerda laust *F.* 4 komaz] + auduelligar *F.* 5—6 quaz — sialf-
 raði] kuetzst sealfrade vilia vera *F.* 6 sagde *F.* 7 kuetzst *F.*
 7—8 manz — skulu] naudungar madr vera skyldu *F.* 8 hittir *F.*
 8—10 bað — þuiat] segir honum bad hann eiga hlut at suo at
 ver halldim Rettum hlut vid Jngolf son þinn *F.*

61 hesta ockarra en ek mvn ganga til dyngiu Kolfinnu.
 (jfr 307-9 311-8) En er þav funduz sp(urði) hann hvat komit væri. 12
 en eigi mun þurfa at spyria ath s(egir) hann. Maðr
 mvn komiN at biðia þin. en ecki trui ek at þat verði
 vel sva buit. Kolfinna svar(ar). lat þu þa fyrir sea er 15
 raða eigu. Þat rað skal eigi hafa s(egir) hann þo at
 þer þicki biðill þinn nu þegar betri en ek. Gengu þav
 Hallfreðr þa vt ok setti han Kolfinnv i kne ser hia 18
 dyngiu vegginum. J þvi komv men vt. Griss uar aug

11 Kolfinnu *skr. i marg. med en samtidig hånd 61.* 12 En]
 ok 557 *BP.* spurði] *sål.* 557 *BP.* hann] + at *P.* 13 segir] *sål. B.*
 segir hann] ÷ 557; + at *BP.* 14 en — verði] ok trveg at þat
 verdi ecki 557. 15 sva buit] at svð (sva *B.*, so *P.*) bvnv 557 *BP.*
 svar.] s. 557; mælti *B.* lattv *BP.* þu] ÷ 557. fyrir — er] raða
 sem 557 *BP.* 16 eigu] heiga *med underprikket h* 557, eiga *P.*
 skal] vil 557; + ek 557 *BP.* segir] *sål. B;* sagði *P.* 17 biðill þinn]
efter þegar 557. 18 Hallfreðr] ÷ 557 *BP.* þa] ÷ *BP.* han
 Kolfinnv] hallfredr hana 557 *BP.* i] a 557, hia] a 557 *BP.*
 19 veginvnn (!) *skr. B.* kvomv 557, vt] at 557 *BP.* avgn- *BP.*

steinn s(egir). vist gerir hann slíkt í moti minum vilja **M**
 ok heita vil ek þér minu vmtali. ok skilja þeir við þat. (*jfr. 36 22-28*
37 19-20)
 3 Þorsteinn mælti til Jngolfs. annan hátt hafi þér en
 ver höfðum a vnga alldri. gerit yðr at ginnungum er
 höfðingia efni erut. lat af tali við d(ottur) Ottars
 6 bonda. Jngolfr quað við hans vmtal batna skylldu ok
 let þa af kuamum fyst í stað. Síðan orti Jngolfr man-
 saungs drapu vm Valgerði. Ottar reiddiz þui miog
 9 ferr enn at hitta Þorstein ok quað ser nu leitað mikill-

1 svar. *F.* slíkt] þat *F.* minum] *efter* vilja *F.* 2 þér] ÷ *F.* minu
 vmtali] minne vm ræðu *F.* ok] ÷ *F.* 3 til Jngolfs] vid Jngolf *F.*
 4 höfðum] ÷ *F.* 5 erut] skylldu vera ok *F.* lat] + þu *F.* dottur]
sál. F. 6 við — vmtal] *efter* skylldu *F.* -tal] ræðu *F.* 7 let] +
 hann *F.* kuomum *F.* 9 ok] ÷ *F.*

dapr. hann m(ælti). hverir ero þessir menn er sva **61**
 talaz við bliðliga. Avalldi svar(ar). Þar er Hallfreðr (*jfr. 32 1-7*
33 1-4
22 16)
 12 Ottars s(on) ok Kolfinna d(ottir) min. Griss m(ælti).
 Er þessu vant. Opt berr sva at s(egir) Avalldi. En þu
 att nv af at raða þessi vandræði er hun er þin festar
 15 kona. Griss m(ælti). Sva virði ek at þetta se gert til
 glettu við mik. Þa m(ælti) Hallfreðr. Vita skaltu þat
 Griss at þu skalt hafa minn fiand skap fullkomin ef
 18 þv ætlar þér þenna raða hag. Mær svar(ar). Engis
 virði ek orð þin her vm þviat þav munu engis metin

10 mælti] *sál. B.* hverir ero] ÷ (!) *B.* þessir] þar *BP.*
 11 svar.] s. 557. Þar] þat 557 *BP.* 11—12 Hallfreðr — min]
 kolfinna dottir minn ok hallfredr ottar son *B.* 12 son.....
 dottir] *sál. P.* mælti] *sál. B.* 13 Er — vant] ero (er *B.*) þav þessv
 ópt (÷ *BP.*) vavn 557 *BP.* Opt — at] iafnan hefir þat til borit
 557. segir] *sál. B.* 15 mælti] *sál. B.* at] sem 557 *BP.* þetta se]
 hann hafi þetta 557. giort 557 *P.* 16 gletni 557 *BP.* mælti] *sál. B.*
 17—18 Griss — hag] ef þv ætlar þér þenna radahag Gris at þv
 hefvir minn fvllann fiandskap í möti 557. 17 attu *P.* hafa —
 fullkomin] minn fiandskap fvllkomligan hafa *BP.* 18 svar.] s.
 557. Engis] einkis 557; mikilz *P.* 19 virði — engis] mvnv orð
 þin 557, mvnv þin ord *BP.*

M ar skapraunar. Nv bið ek at þu lofir mer at stefna
 (jfr. 37²⁰⁻²⁸ syni þinum þuiat ek nenni eigi at kyrt se. Þorsteinn
 38³²⁻³³ s(egir). meðallagi er þat raðligt. en eigi vil ek banna 3
 39²⁸) þer. þa mælti Jokull bróðer Þorsteins þuiat hann var
 þar hia. heyr a endimi þv mundir stefna oss frændum
 her i sueit. skalltu fa ofagnat. Jokull bio vppi i Tungu 6
 i Vaz dal. Þorsteinn syndi enn góðvilld sina ok setti

1 ek] + þig *F.* stefna] + Jngolfi *F.* 2 nenni] vni *F.* 3 suar.
F. 3—6 meðallagi — ofagnat] æige mun ek banna þat en medal-
 lagi ætla ek þat radligt. Jokull ingimundar son uar þa at hofui
 brodir þorsteins er þetta var. hann sagde þa heyr a endime at
 þu munir fara malum fram vid oss frendr her j sueit ok skal þat
 skiott at illu verda *F.* 5 oss] *det sidste s usikkert på grund af en*
rift i perg. 7 góðvilld] sem oftár god girnd *F.*

61 vm þetta ok man Avalldi raða eiga d(ottur) sinni.
 (jfr. 33⁵⁻⁶ þa kuað Hallfreðr v(isu). 9
 34¹⁻¹⁶
 35¹⁻⁴)

Sva nõcku uerðr søckuis
 sann args troga margra
 ægiligs fyrir augvm 12
 allheiðins mer reiði
 sem vlitill uti
 allz mest við fõr gesta 15
 stæri ek brag fyrir buri
 bvr hvndr gamall stvri.

Ok hirði ek ecki blot Mær hvat þu leggr til. Mar 18
 m(ælti). Þat skal þer grimmu giallda ef þu flimtir mik.
 Hallfreðr svar(ar). Ek man raða orðum minum. Reið

8 vm þetta] i þessv 557. mvn 557 *BP.* d.] at *P.* sinni] + fyrir
 þer 557. 9 visu] *sål.* *B*; + þessa 557. 10 nõck *med gennemstre-*
get k 557, nockvi *B*, nockva *P.* socks *med i over k* (= sockris
el. sockvis) 557, sockva *P.* 11 argr *B.* trega *BP.* 13 heidnis *P.*
 16 stærig 557. buri] baru *P.* 18 hirdek 557. Mær] mar *med*
r over m B; + qvad hallf. 557. Mar *skr. m med sammensat ar*
over, 61. 19 mælti] *sål.* *B*; s. 557. flimtir] flimtar 557 *P*; + vm
B. 20 svar. — minum] qvezt ræða mvnndv orðvm sinvm 557.
 mvn *BP.* minum] + ok *B.*

menn til með þeim a Hunavaz þingi en bauð handsaul **M**
 firir son sinn. Þorsteinn bað þess at Ottar yndi þui *(jfr. 39 29-32*
 3 at hann dæmdi vm drapumalit ok þat er milli þeira *40 31-32)*
 var. þessa fystu menn Ottar ok varð þat at sættum
 at Þorsteinn skyldi einn gera. Síðan mælti Þorsteinn.
 6 skiot ero her min vmmæli. mun ek sia firir huarum-
 tueggium huersu sem ykr likar. ek geri halft .c. silfrs
 til handa Ottari. en hann skal selia iarðer sinar ok
 9 raðaz i brott or þessi sueit. Ottar quaz eigi vara at

1—3 en — dæmdi] ok handsalade firir Jngolf son sinn ok bað
 þess ottar at hann ynndi þui at þorsteinn gerde j mille þeira *F.*
 3 ok] + annat *F.* milli þeira] j mille *F.* 4 sætt *F.* 5 einn] *efter*
 gera *F.* Þorsteinn²] hann *F.* 6 mun ek] her er at *F.* huorum *F.*
 7 sem] ÷ *F.* hundrat *skr. F.* 8 hann] ottar *F.* 9 burt *F.* Ottar]
R er beskadiget.

hann þa i brott ok foronautr hans. Mær s(agði) at **61**
 eigi matti sva buit standa ok bað þa riða eptir Hall- *(jfr. 36 5-9*
 12 freði. þeir gerðu sva. feck Avalldi þeim .ij. menn ok *36 15-20*
 voro þeir þa saman .ix. Hallfreðr atti heima at *37 7-8)*
 Hauka gili. Olaf fostra hans grunaði vm ferðir þeira
 15 Márs ok Griss. Sendi hann þegar til Ottars ok let
 segia honum allan mala vóxt. at Hallfreyðr mundi
 þurfa manna við. Ottar bra við þegar er honum
 18 komo orð. bio hann sik ok alla þa menn er hann feck.
 En er hann kom til Harka g(ils) þa var Olafr vapn-
 aðr ok kominn æ hest ok allir huskarlar hans.

10 þa i] ÷ *P.* brvtt 557. foronautr] *efter* hans 557. sagði] *sál. B.*
 11 ecki *P.* matti] *ma* 557, mætti *P.* 11—12 Hallfreði] ÷ 557.
 12 giordv 557 *P.* feck] *efter* Avalldi 557 *BP.* þeim — menn] .ii.
 menn til fylgdar med þeim 557. 13 þeir] ÷ *P.* þa] *nv* 557.
 niv *skr. B.* 9 *P.* 14 ferd *B.* 15 Griss] + ok 557. hann þegar]
 menn 557; hann þa menn *P.*; + menn *B.* ok let] at 557. 16 at]
 ok 557. 17 við¹] ÷ 557. er] ÷ *BP.* 17—18 bra — ok] bio
 sik skiðtt ok hafdi med ser 557. 18 þa] *efter* menn *BP.* hann²]
 ÷ *P.* feck] + til 557. 19 En] ok 557. gils] *sál. 557 BP.* þa] ÷
 557. 19—20 vopnadr 557, vopnadr *BP.* 20 kominn] *efter* hest
 557. ok — hans] ÷ *P.* hvskallar med r over a¹ *skr. B.*

M honum mundi slíkr oíafnaðr gerr vera. Þorsteinn
 (jfr. 41²¹⁻²⁴ 218-26 228-9) quaz eigi siðr firir hans hlut séét hafa við skaplyndi
 huarratueggju. ok eptir þat rez Ottar suðr i Norðr ár 3
 dál ok bio fyrst a Ottarstoðvm. þa var Hallfreðr son
 hans nær .xx. manni. hann lagði hug a Kolfinnu
 Aualldz d(ottur) en Auallda var litið vm þat ok villdi 6
 gipta honum d(ottur) sina. en Hallfreðr villdi eigi
 quænaz. Aualldi ferr at hitta Má vin sinn er bio a
 Marstoðum ok sagði *honum til vandræða sinna. hann 9
 s(uarar). her mun fáz rað til ek skal fa *mann til at
 biðia hennar. Maðr heitir Griss ok er Sæmings s(on)
 hann er vinr minn ok byr at Geita skardi i Langa dal. 12
 hafði hann verit vt allt i Mikla garð ok fengit þar
 miklar semdir. hann er auðigr maðr ok vinsæll.

1 gerr vera] bodinn *F.* 2 kuetz *F.* hlut] hönd *F.* hafa] + j
 þessu *F.* 3 huorra *F.* þat] þetta *F.* 4 fyst *F.* 5 manni] at alldri
 ok var þroskuligr, *herefter nyt kap. med overskr.:* griss bad
 kolfinnu. cap. *F.* hann] Hallfredr *F.* 6 Aualldz] auallda *F.* dott-
 ur] sál. *F.* 7 dottur] sál. *F.* 7—8 eigi quænaz] ekki kuongaz *F.*
 8 hitta] finna *F.* 9 honum] sál. *F.* hann *M.* til — sinna] huar
 komit var *F.* 10 suarar] sál. *F.* fáz — til] til óræða at taka sem
 ek er *F.* skal] mun *F.* mann *skr.* ma mann *M.* 11 semings *F.*
 12 byr] + vt *F.* 13—14 hafði — semdir] hann hefir verit vt j
 mykla garde j myklum soma *F.* 14 er] var *F.*

61 <N>v er at segia fra Hallfreði. Þeir riða .ij. vndan 15
 (jfr. 37¹⁻⁶ 378-18 2216-18) en .ix. eptir. En er huarir sa aðra. þa mælti Hallfreðr.
 Eptir fðr er ockr ueitt. ok skulv vit alldri lengr lata
 eltaz. þeir voro þa komnir hia holti nðekuru. mælti 18
 Hallfreðr at þeir skyllði þar við buaz. þeir Griss
 komo skiott ok sottv at þeim en þeir vðrðuz vel ok

15 Nv] sál. *BP*; en nv 557 (*ikke nyt kap. 557 BP*). .ij.] tveir *B.*
 16 .ix.] þeir .ix. 557, þeir niv *B.* 9 *P.* eptir] + þeim *P.* En] ok 557.
 Hallfreðr] + vid forvart sinn *BP.* 17 ockr] + nu *P.* skvlvm
BP. lengr] *efter* eltaz 557; *efter* lata *BP.* 18 þeir] *efter* voro 557.
 hia] at *P.* nðekuru] + ok 557; + þa *BP.* 19 skylldv 557 *B.*
 skillpu *P.* við] firir *BP.* 20 skiott] + eptir *BP.* söektu *P.*

Gipt Kolfinna.

M

(jfr. 229-15)

Nv sendi MaR orð Grisi ok kemr hann a Marstaði.
 3 MáR mælti. ráð hefi ek hugat firir þer. þu skalt biðia
 Kolfinnu d(ottur) Avallda. þar skortir eigi fe ok er
 hon kostr góðr. en mer er sagt at Hallfreðr Ottar s(on)
 6 eigi tal við hana iafnan. þetta var aðr en Ottar for
 nordan. Nu koma þeir MaR ok Griss til Avallda ok

1 Gipt Kolfinna] ÷ *F* (*ikke nyt kap.*). 2 orð] eftir *F*. 3 hefi
 — hugat] ætla ek at gera *F*. 4 dottur] *sål. F.* 5 hon] ÷ *F*.
 5—7 en — nordan] ÷ *F*. 7 MaR ok Griss] ÷ *F*.

drengiliga. En þo kom at því sem mælt er at ecki ma **61**

9 við margnum. lauk sva at þeir voro baðir handteknir (*jfr. 38¹⁻¹¹*
 ok bundnir. var þat miok iafn skiott at þeir Griss *22¹⁸*)
 voro æ bak komnir ok hann m(ælti). Menn riða her
 12 at oss ok munu vera eigi færi saman en .xxx. Ma
 vera at sigrin verði ecki langær. Riðu þeir þa mikin
 vndan ok leitaðv ser vigis. þeir námuv stápar við götu
 15 skarðit er þeir komu yfir Vatz dals æ. Ottar kom at
 anni með .xxx. manna. Griss heilsaði Ottari ok sp(urði)
 hvat hann uilldi við maN fiólða sva mikinn. Ottar
 18 svar(ar). hvar er Hallfreðr frendi minn. Griss m(ælti).
 bundin er hann en eigi drepinn ok liggr hann undir
 holti því er ver komum saman. Ottar m(ælti). vvirðu-

8 þo] þa *P.* kom] + þar *557 BP.* at því] ÷ *557.* því] ÷ *P.*
 ecki] eingi *557 B,* einginn *P.* 8—9 ma við] ÷ (!) *557.*
 9 marginvm *557.* þeir] + hallfredr *557 P.* voro] vrðv *BP.* baðir]
 ÷ *B.* 10 iamskiott *557,* jafmskiott *B.* 11 æ bak] *efter* komnir
557 BP. mælti] *sål. BP.* her] þar *BP.* 11—12 m. — saman] sa
 menn rida þar eigi færri *557.* 12 at oss] ÷ *BP.* vera] ÷ *P.*
 saman] ÷ *BP.* .xxx.] + manna *B;* þriatijger *P.* 13 vera] verþa
P. ecki] eigi *557,* ei *P.* -ær] -giæpr *P.* mikit *P.* 14 leitvðv *557*
BP. námuv] + þar *P.* 15 kvomv *557.* 16 með] vid *BP.* 30 skr.
P. spurði] *sål. 557 BP.* 17 við — mikinn] med fiölmenni *557.*
 maN fiólða] fiolmenni *BP.* mikit *BP.* 18 svar.] mł. *557;* spvrði
BP. frendi] son *557.* m.] s. *557,* svar. *B,* sv. *P.* 19 en] ÷ *P.*
 eigi] *efter* drepinn *B.* ok — hann] ÷ *557.* hann²] ÷ *P.* 20 værr
 kvömv *557.* m.] s. *557,* svar. *B,* svarar *P.* vvirpi- *P.*

M voru .vij. saman. þeir settu vti spiot sin. Griss atti
 (jfr. 23¹³⁻²²
 24¹¹⁻¹²) gullrekit spiot. Nu satu þeir at malunum ok fylgdi
 MaR firir hond Griss. Avalldi quað Márs forsia a 3
 skylldu vera. ef yðr liz sua ok mun yðr eigi fra visat.
 Ok i þat mund komu þeir Hallfreðr ok forunautr hans
 ok sa spiotin. Hallfreðr mælti. komnir munu her menn 6
 nockurir vm lánan veg ok gættu hesta ockara. en
 ek mun fara til dyngiu Kolfinnu. ok sua gerir hann.
 hann settiz hia henni ok spurdi huat komit væri. en 9

1 .vij. *F.* 2 malum *F.* fylgdi] flutti *F.* 3—4 quað — visat]
 qvaz mars for sio hlita mundu ef konunum litzst sem mer *F.*
 4 sua *skr.* sa ved *linjeskifte M.* 5 Ok — þeir] j þui bili kom *F.*
 6 ok — Hallfreðr] hann sa spiotit ok *F.* 7 ok] ÷ *F.* 9 settiz]
 + nidr *F.* spyrr *F.*

61 liga hafit þer við hann buit þo at sakar væri nœkurar
 (jfr. 38¹¹⁻¹⁵
 39¹⁻⁵
 22¹⁹⁻²¹) e(ðr) villtu Griss vnna mer eindæmis vm þetta mal.
 Griss svar(ar). Reyndr ertu at dreng skap ok uil ek 12
 þessu iáta. festu þeir þetta sin i millum ok skilðuz
 sattir. Sneri Ottar þa aptr við sina menn. hann fann
 þa Hallfreyd ok leysti þa. Ottar m(ælti). Eigi er ferð 15
 þessi frendi uorðin virðuligh. Hallfreðr sannaði þat
 ok sp(urði) ef þeir Griss hefði fvndiz. Ottar kvad sva
 vera ok s(agði) huat at sættum varð með þeim. Hall- 18
 freðr m(ælti). Eigi hirði ek faðir huersv þu gerir vm
 þetta mal ef Gris færri eigi Kolfinnu. Þvi skaltv eigi
 raða s(egir) Ottar. hann skal eiga konona þviat hann 21
 truði mer til giordarinar. En þu skalt fara vtan frendi

10 hafi 557 *BP.* þo at] þot *B.* sakir 557 *BP.* væri] se 557. 11 eda
BP. 13 þessu iáta] þat a (!) sva se 557; þetta *BP.* i] æ 557, a *B.*
 14 við] með 557. hann] efter fann 557. 15 þa²] hann 557 *BP.*
 mælti] sál. *B.* ferð] efter þessi 557. 16 orðin 557, ordin *B.* virði-
P. Hallfreðr] hann 557. 17 spurði] sál. 557 *BP.* fvndiz *opr.*
skr. fyndiz 61. Ottar kvad] hann s. 557; + þat *P.* 18 sagði]
 sál. *BP.*; + honvm *B.* at] af *BP.* 19 mælti] sál. *B.* giorer *P.* giorr
 (!) 557. 20 eigi²] ecki 557. 21 segir] sál. *B.* sagði *P.* konv 557.
 22 giordar 557, gerdarinnar *B.* frendi] efter þu 557.

engi þekt mun mer a þeim vera þuiat þeir munu **M**
 biðia þin ok trui ek at þat mun eigi vel verða. Kolfinna (*jfr. 24¹³⁻¹⁹*)
 3 s(egir). lattu þa firir þui sia er raða eigu. hann s(egir).
 finn ek at þer þikir nu þegar biðill þinn betri en ek.
 Hallfreðr setti hana i kne ser vti hia dyngiu vegginum
 6 ok talaði sua við hana. at aller sa þeir er vt gengu. hann
 suegir hana at ser ok verða þa einstaka kossar. Nu
 koma þeir Griss út. hann mælti. huerir ero þessir

1 engi þekt] opokki *F.* þeim] ÷ *F.* 1—2 þeir — verða] þin
 mun bedit uera en ek trui æige at þat verde uel suo buit *F.*
 2—3 Kolfinna s.] segir hon, *efter* eigu, *F.* 3 er] at *F.* 3—4 hann
 — ek²] eigi skal þat segir hann þo at þer þiki nu hinn nyiari betri
F. 5 Hallfreðr] nu tekr hann kolfinnu ok *F.* hia] a *F.* 6 sa —
 er] mattu sia þegar *F.* 7 ser] + driugan *F.* verða þa] fara þa j *F.*
 8 Griss] ÷ *F.* hann mælti] þa mælti gris *F.*

9 ok leita þer þar meiri sæmðar ok heilla. Hallfreðr **61**
 svar(ar). Vant er þo at vita hverir mer ero truir ef (*jfr. 395-11*)
 fedrnir bregdaz. Man nu ok sva fara at huargi ockar
 12 man hafa vel. skaltu eigi einn raða her vm því at
 þat skal fyrst at hendi bera þegar ek finn Gris at ek
 skal bioða honum holmgaungu. Síþan skilia þeir fedg-
 15 ar tal sitt. Riðr Ottar heim i Grims tungv. en Hall-
 freðr til Hauka gils með Olafi. Fæam dögvm siðar sendir
 Olafir orð Ottari magi sinum at hann skuli bregða
 18 raða hag með þeim Gris ok Kolfinnv. segir elligar vera
 vandræða vant við skap lyndi Hallfreðar. En þeim

9 þar] ÷ 557 *BP.* ok heilla] ÷ 557. 10 svar.] mł 557. Vant]
 v vant 557. mer] mönnvm 557 *B.* menn *P.* ero] *efter* truir *P.*
 trvre 557. ef] at 557. 11 fedrvnrir *B.* fedrvnrir skvlv 557. bregdaz]
 + sonvnmv *BP.* mvn 557 *P.* hvorgi 557 *BP.* 12 mvn 557 *BP.*
 hafa] *efter* vel 557 *BP.* skaltu] + ok 557. einn] *efter* her *BP.*
 raða] *efter* vm 557 *BP.* at *opr. skr. þt 61.* 13 fyst 557. þegar] +
 ef 557. 14 skal] mvn *BP.* 15 sitt] ok er hvortvegi (-tveggi *P.*)
 reidr *BP.* tvnngv 557. en] + olafr ok 557 *BP.* 16 með Olafi]
 ÷ 557 *BP.* 17 skyllði 557. 18 grisi 557. segir] s. 557. elligar]
 ella 557 *P.* 19 vant] vænt 557. Hallfreds *P.*

M menn er her sitia a dyngiu vegginum ok lataz sua
 (jfr. 25¹⁰⁻¹⁶) kunnliga við. Griss var helldr oskygn ok sur eygr.
 Avalldi s(uarar). Hallfreðr er þar ok Kolfinna d(ottir) 3
 min. Gris mælti. er þetta vandi þeira. opt ber sua
 til það Avalldi. En þu verðr nu þetta vandræði af at
 raða. er hon er þin festar kona. Gris s(uarar). auðsætt 6
 er þat at við mik vill hann nu illt eiga ok er slíkt til

1 dyngiu vegginum] dyngiunne *F.* 1—2 ok — við] er suo
 latazst at akafliga *F.* 2 oskygn] + madr *F.* eygr] + nokkut *F.*
 3 suar. *F.* dottir] sál. *F.* 4 vandi þeira] uandinn *F.* 5 til] at
F. verðr nu] hlytr *F.* 6 er — er] af þui er hon er nu *F.* suar. *F.*
 7 illt eiga] fiand skapaz *F.*

61 Olafi ok Hallfreði koma þau orð at hann uill þeim
 (jfr. 39¹¹⁻¹⁴ 40¹⁻⁴) vm ecki vera bæg raðr ef hann ma vm mæla. Var þeim 9
 þat ok sagt með at Ottar var siukr miok ok bað Hall-
 freð sem skiotaz koma til sin. þviat Ottarr uill skipa
 til vm fiar far sitt aðr hann lati af beraz. Hallfreðr 12
 for þegar at finna foðvr sinn er hann sp(urði) van
 matt hans. En er hann kom i Grims tvngu var Ottar
 sott lauss ok let þegar taka Hallfreð höndum ok setia 15
 i fiðtur. Þa m(ælti) Ottar. Nv ero .ij. kostir til Hall-
 freðr at sitia her i fiðtri eþr lata mik einn ollu raða
 fyrir þina hönd. Hallfreðr svar(ar). Eigi hefir þu þo 18
 i tueim höndvm við mik vm fiand skapinn. Nv muntu

8 Olafi — Hallfreði] ÷ 557. Hallfreði] h. *B.* kvðmv 557,
 komu *P.* orð] + a mót af óttari 557, a mot af ottari *BP.*
 8—9 uill — raðr] mvndi þeim ecki miök bagradr vera 557.
 þeim — vera] ecki vera þeim *BP.* 9 mæla] raða *P.* Var] er
BP. 10 ok — með] sagt 557. Ottar *skr. ovenpå noget andet, som*
er raderet bort, 61. var] væri 557 *BP.* bað] + hann 557. 11 koma]
efter sin 557. 11—12 þviat — beraz] ok 557. 13 fer *BP.* þegar]
 þa *P.* spurði] sál. *BP.* 13—14 er — hann] ok er hallf' 557. 14
 tvngu] + þa 557 *BP.* tvngr 557. Ottar] + med öllv 557. 15 ok¹]
 en 557. þegar] ÷ *B.* 16 mælti] herefter hallf', underprikket,
 557. tveir *B.* .ij. — til] köstr (!) .ii. 557. 17 fiotrvn *BP.* eda
BP. einn ollu] efter raða 557. ollu] efter raða *BP.* 18 Hallfreðr] h.
B. svar.] mł. 557; + krapp (krappur *P.*) karll ertv ok *BP.* þo]
 ÷ *BP.* 19 i] a *P.* tueim] .ii. 557.

hræsni gert. Nu ganga þeir Gris til hesta sinna. þa **M**
 mælti Hallfreðr. vita skalltu þat Gris at þu skallt (*jfr. 2516-19*
 3 fiand skap minn hafa ef þu etlar þer þenna raða hag. *268-9*)
 Mað mælti. engiss munu þin orð metin Hallfreðr vm
 þetta mal ok mun Avalldi eiga rað dottur sinnar. þa
 6 q(uað) Hallfreðr visu.

1 gert] *herfra selvstændig tekst indtil s. 44, se l. 7, F.*

Nu suar(ar) Aualldi. lat vera umællt ef þu uillt þat **F**
 ok er þer þa æinge vandi a. Gris suar(ar). stadfest
 9 hefui ek þetta rad firir mer. sidan gengu þeir til
 hesta. þa mællti H(allfredr) vid Gris. vita skalltu
 þat at ek virde suo sem þu uilir gera fiandskap vit
 12 mig ok mun ek banna þer radit en ef þat tekzst þa
 mun illa fara. þa suar(ar) Márr. æinskis munu ver
 meta þin ord um þetta þuiat Aualldi mun rada æiga.
 15 þa q(uad) Hallfredr v(isu) þessa.

helldr raða hliota en ek sitia her i fiðtrum ok pinv. **61**
 Voro þa latnir fiðtrar af Hallfreði. Griss gekk at (*jfr. 404-13*
 18 eigha Kolfinnv ok for hun til bus með honum ok varð *2221-22*)
 hun honum litt vnnandi. Olafr at Harka gili fysti
 Hallfreð frenda sinn ok fostra at fara utan. het hann
 21 at fæ honum fe sva at hann uæri vel sæmðr at fara
 með ððrum mōnnum. Ottar fapir hans talaði ok slikt
 hit sama. hann lauk ok vpp giorð vm mal þeira Griss
 24 at Griss skyldi giallda halft .c. silfrs. Hallfreðr
 skyldi fara vtan. hann uildi ekki hafa fe þat ok mælti

16 hliota] ÷ 557. siti 557, sitie P. ok pinv] ÷ BP. 17 Voro —
 Hallfreði] var hallf'. þa leyst 557; herefter nyt kap. 557 BP, over-
 skr. vtan fōr halfredar B, 130 cap. P; ingen overskr. 557. 18 til
 bus] efter honum 557. 18—19 ok² — hun] hon vard 557. 19 hun
 —litt] hann henne eeki miogh BP. fysti] + miðk 557. 20 ok fostra]
 ÷ 557 BP. at] + sigla ok 557. 21 svð 557. vel] ÷ 557. sæmðr] +
 af 557 BP. 22 ok] ÷ 557. 23 hit sama] firir honvm B. gerd B.
 24 Griss] hann 557. giallda halft] lvka hallfredi 557 BP. hvndrat
 skr. BP. silfrs] + enn 557 BP. 25 hann] hallfredr BP. ekki] ei P.

M

(jfr. 26¹⁰⁻¹⁷)

Sva nockui verðr sauckuiss
 sannargs troga margra
 ægilig þess augum 3
 allheiðins mer reiði
 sem olitill vti
 illz mest við fór gesta 6
 stæri ek brag firir brúði
 burhundr gamall sturi.

F

Suo nõkkui verdr søkkuis 9
 sannargs troga margra
 ægiligs firir ðgum
 allhæidins mer ræide 12
 sem olitill vti
 allz mest við fór gesta
 stæri ek brag firir brude 15
 bur hundr gamall sturi.

61 til þeira f(öður) sins ok Olafs. See ek æstrað yður við
 mik. Nv er þat likaz at þit raðit þessu at sinni er þit 18
 leggit sva mikit kapp æ at ek fara utan. En sva segir
 mer hugr vm at laung verði vand kuæði vor Griss. for
 Hallfreðr þa til skips i Hvit æ ok vtan vm sumarit. 21

(jfr. 20⁵⁻²¹⁵)

〈J〉 þann tima bio at Hofi i Vatz dal Þorsteinn
 Jngimundar s(on). hann var höfþingi mikill vitr maðr
 goð giarn ok vinsæll. Jngolfr het s(on) hans en anar 24
 Guðbrandr. Jngolfr var vænstr maðr i þeim sveitum.
 Vm hann var þetta kueðit.

17 til — Olafs] svð 557; sva til ol. (Olafz P) ok fodvr sins BP.
 æstrað] oll rad BP. 18 þat] ok 557. 19 fari 557 BP. 20 vand
 kuæði] vandreda stvnd (stvnndin 557) B 557 P; med da stund
 begynder sagaen i AM 53 fol., herefter betegnet 53. var 53, 557,
 vór B. 21 til skips] vtan 557. 22 J] sál., men ikke nyt kap., 53
 B 557 P. 23 son] sál. 557 BP. hann var] ÷ 557. 23—24 mikill —
 giarn] godgiarn vitr 53. vitr — vinsæll] godgiarn ok vitr ok vin-
 sæll mædr 557. vitr] efter giarn P. maðr — giarn] ÷ B. 24 son] sál.
 53 B 557 P. en] ok 53 BP. 25 maðr] manna BP. i þeim] þar
 i 557. sveitum] + ok 557. 26 var] er 557 B. kvædit 557.

ok hirði ek <eckí> blot MaR s(egir) Hallfreðr. huat er M
 þu leggr til. MaR sagði ef hann flimtaði hann at hann (*jfr. 2618-20*)
 3 skyldi hart i moti taka. Hallfreðr quaz raða mundu
 orðum sinum. hann q(uað) þa v(isu).

Raða rækimeidar
 randaliðs at biðia
 ótti einga dottur
 Avalldz er þat skalldi

9 ok hirde ek ekki vm blotmannin huat þu leggr til. F
 Márr suar(ar). þott litit se traust mitt þa mattu þo
 uel flimta mig ekki. Hallfredr kuetzst rada mundu
 12 ordum sinum en þeir malum sinum. hann q(uad) v(isu).

Redkada ek ræki mæidum
 randalids at bidia
 15 otta æinka dottur
 Aualldi þui skalldi

Allar uilldu meyar
 18 með Jngolfi ganga
 þær er vaxnar voro
 vesól kvaðz hun æ til litil
 21 sva vil ek ok kvað kerling
 með Jngolfi ganga
 meðan mer tuær vm tolla
 24 tenn i efra gómi.

61

(*jfr. 216-226*
2312-248)

Jngolfr vandi kuamur sinar i Grims tungur ok atti
 tal við Valgerði Ottars d(ottur) systur Hallfreðar.
 27 Ottar vandaði vm við Jngolf ok bað hann letta af
 kuamum. Jngolfr svar(aði) glettiliga. kvað sva skip-
 adan Vatz dal at bygðum at hann mundi sialf raðr
 30 ferða sinna ok geriz ekki at. þa for Ottar æ fund Þor-

19 er] et P. 20 kuez 53, 557. æ] ÷ 557. 21 svð 557. ok] ÷
 557. 24 tennr 53 BP. 25 kuamur] skr. i margen, vistnok sam-
 tidig, 61, kvomr 557, komvr B, komr P. 26 dottur] sál. 557 P.
 28 kvamum] kvomvm 557 B, komum P; + enn 557. svaraði]
 sál. 557 B, svarar P. 29 raðr] -radi 557 B. 30 giordizt 557,
 gerdizt B, giorezt P. ekki] ei P.

M sið mun svrz vm biða
sua gæta menn til hennar
kuanar kyrs af keyri 3
Kolfinnu mer renna.

(jfr. 27¹⁰⁻²⁰) Hallfreðr reið þa i brott ok var reiðr. MaR mælti þa.
ridum eptir þeim. ok sua gera þeir ok voru .ix. saman. 6
feck Avalldi þeim .ij. menn. Olaf fostra Hallfreðar
grunaði vm ferð þeira Gris ok Mars. hann sendir þegar
eptir Ottari ok er þeir finnaz segir Olafr honum at 9

F sid mun surz vm bida
sia geta menn til hennar
kuonar byrr af kyrri 12
Kolfennu mer renna.

ok for Hallfredr þa Ræidr a burt.

Hallfredr bardiz ok vard fangadr. 15
capitulum.

Mar suar(ar). ridum eftir honum ok suo gerdu
þeir ok voru xv saman. Hallfredr var þa vistum at 18
Haukagile. Olaf fostra hans grunade vm ferdir þeira
Gris ok Mars ok sende þegar eftir Ottari at segia

61 steins ok bað hann leggja til við son sinn at hann gerði 21
(jfr. 248-258) mōnnum eigi skap raunir. Þorsteinn svaraði uel ok
kvad sva vera skylldo. litlu siðar kom Þorsteinn at
mali við Jngolf ok bað hann letta af tali við Valgerdi 24
d(ottur) Ottars bonda. Jngolfr svar(ar). þat skal ek
vist gera fyrir þin orð faðir. let hann þa fyrst i stað
af kvamum i Grims tungur. En hann tok þa at yrkia 27
mansaungs drapu vm Valgerði. OttaR reiddiz því

21 leggja] + ord 53 BP. til] + ord sin 557. giordi 557 P.
22 skapraun 53 B 557. svaraði] sv. 53, svar. B, svarar P.
23 skylldo] + ok 557. 24 ok] ÷ B. 25 dottur] sál. P. d. —
bonda] ottars d. 53, ðttars döttr 557; ÷ B. bonda] ÷ P. svar.]
qvezt 557. 25—26 skal — faðir] vist mvndv giora fir[ir] o[rd
favdv]r] sins 557. 26 giora P. faðir] efter gera 53. fyrst] fyst 557; +
af 53 B. fyrst i stað] efter kvamum 557. 27 kvomvm 557 B,
komum P. hann — þa] tók 557. 28 drapu] qvædi 557. því] vid
BP; ÷ 53, 557.

Hallfreðr mun manna þurfa. Nv er at segia fra Hall- **M**
 freði. at þeir riða .ij. vndan. en .ix. eptir. Hallfreðr ser (*jfr. 2815-20*
 3 eptir reiðina ok mælti. rennum eigi leingra vndan. *2216-18*)
 þeir voru þa komnir hia holkti einu. biugguz þeir þar
 við ok brutu vpp griot. Nu koma þeir Gris at ok sækia
 6 at þeim en þeir veriaz alldreingiliga. en þo kom þar

honum allan mala uoxt at Hallfredr þurfui manna **F**
 vit. nu er þat at segia at Hallfredr ok hans madr
 9 ridu undan ij en xv eftir. Gris mælti þa. þar ma nu
 sea þa Hallfred ok snum eftir þeim. þeir fara radlaus-
 liga undan ok sækium at þeim ok kostum klædum
 12 a uopnn þeira ok endazst mun mer afl til þo at ek
 hallda þeim ij. Marr suar(ar). sligt er uel mællt. þa
 hleypir huerr sem buinn var. nu getr Hallfredr at
 15 lita eftir ræidina ok mællti. rennum æige undan gott
 er vid lids mun at etia ok buum okkr uaskliga ok
 veriumzst her a holttinu. þeir G(riss) ok Marr sækia
 18 at þeim en þeir veriazst uel ok dræingiliga en þo kemr

miok. for hann þa enn at hitta Þorstein ok sagði ser **61**
 i þessu leitad mikillar vsæmdar. Nv uil ek s(egir) hann (*jfr. 259-264*)
 21 at þu leyfir mer at stefna Jngolfi. þviat ek nenni eigi
 at kyrt se ok spurt munit þer þat hafa at ek hefi eigi
 setit mōnnum skammir ok skap raunir. Þorsteinn
 24 svar(ar). Eigi man ek banna þer at stefna Jngolfi
 s(yni) minum þviat þu talar þat eigi fiari rettu. en
 meðal lagi er þer þat rapligt við skaplyndi frenda
 27 vara. Jökull Jngimundar s(on) var staddr við þessa
 ræðu broðir Þorsteins. hann braz við reiðr ok m(ælti)

19 enn] ÷ 557. 20 i þessu] *efter* leitad *BP.* þessu] + vera 53.
 ek] + bidia þik 53 *BP.* segir] *sål.* *BP.* s. hann] ÷ 557. 21 attv
 557 *P.* lofir 557. nenni] vni 53, 557; vil *BP.* 22 munu 53 *B* 557
P. þat] ÷ *BP.* hefir 53, 557. eeki 557. 24 svarar] *sål.* *P.*; sv.
 53, s. 557. mun 53 *B* 557 *P.* 25 syni] *sål.* 53 *B* 557 *P.* 26 þer]
 ÷ 53 *B* 557 *P.* 27 vōrra 557, vorra *BP.* son] *sål.* 557 *BP.*
 27—28 staddr — ræðu] þar vid staddr 53 *B* 557 *P.* 28 broðir
 Þorsteins] *efter* son 557. við] *efter* reiðr 557. mælti] *sål.* 53 *B.*

*(jfr. 298-20
3010-15
2218)* **M** sem mælt er at ecki ma við margnum ok verða þeir Hallfreðr handteknir ok bundnir baðer. þá m(ælti) Gris. menn riða her at oss ok ero eigi færi en .xxx. ok 3 ma vera at sigrinn verði skammær. þeir Gris sneru aptr ok riðu þá vndan hart ok yfir ána ok var þar gotu skarð i backa ok vigi gott. þar nema þeir staðar. 6 þá koma þeir Ottar at anni. Gris quaddi Ottar ok spurði huan hann villdi. Ottar mælti. huan er Hallfreðr frændi minn. Gris s(egir). hann er bundinn en 9 eigi drepinn hia hollti þui er ver fundumz. Ottar s(egir). ovirðuliga hafi þer við hann buit. eða villtu vnna mer eindæmiss fyrir þetta. Gris quaz hans orð 12 mikils virða skylldu ok at þui sættuz þeir ok skildu við sua buit. Ottar riðr nu aptr a veg ok finnr Hallfreð ok leysir þá felaga. Ottar mælti. eigi er ferð 15

F at þui sem mællt er at ekki ma vit margnum ok verða þeir hand teknir ok bundnir. þá mællti G(riss). menn rida þar ok hefui ek töl a at vera munu xxx ok 18 ma verða at sigrinn verde skammr. þar var þá Ottar kominn. þeir Griss snua þá aftr j gotu skard nokkut af anne ok læitudu ser vigis. hann kuadde Ottar ok 21 spurde hann at eyrendum. hann suar(ar). ek spyr at Hallfredi. Gris mællti. her er hann nu ok liggr lagt. Ottar mællti. med huerium hætti er nu um hann. 24 Gris mællti. bundinn er hann en æige drepinn þo at þat væri makligra. Ottar mællti. naudung mikil þott sok se til. huort vili þer unna mer þess at ek geri æinn 27 yduar j mille. G(riss) mællti. hui mun þat eige fallit þott ek ætti helldr vm at dēma. en virða skal þig um sinn sua mikils. ok þetta rada þeir ok er Hallfredr 30 laus latinn ok þá mællti Ottar. æige er ferdin virdu-

61 til Ottars. Heyr æ endimi s(egir) hann at þu munir *(jfr. 265-6)* fara malvm æ hendr oss frendvm her i sueit ok skal 33

32 segir] *sål.* B; sagði P. 33 æ — sueit] at her i sveitum vid oss frendr 53; at vid ðss (oss B, os P) frænndr her i sveitvm 557 BP.

þessi virðulig [orð]in frændi. Hallfreðr quað eigi lofa **M**
 mega. ok eigi hirði ek faðer huersu þu gerir gerð þessa (*jfr. 3016-22*
 3 ef Gris a eigi Kolfinnu. Ottar s(egir). Gris skal konu *319-19*
 eiga. allz hann truir mer til en þu frændi skallt fara *328-14)*
 vtan ok leita þer meiri semdar. Hallfreðr s(egir).
 6 huer mun mer þa trur ef faðirenn bregz. Nu skal
 þat fyri at hendi beraz at ek bioða Grisi holmgaungu.
 þegar ek se hann. Nu riðr Ottar heim en Hallfreðr
 9 til Haukagils. Olafi þotti illa orðit hafa ok þotti Hall-
 freðr otruligr at hallda sættir ok sendi orð Ottari at
 honum leiz vandræðalikligt. þa komu orð til Hall-
 12 freðar. at faðer hans væri siukr ok quaz vilia finna
 hann ok gera skipan sina. Hallfreðr kom ok þegar

lig. Hallfredr mællti ok quaz æige hana lofa mundu. **F**
 15 en eige hirti ek huat þu gerir ef G(riss) a Kolfinnu.
 Ottar suar(ar). þui skalltu æige rada allz er hann
 trude mer til. hann skal konu æiga ok se hon iij uetr
 18 j festum en þu skallt fara vtan ok læita þer mæire
 sæmdar. Hallfredr mællti. æige væit þo huerir manni
 eru truir ef fedrnir bresta nu skal þat fyrr at hendi
 21 berazst at skora a G(ris) til hol<m>gaungu þegar ek
 finn hann. nu rida þeir hæim fedgar. Hallfredr ridr
 til Haukagils. Olafui þotti illa hafua ordit ok sendi
 24 ord Ottari at brigda þessu ok kuat vandræða vant
 suo buit. þa kuomu ord til Hallfredar at fadir hans
 værj siukr ok kuetz Ottar vilia finna hann ok skipa
 27 til vm fe sitt. Hallfredr kom þegar ok þa let Ottar

per þat skiott at illv verða. Sipan bauð Þorsteinn at **61**
 gera vm mal þeira æ Hvna vatz þingi ok þvi iataði (*jfr.*
 30 Ottar við bæn ok rað vina sinna. þa mælti Þorsteinn. *266-278)*
 Skiot er gerð min huersu sem yðr likar. Ek geri til
 handa Ottari fyrir drapu malit halft .c. silfurs. En

29 gera] giora 557 P; laga (!) med er-tegn over g B. iattar 53,
 iatar 557. 30 ok rað] ÷ 53 B 557 P. 31 gerð] efter min 53 B
 557 P; giord 557 P. yðr] yckr 53 B 557 P. giori 557 P. 32 halft]
 efter silfurs 557. hundrat skr. 53 B 557 P.

M let Ottar taka hann ok fiotra. ero nu .ij. kostir annat
(ifr. 3215-19 huart at sitia i fiotrum. eða lata mik einn raða firir
3316-25 pina hond. Hallfreðr s(egir). eigi hefir þu þo i tueim 3
3417-21) hondum við mik. en helldr muntu raða en ek sitia
 her i fiotrum. þa var fioturrinn af Hallfreði latinn.
 Már hafði inni boð þeira Gris ok Kolfinnu ok for hon 6
 til buss með Grisi vt til Geitaskarðz. Ecki voru miklar
 astir af hennar hendi við Gris. Olafr at Haukagili
 fysti miog Hallfreð frænda sinn vtan at fara. skal ek 9
 fa þer fe sua at þu megir vel fara með goðum monnum.
 faðer hans fysti hann miog vtan at fara. Ottar lauk
 vpp gerð með þeim Gris ok gerði .c. silfrs Hallfreði til 12
 handa. Hallfreðr villdi þat eigi hafa ok mælti sua. Se
 ek elsku þina við mik faðir. Munu þer þessu raða. en
 sua segir mer hugr vm. at vár vandræði verði long. þa 15
 for Ottar einum vetri siðar suðr til Norðr ár dals.

F þegar taka hann ok bera at honum fiotur. ok eru nu
 ij kostir at vera kyrr edr sitia her j fiotrinum ok styra 18
 æige frændum þinum j hættu. Hallfredr suar(ar).
 æige hefir þu j tuæim hondum vid mig vm fiandskap
 ok helldr muntu rada en ek siti her j hóftum. ok suo 21
 var. nu er at segia fra þeim at burdum er Griss fek
 Kolfinnu en Már hafde bodit jnne ok þotti Ottari
 at þui miog hrapat ok kuat at huorigir mundu uel 24
 hafua ok sendi ord Olafui þo at hann gætti sua til
 at æige yrde holmgangan. Olafr fysti Hallfred vtan
 ok quaz mundu fe til leggja med honum ok let þat 27
 godra manna sidu. Hallfredr suar(ar). se ek nu huer
 astrad þer hafvit <vid> migh en suo segir mer hugr
 vm at lōng uerde uor uandreðe. ok retzst til skips. 30

61 Ottar skal selia iarðir sinar ok raðaz j brottv hedan or
(jfr. 278-281) sueit. Ottari þotti ser boðinn i þessv hinn mesti viafn-

31 j brottv] brottu 53, i brvtt 557, j burt P; ÷ B. vr 557 P.
 32 i þessv] ÷ B. i — mesti] ÷ 557. hinn] ÷ 53; enn P. 32—s. 41²¹
 v iavfnudr 557 P, o iafnadr med r over d B.

Capitulum.

M

Þetta sumar ferr Hallfreðr suðr til Huit ár. ok er
3 hann kom til skips q(uað) hann v(isu).

Fvs em ek enn þott ossu
afoll drepi stali
6 miog skytr maurnar vakri
minnaz við Kolfinnu
þuiat algrundar endiz
9 áttgoðrar mer troðu
betr vnum nu nytia
nær en heitid veri.

12 Hallfredr kom til skips ok quat v(isu).

F

Fvs er ek þoat osa
afl uðll drepi stalli
15 miog skytr maurnar vakri
minnazst við Kolfinnu
þo at algrindar endizst
18 att godrar mer troðu
betr vnum nu nytri
nærr sem heitin værj.

21 aðr. En Þorsteinn sagdiz hafa eigi siðr sieð fyrir hans 61

kosti i slikv við skap lyndi hvara tuegiu. Ottar for (jfr. 28¹⁻⁴)

þa suðr vm heiði ok bio i Norðr ær d(al) þar sem h(eitir)

24 æ Ottarsstoðum. Þa hafði Hallfreðr s(on) hans aðr

21 En] ÷ B. Þorsteinn] ÷ P. sagdiz] kvedz 53, 557, kvadz
BP. hafa] efter siðr 557 P, efter eigi B. seet 53, sed P. 22 i slikv]
÷ 557. hvorra 557, hvoru P. 22—24 við — Ottarsstoðum] ÷ B.
23 dal] sál. 53 P 557. sem] + nu P. heitir] sál. 53 P 557. 24 hall-
freyðr 53. son] sál. BP. s. hans] ÷ 53, 557.

Efter ovenstående vers, som kun findes i M og F, er teksterne igen parallelle i alle håndskrifter. En undtagelse danner dog 62 s. 43—44, hvor der indskydes et kortfattet referat af de øvrige redaktioners tidligere beretning om forholdet mellem Ingolfr Þorsteins søn og Valgerð Ottars datter og de deraf følgende tildragelser.

- M** Hallfreðr fór vtan ok til Noregs. hann sotti a fund Hakonar jarls ens ríka. er þá reð Noregi. geck firir hann ok quaddi hann. J(arl) spurði huer hann væri. hann 3
quez vera islendzkr maðr. en erendi er þat herra. at ek hefi quæði ort vm yðr ok villda ek hlioð fa. J(arl)
-
- F** hann fór vtan ok kom við Noreg ok sotti a fund Hakon- 6
ar hins ríka er þá red lande. Hallfredr gek firir hann ok kuadde hann. j(arl) spurde huerr hann væri. hann nefndizst Hallfredr. en eyrendi mitt er þat at ek 9
hefui kuæde kuedit vm yðr ok uillda ek hliod fa.
-
- 61** vm sumarit farit utan i Huit æ. Greiddiz hans ferð vel ok kom við Noreg. Þá reð Noregi Hakon j(arl) 12
Sigurðar s(on). Hallfreðr sotti bratt æ fund j(arls) ok kvaddi hann. j(arl) tok því uel ok sp(urði) hverr hann væri. Hallfreðr nefndi sik ok sagðiz vera islendzkr 15
maðr. En erendi mitt er þat herra s(egir) hann at ek hefir ort kveði vm yðr ok villdi ek fa hlioð at flytia.
- 11 farit] *efter* utan 53, 557. Greiddiz] Giordizt B. 12 ok] hann 53, 557; ÷ BP. kom] + hann B. Noregi] þar fyrir 53 B 557 P. 13 sigurdr med r over d B. son] sál. 557 BP. bratt] ÷ B. æ] + hans 53 B 557 P. fvnd] afvnd (!) B. jarls] ok (÷ 53) geck firir j. 557, 53; geck hann firir j. BP. 13—14 ok — því en (÷ 53) hann tok honvm BP 53. 14 jarl] sál. P. spurði] sál. 53 BP. 15 nefndi] sál. 53 B 557 P, nef'. skr. 61. sagðiz] kvadz 53 BP, qvezst 557. 16 eyrendi 53 P. erendi — þat] þat er eryndi mitt 557. segir] sál. B, sagði P. 17 hefi 53 BP. villda 53 B 557. flytia] + kvædit 53 BP.
-
- 62** greiddiz hans fór vel kom hann við Noreg. þá red 18
Noregi Hakon j(arl) Sigurðar son. Hallfredr sotti bratt a fvnd j(arls). Geck hann a fvnd hans ok kvaddi hann. j(arl) tok því vel ok spvrði hverr hann væri. 21
Hallfredr nefndi sig ok kvaz vera islendzkr madr. er eyrendi mitt þat hingat herra s(agdi) hann at ek hefi ort kveði vm yðr ok villda ek fa hliod at flytia. j(arl) 24

s(egir). líkligr ertu til at vera hofðingiadiarfr maðr. **M**
 þann veg ertu í bragði ok skalltu vist hljóð fa. Hall-
 3 freðr q(uað) quæðit. ok var þat drapa. ok flutti vel ok
 skoruliga. J(arl) þakkaðe honum ok gaf honum exi
 mikla. silfrrekna ok góð klæði ok báð honum með ser
 6 at vera vm vetrinn ok þa Hallfreðr þat. vm sumarit

líkligr værir þu at skalldligt værj kuæde þitt ok skalltu **F**
 hljóð fa. ok síðan kuat hann ok tokzst uel til. j(arl)
 9 mællti. þat ma sea at þu munt vera hofðingia diarfr.
 j(arl) gaf honum goða óxi silfr rekna stundar mykla
 ok klæde god ok baud honum með ser at vera ok
 12 þat þiggr Hallfredr.

j(arl) svar(ar). líkligr ertv til at vera maðr hófðingia **61**
 diarfr ok skal hlyða kuæði þínu. Hallfreðr flutti
 15 kuæpit sköruliga ok var þat drapa. j(arl) þakkaði
 honum ok gaf honum klæði goð ok mikla oxi silfr
 rekna ok bauð honum með ser at vera vm vetrin.
 18 þat þa Hallfreðr. En vm sumarit eptir for hann vt

13 jarl] *sål. P. svar.] s. 557. til] ÷ 557. 15 kuæpit — drapa]*
liarfliga kvædit BP. sköruliga] ÷ 53, 557. jarl] sål. P. 16 mikla]
÷ 53 B 557 P. 17 ok] hann 53, 557. 18 þat — Hallfreðr]
ok þat þa hann 557.

s(egir) líkligr ertv til at vera maðr hofðingia diarfr **62**
 ok skal hlyða kvæði þínv. Hallfredr flvtti skörv-
 21 liga kvædit ok var þat drapa. j(arl) þakkaði honvm
 ok gaf honvm klæði god ok mikla oxi silfr rekna ok
 bauð honvm með ser at vera vm vetrinn. þat þa
 24 Hallfredr. En vm svmarit eptir sigldi hann til Islandz.
 þa hafði faðir hans skipt vm bustaði var hann þa
 kominn svðr j Nordr ar dal. Sv var sök til þess at (*jfr. 20⁵ ff.*)
 27 Jngolfr fagri son Þorsteins Vatz deila goða hafði glap-
 it Valgerði d(ottvr) hans ok ort vm hana mansavngs
 drapv. þat mislikaði Ottari miqq. sagði hann Þor-
 30 steini ok bað hann leyfis at stefna Jngolfi. Þorsteinn
 lofaði ok sagði þo meðallagi radligt. En er lqkvll

Mferr Hallfreðr til Islandz ok kemr firir sunnan land ok hafði þá mikit fe. Síðan var hann í forum nokkura vetr ok var alldri firir norðan land. Ok eitt sumar er 3

F Hallfredr hitti Olaf.

At sumre ferr Hallfredr vt til Jslandz ok kemr firir sunnann land ok hafde þá fe mikit. sidan var hann j 6 fòrum nokkura stund ok kom alldri norðr um land.

7 land] herefter anføres læsemåder fra F i varianterne til 61, se v. l. til l. 12— s. 45⁹.

61 til Islandz ok kom fyrir sunan land. þá hafði faðir hans farit norþan vm varit. var Hallfreðr með 9 honum vm vetrin. Var Hallfreðr þá í siglingum nóckur sumur ok kom alldri fyrir norþan land. gerðiz hann þá auðigr ok atti kaup skipit. A einu svmri er 12

8 kom] + vvt 557, + vt BP. 8—9 faðir hans skr. i margen med skriverens hånd B. 9 vorit 557 P. 10 honum] fodvr sinvm BP. vm] ÷ B. Var] efter Hallfreðr 53, 557; herefter anføres læsemåder fra 62 i variantapparatet, jfr. v. l. til l. 19. i siglingum] efter sumur 557. 11 kom] + þá 557. gerðiz] efter hann 53, 557; giordiz 53 B 557 P. 12 atti] keypti 62. kaup] ÷ 53, 557. skipit (skr. skip med forkortelsestegn 61)] skip 62 B 53 P 557; her- efter nyt kap. 62, 557; 62 har overskr.: her heitur hallfredr a þor ok frey god sin. 12— s. 45⁹ A — Hallfreðr] ok æitt sinn er hann F, hvis tekst herefter slutter sig til 61, jfr. l. 7.

62 son Þorsteins heyrdi þat brazt hann reidr víð ok því for eigi fram stefnan. Þorsteinn bauð at gera vm malit. en Ottar iatadi því. gerdi Þorsteinn af Ingolfi halft 15 c. silfrz. En Ottar skilldi færa bygd brott or Vatz dal ok þat for fram þó at Ottari þetti ser misbodit ok því fann Hallfredr f(öðvr) sin[n j N]ordr ár dal þá 18 hann kom vt sem fyr er sagt.

14 stefnan] skr. to gange. 16 færa] f beskadiget, men kan dog ses; vE læser gera. 18 bogstaverne i klamme anføres af vE som læst. 19 sagt] i resten af sagaen slutter 62 sig til 61, fra og med Var l. 10.

hann kom af Islandi. þa lagu þeir við Agðanes. þar **M**
 hitta þeir menn at mali ok spurðv tíðenda. þeim var
 3 sagt at hófðingia skipti var orðit i Noregi. var Hakon
 j(arl) dauðr en Olafr Tryggva s(on) kominn i staðinn
 með nyium sið ok boðorðum. þa vrðu skiparar a þat
 6 sattir at sla i heit ok skyllði gefa Frey fe mikit. ef
 þeim gæfi til Suipioðar. en Þor eða Oðni ef til Islandz
 kemi. en ef þeim gefi eigi i brott. þa skyllði konungr

9 Hallfreðr kom af Islandi la hann við Agða nes. En **61**
 er hann hitti menn at mali var honum s(agt) at hófð-
 ingia skipti var vorþit i Noregi. var Hakon j(arl)
 12 dauðr en til rikis kominn Olafr konungr Tryggva
 s(on). þat var ok sagt með at Olafr konungr bauð
 ollum mǫnnum kristni. þetta þotti Hallfreði alt
 15 saman mikil típindi. Vurðu skipveriar allir æ þat sattir
 at þeir skyllðu heita æ guðin til þess at þeim gæfi byr
 at sigla brottv af Noregi nœkkur til heiðinna landa.
 18 sva var heitit stofnat at þeir skyllði gefa fe. ok
 þriggia sallda ærl. Frey ef þeim gæfi til Svipioðar. en
 Þor eþr Oðni ef þa bæri aptr til Islandz. þeim gaf eigi

9 kom] for 62. ness B. En] ok 62 F. 10 sagt] *sál.* 62 F 53 B
 557 P. 11 var] væri F; + þa B. ordit 62 F 557 BP. jarl] *sál.* 557.
 12 rikis] + var BP. konungr] ÷ 62 BP. 12—13 til — s.] oð. t.s.
 væri til rikis komin F; ðl. tryggva son kominn til rikis 557. 13 son]
sál. B, sñ P. Olafr] loð (!) B. konungr] ÷ 62 F. 14 mǫnnum] ÷
 62 F. 15 mikil] *efter* típindi 62. Vrdv 62 F 557 BP. -veriar] *tilf.*
i marg., vistr. skriverens hånd, 62. allir] ÷ 62, 557. æ þat] ÷
 557. 16 at¹] a (!) 557. heita] + til 62. æ] ÷ B. æ guðin] agdin
 (!) F. godin 62 BP. til þess] ÷ 62 F 53 B 557 P. gæfi] + eigi 557.
 byr] ÷ 53 B 557 P. 17 at sigla] *efter* brottv 557. brott 62, burt
 F, brvttv 557, abrottv B, j brott P. af] frá 62 F 53 B 557 P.
 nœkkur til] til einhverra P. 18 skyllðu F 557, skillðu 53 P,
forkort., ender på -v B. 18—19 fe — Frey] frey .iij. salld miql
 62. 19 iij *skr.* F. svidiodar B. 20 eþr (*skr. eþ med forkort. tegn 61*)
 edr F 557, eda B. opin P. þa bæri] þeim gięfi P. aptr] ÷ 557. Is-
 landz] + sidan lagv þeir þar lengi (nökkura stund F, ÷ 557)
 ok 62 F 53 B 557 P. þeim] *efter* gaf 62 F 53 B 557 P. eigi] ekki
 557.

M raða. þeim gaf alldri i brott ok vrðu at sigla inn til
 Þrandheims ok komu við hofn þa er a Flagða het.
 þar lagu fyrir morg lán skip. veðr gerði a mikít vm 3
 nöttina af hafi. sua at eigi hrifu ackerin við. þa mælti
 einn af langskipa monnum. þesser menn ero illa stadd-
 er a kaupskipinu ok mun þeim eigi duga er veðrit 6
 stendr þar a sem þeir liggia ok skulu ver roa til þeira.
 þeir gengu a skip .xxx. manna ok sat einn i stafni.

61 æ brottu. vurðu þa vm sipir at sigla inn æ fiðrðinn. 9
 lögðu þeir þa til hafnar ok naðu eigi sialfu læginu
 því at þar lagu fyrir lang skip mörg. Vm nöttina gerði
 æ storm veðrs af hafi. En þeir lagv æ svædinu. Höfðu 12
 þeir þa strengia ravn mikla ok ackera. þa var enn
 nöttin skamma stund myrk. En þegar er lysti af degi
 mælti einn af lang skipa mōnnum. þessir menn æ 15
 kaup skipinu ero komnir haskasamliga þvíat þeir
 liggia þar er mest stendr æ vedrit ok dugvm vel til
 at hialpa þeim. Gengv þa .xxx. manna æ eitt skip ok 18
 rero til þeira. Einn þeira sat ok styrði. Sa var i olpu
 grænni ok mikill vexti. þeir komo at kaupskipinv.

9 æ¹] j 62; ÷ 53. burt F 557, brott B, burtu P. vrðv 62 F.
 vurðu þa] forv 53 B 557 P. at sigla] ok sigldu 53 B 557 P.
 10 lögðu — þa] ok (÷ P) logdu 53 B 557 P. hafnar] + þeirar
 er heitir (het F, h. 62, 557 (efter fladki 557)) fladki (flædki B)
 53 F 62 B 557 P. naðu] + þeir 62 F 53 BP. sialfir 62. 11 þar] ÷
 62. giordi 53 F 557 P. 12 æ¹] ÷ 62 F. veðrs] mikinn F; + vtan
 53, 557. svadinv B. 13 þa¹] ÷ 62 FP. ackeri skr. 62, atkera P.
 enn] alidin 62 F. 13—14 þa — myrk] ÷ 557. 14 nöttin] +
 ok 62. skamma — myrk] ÷ F. myrkt 62. En] ok F. þegar med
 er-tegn over þ skr. B. er] at F. af degi] ÷ 557. 16 kaup skr. i
 margen, vistnok samtídig, 62. haskaliga 53, 557. 17 er] sem 62
 F 53, 557. mest — vedrit] vedrit stendr mest a (÷ 62; + þa
 BP) 53 B 62 P 557. æ] efter vedrit F. ok] ÷ 53 B 557 P. dugit F.
 vel] efter til 62 F 53 BP, sál. vistnok ogsá 557 (beskadiget). 18 at
 hialpa] ok healpum F 53 B 557 P. .xxx.] 30 P. .xxx. manna]
 efter skip 557; .x. menn ok .xx. 62. skip] ÷ 53. 19 Einn] en einn
 53 B 557 P. ok] tegnet for ok skr. to gg. ved linjeskifte 557.
 20 grænni] ÷ B. ok] ÷ 557. vexti] + ok er 557. kuomu F 557.

ok er þeir komu til kaupskipsins. mælti sa er i stafninum **M**
 sat. þer erot illa komnir ok er her vhreint firir ok
 3 skulu ver greiða ferð yðra. sia var mikill vexti. Hall-
 freðr mælti. huat heitir þu. hann s(egir). ek heiti
 Ackeris fracki. ok er þeir toluðuz þetta við. þa geck
 6 i sundr ackeris streingrinn en sa er i stafninvm sat
 kastaði ser þegar firir borð ok kafaði eptir streingnum
 i storminum ok naði þegar. var þa vpp dregit ack-
 9 erit. þa q(uað) Hallfreðr stoku þessa.

færum festar varar

fer sioroka at knerri

12 Þa m(ælti) sa er styrði til kaup manna. þer erot staddir **61**
 ekki uel þviat stormr er æ en her fyrir vhreint ok
 skeríott ok skulum ver greiða ferð yðra. Hallfreðr
 15 m(ælti). hvat heitir þu. hann svar(ar). Ek heiti nv
 Akkeris fracki. En i þvi er þeir toluðuz þetta við þa
 brast einn akkeriss strengrin ok gekk i sundr. Olpu
 18 maðrin fleygði ser þegar vt byrðis ok gat gripit
 strenginn i niðr drættinum ok bar vpp i skip. Þa er
 strengrin brast kuað Hallfreðr þetta.

21 Færum festar vorar
 ferr sæ roka at knerri

12 mælti] *sål. 53 FB. kavpmannana 62, kavpmaña med a over m 557. staddir] efter uel 62; ÷ F. 13 uel] + komnir F. her] er 62; ÷ F; + er BP 557 (antagel.). fyrir] + er F. 14 skulu F 557. yðra] jþr P; þeira F. 15 mælti] *sål. FB. m. — nv] spvrdi þenna mann at nafni en hann nefndizt fyrir honum 557. svar] s. 62; m. P. 16 Atkeris P. En] ok 557. er] ÷ P. toluðuz þetta] höfduz ord F. þa] ÷ 557. 17 brast — sundr] geck j svnndr einn ackeris (atkeris P) strengr (+ -inn 53 B 557 P) 62 F 53 B 557 P; + ok j nidr ferdinni ok bar vpp j skipit B; + ok bar upp i skipit P; + enn 557. einn akkeriss *skr. i margen, vistnok yngre hånd, 61. 18 madr 557. fleygði] steypiti 53 B 557 P. þegar] efter byrðis 62. 19 strenginn] efter drættinum 62 F. i¹ — skip] ÷ B. drættinum] drættunvm (!) 62, ferdinni 53 P 557. ok — skip] ÷ P. skipit 62 F 53, 557. 20 brast] ÷ (!) 557; + þa F. 21 varar 62 B 53. 22 seloka B; særeki P. knerri] snæri 62, kneriri (!) B.***

- M suorð tekr helldr at herða
hvar er Ackeris fracki.
olpumaðr s(egir). 3
Enn i olpu grænni
ek fæ dreing til streingiar
þann er hnackmiða hnyckir 6
her er Ackeris fracki.
- þeir reru firir skipinu i gott lægi. ecki vissu kaupmenn
huerr þessi hafði verit. en siðar var þeim sagt. at 9
konungrinn sialfr hafði hialpat þeim. eptir þat logðu
þeir inn til Hlaða. þar var Olafr konungr firir ok var
-
- 61 svorð tekr helldr at herða 12
hvar er Ackeris fracki.
- Olpv maðrinn var þa vpp kominn i skip sitt ok
sv(araði) sva. 15
EN i olpu grænni
ek feck dreng til strengia
þann er hnakk miðvm hnyckir 18
her er Ackeris fracki.
- ef þu uill þat vita s(agði) hann. voro þa dregin upp
grun færi þeira. reru þessir fyrir kaup skipinu ok 21
fluttu þa i gott lægi. En eigi vissu kaup menn hverr
þessi var olpu maðrin. Var þeim þa sagt litlu siðar
at þar hafði uerit Olafr konungr. Var konungr þa 24
komin at norðan er hann hafði ætlat norðr æ Haloga
land sem aðr er getit. lagði konungr þa skipum sinum
- 12 svorð] sva vrd B. herða] hardna B. 13 atkeris P. 14—15
Olpv — sva] ÷ 557. 14 maðrinn] maðr (*over linjen*) s. þuiat
hann F. vpp] *efter* kominn 62. kominn, *ved linjesk.* B. i] a 62 F.
skip sitt] skipit F. 15 svaraði] *sål.* P; s. 62; mælti F. sva] ÷
FP. 16 EN] Einn 62 P; E.. (*ulæsel.*) 557. 19 atkeris P. 20 villt
62 F 557 BP. sagði] *sål.* FP; segir B. voro] var F. dregin] *efter*
upp 53 B 557 P. 21 grun færi] ackeri 53 B 557, atkeri P; grvnferin
62. þeira] ÷ 62; + ok F. þessir] þeir 557 B; + þa BP. kaup]
÷ 62 F. skipinu] -skinu (!) 53. 22 þa] þat B. 23 þessi] ÷
557. var] *efter* maðrin 557. Var — þa] þeim var 557. 24 þar]
þat F 557 P. konungr] + tr. s. 53, 557. Var — þa] ok var hann
557. 25 er] en 62 F. hafði ætlat] ætladi 557. 26 getit] sagt 62.

honum sagt at þessir menn mundu vera heiðnir ok **M**
 ny komnir af Islandi. hann stefnir þeim a sinn fund
 3 ok er þeir komu þar taldi konungr tru fyrir þeim ok
 bað þa kasta forneskiu ok illum atrunaði. en trua á
 sannan guð. skapara himins ok iarðar. Hallfreðr
 6 s(uarar) mali konungs. eigi mun þat kauplaust kon-
 6 þat *muligv.* per.

til Nipar oss. dualðiz hann þar en var stundum æ **61**
 Hloðum með hirð sueitir sinar. Hallfreðr helt ok skipi
 9 sinu til Niðar oss.

Olafr konungr geck einn d(ag) vm stræti. en
 nœkurir menn gengv i moti honum. Sa fagnaði kon-
 12 ungi er fyrstr geck. konungr sp(urði) þan man at
 nafni. hann nefndiz Hallfreydr. konungr m(ælti). Ert
 þu skalldit. hann svar(ar). kan ek at yrkia. konungr
 15 mælti. Þu munt vilia trua æ sanan guþ en kasta
 forneskiu ok illum ætrunadi. Þv ert maðr skörungur
 ok einarðligr ok er þer einsætt at þiona eigi lengr
 18 fianda. Hallfreðr svar(ar). Vel getr þu vm talat

7 var] ÷ *P.* 8 sinnar (!) *B.* 8—9 skipi sinu] sinu skipi 53;
 skipvm sinv (!) *B.* 9 oss] + morg islandz favr kvomv til noregs
 þetta svmar ok vorv þar a margir islendzkir menn. kiartan ol.
 son ok bolli frendi hans. brandr hinn avrvi vermyndar son. þeir
 vorv allir vm [vetrinn] i nidar ósi þviat þeim gaf ecki a brvtt
 vm havstid til annarra lañda (*et uddrag af et stykke i Olafs*
saga) 557. *Her afbrydes sagaen i 61 F 62 B 53 P ved andet*
stof. 10 *Kapiteloverskrift:* Vidskipti hallfreds og olafs k. 62; Half.
 hitti i fystu ol. konung *F*; halfredr skirðr *B*; 139 cap. *P.* geck]
 + vti 557. einn d.] *efter stræti 557. d.] dag vti 62 F 53 BP*; +
 með hird sinni 557. 11 i mot 53 *F.* fagnaði] + vel 53, 557;
 heilsadi *BP.* 12 fystr *F* 557. spurði] *sål. 62 F 53 B 557 P.* þan
 man] hann 62 *F* 557. 13 nafni] + enn 557. konungr m.] ÷ *F.*
 mælti] *sål. B.* 13—14 ertv 62 *F* 557 *BP.* 14 svar.] s. 62, 557.
 16 forneskiu — illum] öllvm fornvm 557. ætrunadi] + þviat *BP.*
 maðr] *efter skörungur FBP*; ÷ 557. skörung- 62, skauru- 53, skoru-
F, skorgv- *B*, skarug- *P.* skavravligvr 557. 17 er] ÷ 53. eigi]
efter þer 62. lengr] efter fianda 557. 18 fiandanum 53 F 557.
 svar.] s. 62, 557. Vel ... þu] þv ... vel *B.*

M ungr at ek taka þann sið er þu boðar. konungr mælti. huat er til mælt. hann s(uarar). þu skallt mik alldri lata þér af hondum. huat illt sem mik hendir. konungr 3 s(egir). þann veg værir þu i bragði at fars mundir þu suifaz ok mart lata þer soma. þa geck Hallfreðr i brott ok villdi siðar við konung tala. konungr spyR 6 þa hvar Islendingr væri ok bað ganga eptir honum. Nu kom Hallfreðr til konungs annan tima. þa mælti konungr. tak nu skirn ok skal þat nu til vinna. er þu 9 beiddiz e(ða) huat heitir þu. hann quaz Hallfreðr heita. þu ert einarðligr maðr ok skoruligr ok þiona eigi lengr fiandanum. Hallfreðr s(egir). Su er bæn min onnur 12 herra at þu hallder mer vndir skirn. konungr s(egir). þu beiðiz sua margs. at eigi ma við þik fáz. þa mælti biskup. ger þetta sem hann beiðiz. þui meira gerir guð 15 firir þina skyllð. sem þu gerir fleira til eflingar kristni guðs. Eptir þetta helldr konungr Hallfreði til skirnar ok fær hann siðan i hendr Þorkatli nefiu broður sinum 18 ok Iosteini ok let þa kenna honum heilug fræði. þetta

8 kom *skr. to gange.*

61 konungr en eigi mun ek lata kaup laust skiraz. konungr m(ælti). huat er til mælt. þat sagði Hallfreðr 21 at þu konungr sealfr veitir mer guð sifiar. af engum manni aðrum vil ek þat embætti þiggia. konungr s(agði) at hann uill þat til vinna. var þa Hallfreðr 24 skirðr ok allir hans skipveriar. helt Olafr konungr Hallfreði vndir skirn. þess getr Hallfreðr i einni

20 eigi — skiraz] þó mún ek eigi skirast lata kavplavst 557. ek] + þó 62 F. kaup laust] *efter* skiraz F. 21 mælti] *sál.* FB; spurdi 53, 557. er — mælt] hann m. til 557. þat] þa F. Hallfreðr] + þat F. sagði] s. 53; segir BP. 21—22 þat — veitir] hallfredr s. þat mæli ek til at þer sialfir herra veitid 557. 22 attv P. konungr] ÷ 62 F. sealfr] siafr 62; *efter* mer B. af] at B. öngum FB; öngvum P. 23 manni] ÷ 62 F. aðrum] a er *usikkert*; odrvm 62 F 53 B 557 P. þiggia] + nema af ydr 557. 24 sagði] *sál.* 62 FBP. uill] mun FB. vinna] + ok 557. þa] *efter* Hallfreðr 62 F 557. 25 hans] hans (*máske* þeir) hann (!) 62; *efter* skipveriar 557. skipveriar] skiparar 557; kympanar B, Companar P. heillt (!) B. 26 skirn] + ok 557. 26—s. 51⁹ einni drapu] einv kvæði 62 F 53 B 557 P.

sannar Hallfreðr i queði þui einu. er hann orti vm M
Olaf konung.

- 3 Hlavl ek þann er æztr var einna
ek sanna þat manna
vnðer nið byrðra norðra
6 norðr guðfodur orðinn.

Capitulum.

Nv var Hallfreðr með konungi vm hrið ok orti vm

- 9 drapu er hann orti vm Olaf konung.

61

- Hlaut ek þann er æztr var einna
ek sanna þat manna
12 vndir niðbyrði norðra
norðr guð föður vorðinn.

- Sípan er Hallfreyðr var skirðr fekk konungr hann i
15 hendr moður breðrum sinum Karlshöfði ok Josteini
at þeir skyldi kenna honum credo ok pater noster.
toko þa ok tru Brandr hinn örvi ok þeir breðr synir
18 Breið ær Skegia ok allir adrir Islendingar þeir sem
þar voro i bænum.

- 〈H〉allfreðr skalld Ottars s(on) var með Olafi kon-
21 ungi. hann geck einn d(ag) fyrir konung ok bað hann

12 vndir ind byrdiri nordan (!) *skr. B.* -byrði] byrdri 53, 557, birpu *P.* nordan 62 *F.* 13 ordinn *F.* 14 Sípan] þa 557. er] ÷ *FBP.* Hallfreyðr] *efter* var *F.* 15 karlhöfða 62 *BP.* Karlshöfði ok Josteini] *Jost'.* ok kallh'a *F.* Josteini ok kallhöfði 557. Jostein *B.* 16 at — skyldi] ok skyldv þeir 557. skyldu *FBP.* honum] + heilavg frædi 557. 17—19 toko — bænum] var hallfredr þa med hirdinne vel halldinn 557. 17 tok 62. ok] ÷ *P.* Brandr — örvi] bændr margir *F.* hinn] or (!) 62; enn 53 *P.* 18 Breið ær] *utydel., muliggv. breidár (ve læser brediar)* 62, brediar *F.* breida 53, breidar *BP.* adrir] ÷ 62 *F.* 19 i bænum] ÷ 62. *Her afbrydes sagaen ved andet stof; uden nyt kapitel* 61 *B* 53 *P.*; med nyt kap. 62 *F.* 20 *Kapiteloverskrifter:* kapitulum 62; fra konungi ok Hallf'. *F.*; ikke nyt kap. 53 *B.*; kapitlets begyndelse, til s. 52¹⁶, mangler på gr. af lakune *P.* Hallfreðr] sál. 62 *F* 53 *B.* son] sál. *B.* 20—21 Hallfreðr — konung] 〈P〉at bar enn til einn tima at hallfredr geck fyrir of. konvng ok qvaddi hann ok konungr tok þvi vel ok spvrdi ef hann kynni frædi þav sem hann hafði latid kenna honvm. hallfredr qvezt þvi þa hlita mvndv 557. 21 dag] sál. 62 *F* 53 *B.* hann] konvng 557.

M hann flock ok bað ser hlioðs. konungr quaz eigi hlyða vilia. Hallfreðr s(egir). þu munt þvi raða. en tyna mun ek þa þeim fræðum er þu lez mer kenna. ef þu vill 3 eigi hlyða kuæðinu ok ero þau fræði ecki skalldligri er þu lez mik nema. en queðit er þat er ek hefi vm þik ort. Olaf konungr mælti. sannliga mattu heita 6 vandræða skalld ok skal heyra kuæðit. Hallfreðr flutti skoruliga queðit ok var þat drapa. ok er lokit var.

61 hlyða kuæði þvi er hann hafði ort vm Olaf konung. 9 konungr kvaðz eigi hlyða uilia kveði hans. Þa m(ælti) Hallfreyðr. Þu munt þvi raða herra. En tyna man ek þa þeim fræðvm er þu hefir latid kenna mer ef þu uill 12 eigi hlyða kveðinu þviat ecki ero þau fræði skalldligri en kveðit. konungr m(ælti). Vandræða skalld ert þu við at eiga ok skal hlyða kuæði þinv. Hallfreyðr 15 flutti kuæpit skórufiga. var þat drapa. En er lokit var mælti konungr. Þetta er gott kveði ok vel ort. villtu nu geraz minn maðr ok vera með mer. Hallfreyðr 18 sv[arar]. Ek var fyrr hirðmaðr Hakonar j(arls). Nv mun ek ecki geraz þer hand genginn ok eng[um] öðrum höfðingia nema þu heitir mer þvi at mik hendi enga 21

9 þvi er] at 557. Olaf konung] hann 62 F 53 B 557. 10 kuez 62 F 557. hlyða] efter uilia 62 F 53 B. mælti] sál. FB. 11 Þu — þvi] þvi mvntv 62 F 53 B 557. mvn 62 F 53 B 557. 12 þa] ÷ B. er] sem 557. þu hefir] þer hafit 53, 557. villt 62 F. 12—13 ef — kveðinu] ÷ 53, 557. 13 fræði] ÷ 557. 14 kveðit (skr. keðit med et utydel. tegn over k 61)] mitt kvædi 53; + er F. konungr m.] þa m. (mli F) konungr 62 F. 14—15 ertv 62 F 53 B 557. 16 kuæpit] + vel ok 53 B 557 P (som her begynder igen efter lakunen). skórufiga] skoroliga 62, skauruliga 53, 557, skurvfiga B, skarugfiga P; + ok 557. var] efter þat 62 F 53 BP. En] þa F; ÷ 62. er — var] efter konungr F. lokit] endad 53, 557. var] + kvæðinv 62, + q F. 17 ort] + e. 557. 18 giorazt 557 P. með] + honum (overstreget) 62. hallfred skr. B. 18—19 Hallfreyðr svarar] hann s. 62; ÷ F. 19 svarar] s med r over B; svarar P; mli. 557. jarls] sál. P. 20 ek] ÷ (!) 557. giorazt 557 P. ongvn 62 F 557 BP. öðrum] ÷ 53; efter höfðingia 557. 21 nema] + þvi at eins at 557. þvi] adr 557; + adr 53. ðngua F 557 P, onga B.

mælti konungr. þetta er gott queði ok þigg af mer **M**
 suerð buit. en vandgætt mun þer til þess. þuiat engi
 3 fylgir vmgiordin ok haf sua .iij. daga ok .iij. nætr. at

þa luti er þu segir mik þer af hendan e(ðr) rekir mik **61**
 fra þer. konungr svar(ar). Þannig er bragð æ þer at
 6 þu mundir fá's svifaz ok lata þer margt sóma. Ganga
 ok þær sögur helldr fra lyndi þinv at mer þickir eigi
 ðrvænt at þu farir nœkcurum þeim lutum fram er ek
 9 uil fyrir engan mun við sæma. Hallfreyðr svar(ar). Þar
 fæ ek skiottt rað til drep þu mik þa. Konungr mælti.
 Vist ert þu vandræða skalld en minn maðr skaltu
 12 þo vera. Enn e[r] samt vm viðr nefnit s(agði) Hall-
 freyðr. hvat gefr þu mer at nafn festi ef ek skal vandræða
 skalld heita. konungr svar(ar). See ek at þetta vill þu
 15 kenningar nafn eiga ok þigg her af mer sverð helldr
 friðt. en vandi mikill man þer æ þickia þviat engi skal
 vmgiordin fylgia ok varðueit sva .iij. nætr ok .iij.

4 hluti 62 *F* 53 *B* 557. er] at *F* 557. segir] s. 557. mik¹] mer
B. afeñdañ *skr.* 557, af harnþum *P.* eðr] *sål.* *P.*; eda 53 *B.*; ok 62;
 ne *F.* mik²] ÷ 53. 4—5 e. — þer] ÷ 557. 5 konvngrinn 557.
 svar.] s. 62, 557. þann veg 53 *F* 557 *BP.* at] sem 53 *B* 557 *P.*
 6 mvnt 62, munir 53 *F* 557. fá's — sóma] fátt lata ogiort þat
 er (sem 557) þer kemr i hug 53, 557. latir *F.* 7 ok] ÷ *B.* þær]
 þer *med* er-tegn over þ *B.*; ÷ 62; efter þinv *F.* þær sögur] efter
 helldr 53, 557. helldr] ÷ *B.* lyndi] landi *P.* 8 arvant *B.* attv 557
P. nœkcurum *skr.* nœckm *med* et ur-tegn over k 61. þeim] efter
 farir 62; efter lutum *F* 557 *BP.* hlutum 53 *F* 557 *B* 62 (*ifølge*
vE, nu ulæsel., men er i overensstemmelse med dette håndskrifts or-
 tografi). er] at *F* 557. 9 fyrir] vit *P.* ðngan *FB*, ðngvann 557
P. við] ÷ 62 *F.* svar.] s. 62, 557. 10 fæ] kann 53 *F* 557 *BP* (62
ulæsel., »Nauwelijks leesbaar: kann?« *vE*). skiot *B.* dreptv 62 *B*
 53 *P* 557. mælti] s. 62; svar. *B.*; m. 53 *FP*, mł 557. 11 Vist]
med prik over s *B.* ertv 62 *F* 53 *B* 557 *P.* 12 þo] nv *B.* þo vera]
 nv þo giðrazt 557. Enn er] ok hafa *F.* vm] ÷ 62 *F* 53 *B* 557 *P.*
 viðr] v *med* i over (*sædvanl.* = vid) 53; v *med* r over 557. sagði] *sål.*
FB; kvad 53, q. 557. 12—13 Hallfreyðr] hann 62 *F.*; + e. 53, 557.
 14 svarar] *sål.* *B.*; s. 62, 557. villtv 62 *F* 53 *B* 557 *P.* 15 eiga] efter
 vill þu 62 *F.*; hafva 557. her] ÷ 62 *F* 557. 16 mvn 62 *F* 53 *B* 557
P. þer — þickia] fylgia 557. 17 vmgerd 62, vmgerdin *F.* fylgia]
 med vera 557. .iij.¹] þriar *B.* 17—s. 54¹² ok² — daga] ÷ 53 *B* 557.

M engum verði mein at. þa q(uað) Hallfreðr v(isu).

Veit ek visu skreyti	
við lendr mer sendi	3
nauktan hior við nockua	
nu flaustr burar austra	
verða hiołlt fyrir herði	6
hofum gram kera framdan	
skelkuin þa ek of skialga	
skrautligr konungs nauti.	9

vel gat Hallfreðr varðueitt sverðit ok allmiog lofaði hann goðin ok q(uað) monnum þat illa takaz. er menn

10 varðueitt opr. varit, men rettei, dog sál. at ð er skr. over linjen.

61 daga at engum manni verði mein at. Þa kvað Hallfreðr. 12

Veit ek at visu skreyti	
við lendr konungr sendi	
nakkðan brand af nõckui	15
nv áák syrar mey dyra	
verða hiołt fyrir herði	
hõfum gramr kera framðan	18
skavlkuingum þa ek	
skrautlig konungs nauti.	

Vel gat Hallfreðr varðueitt sverðit. Hallfreðr lastaði 21 eeki guðin þo at aðrir menn hallmælti þeim. kvað eeki

12 ðngum *F* 557 *B* (*ufuldk. rettelse fra ongvvn*), ongvum *P*. manni] ÷ 62 *F* 53, 557. Hallfreðr] + v. *F* 557. 13 visu skreyti] var skeyti 62. skreytir 557. 15 nauktan 62 *F* 53, 557, ianaecktan *B*, neicktan *P*. 16 áák] at 62 *F*; ag 557. nv a ek syriar mey dynia *B*. syrar] siriar *P*. mey] mer 62. 17 herði] hardri 53 *P* 557; herdri *B*. 18 hõfum] hoffvm (*ved linjeskifte*) *B*; hafn *P*. kera] bera *P*. framdam *B*; framan *P*. 19 skavlk-] skõl- 557, sko- *P*. skavglvngvm 62; skolkvings vm *F*. -kingum 53, -kvngvm *B*. þa ek] þadk *B*; + skialga 62 *F* 53 *B* 557 *P*. 20 -ligr 53, 557; -ligs *B*; -leger *P*. kongz *P* (*som altid bruger den sammmentrukne form*). 22 godin 62 *F* 557 *B*. menn] ÷ *B*. -melltu *P*. kvað] hann sagdi 53, hann s. at 557 (*men fortsætter eeki þvrfa*).

lostuðu þau. hann q(uað) þetta sua at konungr heyrði m
einn tíma.

3 Hitt var fyr [er] harra
 Hlið skialfar gat ek sialfan
 skipt er a gumna giptu
6 geðskiotan vel blota.

konungr mælti. allill vísa ok bæt yfir. Hallfreðr q(uað)
enn.

9 Öll hefir ort til hylli
 Öðins skipat hliðum
 algilldar man ek alldar
12 iðjur varra niðia.

þurfa at æmæla þeim þó at menn uildi eigi trúa æ 61
þau. hann kvað þetta einn tíma sva at konungr
15 heyrði.

 Fyr var hitt er hara
 Hlið skialfar gat ek sialfan
18 skipt er æ gvmna giptu
 geðskiotan vel blota.

konungr mælti. Þetta er all illa kuepit ok er yfir bota
21 verðt. Hallfreðr kvað.

 Öll hefir att við hylli
 Öðins skipat liðum
24 allgillda man ek alldar
 iðiur varra niðia.

13 at æmæla] hallmæla 557. æmæla þeim *opr. skr.* lasta þar 61. þott 53. eeki 557. 16 Fyr] fyrst 53 B. er] + ek B. hara] herra 62, herra B. 17 -skialfan 53 F 557 BP. 18 æ] at B. giptvm 557. 19 ged skiota 62. 20 all] ÷ 557. 21 Hallfreðr] h. B. 22 hefir P. att *skr. med lille krolle over a* 61. att við] ett vid (? *vE læser at i st. f. vid, men der er næppe plad. til mere end et v med i over (= vid)*) 62; ætt til F 557 BP; eitt til 53. hyllin (?) 62 (*vE læser hyllis, hvilket synes mindre rigtigt*). 23 hliðdvm 557. 24 al- 53 FBP. -gilldra 557. mvn 62 B 53 P. ek] ÷ 62. alldar] *overflødigt r over d* F; alldri BP, aldra 557. 25 uorra FB, vora 557 P. niðia] nīpra P.

- M** en trauðr þuiat vel Viðris
valld hugnaðiz skalldi
legg ek a lof Friggjar 3
fion þuiat Kristi þionum.
- þa mælti konungr. allmikinn hug leggr þu a goðin ok
er þat illa virðanda fyrir þer. þa q(uað) Hallfreðr v(isu). 6
- Haufum haulda reifar
hrafn bloðz goða nafni
þess er ol við lof lyða 9
lóm ór heiðnum dómi.
- konungr s(egir). ecki batnar vm ok kueð visu til yfir
bota. Hallfreðr q(uað) v(isu). 12

- 61** EN travör þvialt uel Viðris
valld hugnaðiz skalldi
leg ek æ frum ver Friggjar 15
fion þvialt Kristi þionum.
- konungr m(ælti). helldzti mikinn hug leggr þu æ at lofa
godin ok er þat illa virðanda fyrir þer. Þa kvað Hall- 18
freðr EN.
- Höfnum holda reifnir
hrafn blotz goða nafni 21
þess er ol við lof lyða
lóm i heiðnum domi.
- EN mælti konungr. Ekki bætiz vm ok er slikt verra 24

13 EN] em ek *F*. vidrir 557. 14 ualldit *F*. hvgnadi 62. 15 æ frum ver] afrum er 62; fa born vid 53 *BP*; af bæn vid 557. friggi 557. 17 mælti] sál. *FB*. helldzti] all *F*; Hellzt til *P*. at lofa] ÷ *F*. 18 godin] ÷ 53; gvdin *BP*. virðanda] lofanþa *P*. þer] + en þo er nidrlag visunnar betr kuedit en okuedit *F*. 18—19 Hallfreðr] h. *B*. 19 EN] v. *F*; ÷ 53 *B* 557 *P*; + visv 62. 20 Höfnvm — reifnir] Hæfum haulda ræfir 53 *P*; höfum holda ræifar *F*; Hæfir hólða reifir 557; Hafvm haalda refir *B*. 20—s. 57¹⁴ Höfnvm — kvað] ÷ 62. 21 bloz 557. 22 ol *B*. 23 i] ór 53 *FB*, vr 557 *P*. 24 EN] þa *P*. EN — konungr] konungr mli *F*; konungr m. (mł 557) 53, 557. Ekki] æige *F*. bætiz] + enn 53 *F* 557 *BP*. ok — slikt] slikt er 53 *BP*. 24—s. 57¹³ ok — gert] ÷ *F*.

Mer skyli Freyr ok Freyia

M

fiarð let ek adul Niarðar

likniz gravm við Grimni

gramr ok Þorr enn rammi

Krist vil ek allrar astar

erumk leið sonar reiðr

valld a frægt vnd folldar

foður einn ok guð queðia.

9 þa mælti konungr. slikt er vel kueðit ok betra en eigi
ok yrk enn. Hallfreðr q(uað) v(isu).

Sa er með Sygna ræsi

siðr at blot ero quiðiut

6 reiðr *må læses sål.* 11 er *skr. over linjen.*

en eigi gert ok kueð þu nv visu til yfir bota. Hall- 61
freðr kvað.

15 Mer skyli Freyr ok Freyia

fiarð let ek af dul Niarðar

likniz gravm við Grimni

18 grammr ok Þor en rammi

Krist uil ek allrar astar

ervmk leið sonar reiði

21 valld æ fregt vnd folldar

feðr einn ok guð kveðia.

konungr svar(ar). Slikt er betra en eigi kuepit ok

24 yrk enn aðra v(isu). Hallfreðr kvað.

13 eigi] eeki *P.* gert] kvedit 53 *B* 557 *P.* kueð — visu] yrk adra
F. þu — yfir] nv til vm- 53 *B* 557 *P.* -botar *F.* 13—14 Hall-
freðr kvað] þa q. hallfredr v. *F* 557. 15 Meir (? *forskr.*) 62.
skyli] skili 53; kved (*understreget*) skiliek *B.* 16 færd 557. leit
62, læt 53 *F* 557 *P.* Niarðar] mærdar 53 *P* 557; mardar *B.*
17 grimri 53; grimma 557; grimañ *B.* 18 ok] vit *P.* Þor 62 *F*
53 *B* 557 *P.* en] ehiñ (!) *B.* ramma 53 *B* 557 *P.* 19 uil] bid *F.*
allrra *P.* 20 er um *F.* beid (!) *B.* 21 valld æ] vallda 62 *FB.*
fregt] fræknn *F.*; fręgr *BP.* vnd] um *F.* fölldv 557. 23 svar.]
s. 62, 53; mł. 557. betra — eigi] vel 62 *B* 53 *P* 577. betra —
kuepit] alluel ort *F.* kuepit] + ok betra en eigi 62 *BP.* 24 aðra
v.] ÷ *F.* visu] *sål.* 62 *B* 53 *P* 557.

M	verðum flest at forðaz	
	forn halldin skaup norna	
	lata aller ytar	3
	Oðins orð firir roða	
	nu em ek neyddr fra Freyiu	
	niðium Krist at biðia.	6

Ottar het maðr vpplendzkr. Kalfr het broðer hans. þeir voru hirðmenn konungs ok vaskligir menn ok vel metnir af konungi. þeir aufunduðu Hallfreð ok potti þeim hann hafa of mikinn ganng af konungi. ok

61	Sæs með Sygna ræsi	
	siðr at blot ero kuiðiut	12
	verðum flest at forðaz	
	forn halldin skavp norna	
	lata allir ytar	15
	Oðins ætt fyrir roða	
	verð ek ok neyddr fra Niarðar	
	niðium Krist at biðia.	18

⟨O⟩ttar het maðr vpp lendzkr at ætt. Kalfr het broðir hans. þeir voru hirð menn Olafs konungs. voro þeir með konungi ok mikils virðir af honum en ecki 21 vin sælir við alpyðu. þeir ðfundaðo Hallfreð skalld. potti þeim hann hafa of mikinn gang af konungi. En

11 Sa er 62 F 53 B 557 P. 12 kvediôt 62; qvidvt 557. 13 verðum] þar verdr F. 14 skop 53. 16 ætt] blot F. 17 verð — ok] nu er ek F. Niarðar] hiardar (*skr. iardar med h over linjen* 53) 53 B. 18 niðium — biðia] ÷ 62. 19 *Kapiteloverskr.:* Vig ottarss hallf'. va hann i konvngs herbergi (*delvis opfrisket*) 62; fra konungi ok of (!) F; aslatta hirdmanna B; 142 cap. P. Ottar] sál. 62 F 53 BP; + er (!) B. 19—20 vpp — hans] enn annar kalfr. þeir vorv brædr vpplendzkr at ætt 557. 19—21 vpp — honum] en kalfr annarr þeir voru bb. ok upplenzkr at ætt en sum uar nordr ahaloga landi þeir uoru med hird of konungs uel metnir af konungi F. 20—21 voro þeir] ok vorv 557. voro² — honum] ÷ 62. 21 konungi — honum] honum mikils virdir 53 B 557 P. 22 við] af F 557; til 53. ofvndvdr 62 B 53, ðfundudu F, avfvndvdr 557 P. skalld] vandrþaskalld P; + ok 557. 23 þeim] ÷ 62 P.

eitt kuelld er þeir drucku. slogu þeir i deilu mikla ok **M**
 var konungr hia ok bar konungr viðtal þeira i hag
 3 Ottari. þviat hann sa at honum endiz eigi þrætan við
 Hallfreð ok geck brott siðan. ok eptir þat slo i kapp-
 mæli með þeim. en sua lauk með þeim. at Hallfreðr
 6 hliop vpp ok hio Ottar banahogg. með exinni Hakonar
 naut. Kalfr þreif Hallfreð ok menn með honum ok
 settu i fiotur. en þat voru laug at þann mann skyllði
 9 drepa er mann vægi i konungs herbergi. Siðan fundu

Hallfreðr uilldi ekki vægia fyrir þeim. Var þat eitt **61**
 kvelld við drykk at slo i mikla deilu með þeim. Var
 12 konungr við staddr ok bar hann helldr i hag Ottari
 ræðuna. þviat hann sa at honum mundi eigi endaz
 at þræta við Hallfreð. Ok er konungr var braut geng-
 15 inn toko þeir at endr nyia sina deilu. Ok vm siðir
 slo i kapp mæli með þeim. sagði Hallfreðr at Ottar
 mundi ser litt ein hlitr ef þeir ættiz ilt við. lauk sva
 18 þvi tali at Hallfreðr liop vpp ok hio til Ottars með
 ðxinni Hakonar naut j(arls) ok veitti honum bana
 sar. Kalfr greip Hallfreð höndum ok menn með honum.
 21 settu þeir fiðtur æ fætr honum ok bundo hendr hans.
 voro þat lög at þann man skyllði drepa er vægi man
 i konungs herbergi. Sipan foro þeir Kalfr til konungs

10 Var] Vard 62; *efter* þat 53, 557. 11 mikla] *efter* deilu 62
FP; ÷ 53 *B* 557. deild 557. þeim] + ok 557. 12 staddr] ÷ *F*.
 i hag] med 53, 557; + þeim 62 *F*; + med *BP*. 13 ræðuna] ÷
 53, 557. honum] ottari 62 *F*. eigi] ÷ 53. 14 at þræta] ÷ 53, 557.
 brott 62, 53; burt *FP*; i brottv 557; j brot *B*. 14—15 genginn]
 ÷ 557. 15 toko] vorv 62 *F*. at] + at 62 *F*. vm siðir] ÷ 53 *B*
 557 *P*. 16 sagði] s. 53. at Ottar] ottari at hann *BP*. 17 ein
 hlitr] einlitr *B*, hljitr *P*. ilt] ÷ 53; .ii. 557 *P*; tveir *B*. 18 tali]
 mali 62 *F* 557. hliop 62 *F* 53 *B* 557 *P*. hio] slo *P*. 18—19 ok —
 j.] med axina hakonar næt ok hio til ottars *B*. 19 j.] ÷ *P*.
 20 greip] þreif *F*. greip — höndum] brodir hans 62; hliöp vpp
 557. höndum] ÷ 53 *FBP*. honum] + tokv hallfred ok 62. 21
 fiotra 62 *FP*. 22 voro þat] þviat þat voru 557; + þa *B*. skyllði
 drepa] *gentaget efter* man², *men overstreget*, 62. er] sem 557. er
 — man] at mann dræpi inne *F*. vægi] *efter* man² 62 *B* 53 *P* 557.
 23 Kalfr] ÷ 62.

M þeir konung ok quaðu þa synaz huat manna Hallfreðr var ok sogðu hann bleðia mundu ætla hirðina ok rægðu hann nu sem mest mattu þeir. til þess at konungr bað 3 lata drepa hann vm morgininn eptir. Kalfr varð við þetta glaðr ok vm daginn eptir leiddu þeir hann vt ok til draps. Hallfreðr mælti. huar er konungr. þeir 6
3 mest *skr. to gg.*

61 ok s(ögðo) honum vigit Ottars. sögðo þa mega sea hvat manna Hallfreðr var. mun hann sva ætla at bleðia hirðina s(agði) Kalfr ok er eigi uist huart hann 9 hlifir höfðinu ef hann kemz i færi vm. Rægði Kalfr ok þeir felagar Hallfreð æ alla vega sem mest. þar til er konungr bað þa drepa hann vm dagin eptir. Kalfr 12 var við þat glaðr varðveittu þeir Hallfreð i iarnum vm nottina. en leiddu hann vt vm morgininn ok ætlaðu at drepa. Þa m(ælti) Hallfreðr. Er sa dauðr er 15 ek vann æ. þeir sögðo sva vera. Hallfreðr svar(ar). Þa man yðr þat makligt þickia at ek deyi. en huar er

7 sögðo¹] *sål.* 62 *FBP.* vigit] *vijg P.* Ottars] ok barv eigi af vægd savgvna 557. sögðo²] *kvadv 62, 53, kuodu FB, qvödv 557, qvu med d over v P. þa] ÷ 62. mega] efter sea F 557; gentaget efter sea 62. 8 hvat manna] hverr madr 53, 557. 9 bleðia] velia 62; bleckia 557; gledia P. sagði] sål. 62 FBP. ok] ÷ 557. er] ÷ 53; .e. 557. uist] + vm 53. huort F 557 BP. 10 hlifir] þyrmir 53, 557. kemi 62. Rægði] sagði P. 10—11 Rægði — felagar] rægdu þeir 53, 557. 11 þeir] hans 62 *FBP.* felagar] + um P. æ] ÷ 62 *F 53 B 557 P.* alla vega] ÷ 53, 557; efter mest P. sem] + þeir mattu 53 *B 557 P.* mest] ÷ 53, 557. 12 er] at *F 557; ÷ 53. þa] ÷ 53 F 557. vm dagin] efter eptir 53 B 557 P. 13 var] vard 62 F 53 B 557 P. þat] + miok BP. glaðr] + ok 53 F 557. varðveittu] geymdv 557. þeir] ÷ 53. i iarnum] ÷ 53, 557. 14 morgininn (*skr. morg'.* 61)] *sål.* 62 *P.* morgvinn *B;* dagin eftir *F.* 14—15 vt — drepa] til draps vm morgininn 53; til draps eptir vm dagin 557. 15 etlvdv 62 *FBP.* drepa] + hann 62 *FBP.* mælti] *sål. FB.* er] at *F.* 16 sögðo] kvödv *BP;* s. 53. sva vera] at sua uar *F;* þat satt 557. Hallfreðr] hann 53; ÷ 557. svar.] m. 62 *P 53; mli FB; ÷ 557. 17 mvn 62 B P 557 (ulæsel. 53). þat] ÷ 62 FP. makligt] efter þickia 53 B 557 P. deya 62 B, deigi P. en] edr F; e 557.***

sv(ara). huat mundi þik þat skipta. dæmdr ertu nu **M**
 til dauða. þa mælti Hallfreðr. er sa dauðr er ek vann
 3 á. þeir quaðu sua vera. Hallfreðr mælti. ef sa er
 nockur her við staddr er ek hefir vel til gert. þa launi
 þat sua. at leiði mik þar i nand sem konungr er ok vil
 6 ek þacka hervist mina. þa kom þat framm sem mælt
 er at huerr a ser vin með ovinum ok voru þeir þar
 at við þat kenduz at hann hafði vel til gort ok leiddu
 9 hann þar hia er konungr var ok byskup. ok er Hallfreðr
 kom gegnt þeim þa mælti hann. Minniz þess herra er

Olafir konungr. hvat mun þik þat varða s(agði) K(alfr) **61**
 12 dæmt hefir hann þik nv til dauða. Hallfreðr m(ælti).
 Ef nœckurir menn ero her nærr staddir þeir er ek hafi
 vel til gert. þa lavni þeir mer þat nv sva at þeir láti
 15 leiða mik þar nærr sem konungrin er. vil ek þakka
 honum hirðvist. þa kom þat fram sem mælt er at
 huerr æ ser vin með vvinum. voro þeir menn þar er
 18 við kannaðuz at Hallfreðr hafði til goðs við gort ok
 leiddu hann þaðan skammt fra því er Olafir konungr
 var vti staddr ok hirðbiskup hans Sigurðr. En er
 21 Hallfreðr kom nærri þeim mælti hann til konungs.

11 s. K.] k. mælti, *efter* konungr, *F.* sagði] *sál.* B. Kalfr] *sál.* 53 B
 557 P. 12 dæmt — dauða] til dauda hefir hann nu dæmt þig adr *F.*
 Hallfreðr m.] ÷ *F.* mælti] *sál.* B. 13 ero] *efter* nœckurir 557. her]
 + nu 53. nærr] vid 53 B 557 P. þeir] *efter* ero 53, 557. er] at
F 53; sem 557; et *P.* hefir 62, hefui *F*, hefi 557 B, hfi *med forkor-*
telsestegn *P.* 14 til] vid 557 P. gort *F*, giort 557 P. lavni] ombuni
 53, avmbvni 557. þeir¹] ÷ 53; þ *med er-tegn over* 557. þat] *efter* nv
 53; ÷ *F.* nv] *efter* þeir¹ 557; ÷ 62. 14—15 sva — mik] ok leid-
 azt (!) 557. þeir² — mik] ek se læiddr *F.* 15 leiða] leidaz, *efter*
 nærr 53. nærri 557. er] stendr *BP*; + ok 557. 16 sem] er 62.
 17 er] at *FBP*. 18 kœnnvduz 62, konnuduzst *FB*, konnuðuz 53,
 kavnnvduvzt 557 P. til — við] þeim uel til *F*; vel til 557. gert
 62, 53, giort 557 *BP*. 19 leiddu] letv leida 557. þaðan] þar 53 B
 557 P. skammt] + i 53 B 557 P. því] ÷ 62 *F* 53 B 557 P. er]
 sem 62 *FBP*. Olafir] ÷ 62 *F* 53 B 557 P. konvngrinn 557. 20 var
 — staddr] stoð 53 B 557 P. Sigurðr] er sigvrdr het 557; *efter* ok *F.*
 21 nœr 62 *FBP*, nærr 53. þeim] + þa 62 *F.*

M þer hetuð. at segia mik yðr allðri afhendan ok verðit
eigi heitrofa við mik. Sa annar hlutr at þu ert guð-
faðir minn. Sigurðr byskup mælti við konung. lat 3
hann niota slikra hluta. sua skal vera segir konungr.
ok bað þa þegar leysa hann. Nu var sua gert ok líkaði
Kalfi all þungt. Nu var Hallfreðr enn með hirðinni 6
ok kom sér bratt vel. en þo var konungr færi við hann
en aðr ok bætti þo vig þetta fyrir hann. þat var einn
dag at Hallfreðr geck fyrir konung ok fell til fota 9

- 61 Minniz þer nv þess herra at þer hafit mer því heitit
at segia mik yðr allðri af hendan ok verðit eigi
heit rofi við mik. ella man nv skemmri verða vor sam. 12
uist. en ek uilldi at væri. Sa er annar lutr til at telia at
þu ert guð faðir min. biskup mælti. fyrir Guðs sakir
herra. latit manin niota slikra luta sva storra ok gopra. 15
Olafr konungr svar(ar). Sva skal vera herra biskup
sem þer beiðit. ok bað þa leysa hann skiott ok sva
var gert. líkaði Kalfi þetta all þungt. Hallfreðr var 18
enn með hirðinni ok var konungr þo færi til hans en
aðr. en þo bætti hann þetta vig fyrir Hallfreð. Þat var
einn dag er Hallfreðr stoð fyrir konungi at hann fell til 21

10 Minniz — þess] Minztu þess nu 53 B 557 P. nv þess] ÷
62 F. herra] konungr 53, 557. at] er 557 BP. þer hafit] þv hefir
557. mer] *efter* því 62; *efter* heitit 53 B 557 P. því] ÷ BP.
11 segia] + þer 62. yðr] *efter* allðri 62 BP. verit P. 11—12
ok — mik] ÷ 53, 557. 12 -rofa F. mvn 62 F 53 B 557 P. nv]
÷ 62 F. skemmri verða] *efter* uist F; verða skavm 557. var
62 B 53. 13 villda BP. hlutr 62 F 53 B 557. til] ÷ P; *herefter*
indtil s. 75¹¹ *en lakune i* 53. 13—14 attu P. 14 ert] ÷ (!) 557.
sakir] skyld 557. 15 slikra — storra] svo mikilla hlvtu 557. hlvtu
62 FB. ok gopra] ÷ F. 16 Olafr] ÷ 62 F 557. svar.] s. 62. herra]
÷ F. 16—17 svar. — ok¹] ÷ 557. 17 sem — beiðit] ÷ BP. þa]
÷ 62 F. leysa] *efter* hann 62. hann] manninn 557. skiott] ÷ 557.
17—18 ok² — gert] var þa (÷ 557) sva gert (giort 557 BP) ok
62 F 557 BP. 18 þetta] ÷ 62 F 557 BP. þungt] illa 557 BP.
19 ok] ÷ 62 B 557. var] + þa 557. var — hans] líkapi kongi
hann minnr P. þo] þa 62; ÷ 557. 20 þo] ÷ 557 (*uden at cendre*
ordstillingen). Hallfreð] *herefter nyt. kap. med overskr. fra halfred*
557. 21 dag] tima 557. er] at 62 F 557 P. at — fell] fell hann þa F.

honum. konungr sa at hann felldi tar ok spurði huat **M**
 honum potti sua mikit. hann s(egir). Nær fellr mer
 3 reiði þin ok henni villda ek af mer koma. konungr
 s(egir). sua skal vera. þu skalt fara sendifaur mina
 eptir iol ok skulu vit þa sattir. ef þu kemr ferðinni
 6 framm e(ða) huart attu suerð þat er ek gaf þer. a
 ek vist herra ok alldri hefir þat kom[it] i vmgiorð.
 konungr mælti. þat samir vel at vandræða skalldit
 9 eigi vandræða gripinn. eða muntu kunna at nefna
 sverð i hueriu visu orði. Hallfreðr s(egir). við man ek

fota honum sa konungr at hann felldi tár ok sp(urði) **61**
 12 hvat honum þætti sva mikit. Hallfreðr m(ælti). Nærr
 fellr mer reiðin yður herra ok henni uilldi ek giarna
 af mer koma. konungr svar(ar). Sva skal vera. þu
 15 skalt fara sendi fôr mina ok skulu vit vera sattir ef
 þu kemr ferðinni framm e(ðr) huart átt þu sverþ þat
 er ek gaf þer. Aa ek vist herra s(egir) hann ok hefir
 18 þat ecki j vmgerð komit en þo hefir engum manni
 mein at því uorþit. konungr m(ælti). þat samir sva
 vel ath vandræða skalldit eigi vandræða gripinn e(ðr)
 21 muntu kunna at yrkia visu sva at nefna sverð i

11 honum] konvngi 62; + ok 557 P. sa] *efter* konungr F. kon-
 ungr] hann 62; konvngriinn 557. spurði] *sál.* 62 F 557 BP. 12 potti
 62. Hallfreðr *opr. skr.* kr. (= konungr) 61. m.] s. 62; svar. F 557,
 svaradi B, sv. P. 13 reiði 557 BP. reiðin — herra] konvngs reidin
 62 F. villda 62 F 557 B. giarna] ÷ 62 F; *efter* koma BP. 14 svar.]
 s. 62. 14—15 þu skalt] ok skaltv 557. 15 skulum P. skulum
 mid B. vera] þa F; ÷ 62. 15—16 skulu — framm] ef þv kemr
 henne fram skaltv vera vid mik sattr 557. 16 ferðinni] henni
 F. framm] ÷ 62. eðr] *sál.* 62 FP, eða B. hvort 557 BP. attv 62
 F 557 BP. sverdit 62 F 557 BP. þat] ÷ 62 F. 17 vist] þat 557.
 herra] ÷ 62. segir] *sál.* FB, sagði P. hann] hallf. 62. hefr P. 18
 ecki] ei P; + sidan 62 F 557 BP. j vmgerð] *efter* komit BP. -giord
 557 B, -giard P. hefr P. ongum F 557 B, ongvum P. 19 mein]
efter því BP. at] af 557. ordit 62 F 557 BP. mælti] *sál.* 62 FB.
 samir] sömer P. sva] ÷ BP. 19—20 samir — vel] er vid kvæmi-
 ligt 557. sva vel] ok F; ÷ 62. 20 eigi] vardveiti 557; + ok 62.
 eðr] *sál.* 62 FP, eða B. 21 kunna] *efter* yrkia F. at¹] ÷ F 557.
 at²] attu P. nefna] þv nefnir 62 F 557, þv nefn B, nefner P.

M leita. ef þer vilit. ok allt mun ek til vinna at koma af mer yðuarri reiði. konungr mælti. queð nu þa. Hallfreðr q(uað) þa v(isu). 3

Eitt er sverð þat er sverða
sverðauðgan mik gerð<i>
firir suipniorðum sverða 6
sverð ott mun nu verða
muna vansverðat verða
verðr em ek þriggia sverða 9
iarðar mens at yrði
vmgiorð at þui sverði.

konungr þackaði honum ok quað honum mikla íþrott 12
i skalld skap sinum ok gaf honum vmgiorð m[i]og vand-

61 hueriu visu orði. Hallfreðr svar(ar). við mvn ek leita ef þer uilit herra ok alt uil ek til þess uinna at koma 15 af mer yðuarri reiði. Þa kvað Hallfreðr.

Eitt er sverð þat er sverða
sverð auðgan mik gerði 18
fyrir svip niðrðum sverða
sverðott mvn nv verða
munat vansverðat verða 21
verðr em ek þriggia sverða
iarðar mens ef yrði
vm giorð at því sverði. 24

konungr þackaði honum visvna ok s(agði) honum mikla íþrott i skalld skap sinum ok gaf honum þa vm gerð at sverðinu miðk vandaða ok m(ælti). Nu 27

14 visu] *herefter h med udeladelsesprikker 557. svar.] s. 62; mł. 557. 15 ef — herra] ÷ 557. herra] ÷ 62 FBP. uil] mvn 557. uil ek] ÷ 62 F. til þess] *efter* uinna 557. þess] ÷ 62 FBP. 16 yðuarri] ydarri B; *efter* reiði 557. Hallfreðr] hann 62; + v. 557. 17 Eitt] Gott BP. er²] ÷ 557. 18 giordi 557 P. 19 svip P. 22 er F 557. 23 ef] at 62 P. ef yrði] nema verdi B. 24 gerd FP. 25 s.] kvad 62 FBP, q. 557. 26 íþrott] *herefter mangler to blade i 557, som begynder igen s. 73²⁰. i]* at 62 F. 27 -giordina 62, -giord B. at sverðinu] *efter* vandaða B. mælti] *sål. 62 FB.**

aða. ok þo at sua beri til s(egir) konungr at þik **M**
 h<en>di þat viti. at þu komir eigi vnder borð e(ða) til
 3 kirkiu. þa skal þer framarr vpp gefa en oðrum. Hall-
 freðr þackaði konungi. eitt sinn var þat at konungr
 spurði hvar Hallfreðr væri. Kalfr s(egir). hann mun
 6 enn hafa vanda sinn at blota a laun ok hefir hann
 likneski Þors i pungi sinum af tonn gert ok ertu
 ofmiog dulinn at honum herra ok fær hann eigi sann
 9 reyndan. konungr bað Hallfreð þangat kalla ok suara
 firir sik. Hallfreðr kemr þar. konungr mælti. ertu

skulum vit vera sattir ok þo at þik hendi viti. at þu **61**
 12 komir eigi til borðz e(ðr) kirkiu sem aðrir menn e(ðr)
 annat slikt. þa skal þer upp gefa framarr en flestum
 auðrum. H(allfreðr) þackaði konungi miukliga sinn
 15 bliðskap.

<E>jN dagh litlu siparr bar sva til at konungr
 sp(urði) hvar Hallfreðr skalld væri. Kalfr svar(ar).
 18 hann mun nv hafa vanda sinn ok blota æ laun. Er
 þat til marks at hann hefir i pungi sinum likneski
 Þors af taunn gert ok ert þu konungr of miok dulinn
 21 at honum ok fær hann eigi sann reynd[an]. konungr
 let Hallfreð þegar kalla til sin ok er hann kom m(ælti)
 konungr. Ertv Hallfreðr sannr at því sem þer er kent
 24 at þu hafir likn[esk]i Þors i pungi þinum ok blotir.

11 skulu *F.* vit] mid *B.* vera] ÷ *F.* viti] + sva *BP.* 12 borda
F. eðr¹] *sål.* 62 *FBP.* eðr²] *sål.* 62 *FP.* 14 Hallfreðr] *sål.* *FBP.*;
 hann (? *sål.* *vE*) 62. þackaði] + þa *BP.* miukliga] mikiliga 62
FBP. 15 skap] + ok alla astut er hann uæitti honum *F.*
 16 *Kapiteloverskrifter:* her sendir konvngur hallf'. til þorleifs spaka
 (*delvis opfrisket*) 62; Hallf'. for til þorleifs *F.*; blindadr þorleifr
 spa *B.*; 143 cap. *P.* E]jN] *sål.* 62 *FBP.* 17 spurði] *sål.* 62 *FBP.*
 svar.] s. 62. 18 nv] ÷ *F.* 19 marka *BP.* 20 af taunn] *efter*
 gert 62 *FBP.* giort *BP.* ertv 62 *FBP.* of] ÷ 62 *F.* 21 at sam-
 menskrevet, *desuden* at over linjen, 61. hanum *P.* fær] + þv 62.
 22 Hallfreð] hann 62. til sin] jnn *BP.* hann] Hallfreðr *BP.* kom]
 + þa *F.* mælti] *sål.* 62 *FB.* 23 Hallfreðr] ÷ *F.* sem — kent] ÷
 62 *F.* 24 attu *P.* hefir 62. blotir] + þat *BP.*

M sannr at þu er þer er kent. at þu blotir. eigi er þat
satt herra s(egir) Hallfreðr. skal nu rannsaka pung
minn. hefi ek her ecki vndan bragð mátt hafa. þo at 3
ek villða. Nu fannz engi sa hlutr i hans valldi. er til
þess væri. þetta er dauða róg s(egir) Hallfreðr ok mvn
Kalfi at illu verða ef ek nai sua til hans. hann kom mer 6
enn fyri til dauða. konungr mælti. eigi er yckr saman
vært ok skal Kalfr fara til bua sinna. En þu Hallfreðr
skallt fara sendifor mina. til Vpplanda. til Þorleifs 9

7 saman *skr. sam med et ubestemmeligt tegn over m.*

61 Hallfreðr svar(ar). Eigi er ek þessa ualldr herra. Er
her skiot raun til. skal nv i stað rannsaka pvng minn.
hefir ek nv ecki undan bragð mátt hafa þo at ek uilldi. 12
þviat mik varði eigi þessa æburðar. var hann þa rann-
sakaðr ok fanz engi sa lutr i vitum hans at til þess
væri líkligr sem Kalfr hafði s(agt) æ hann. þa m(ælti) 15
Hallfreðr til Kalfs. Þetta er sannliga dauða róg. skal
þer ok þetta at hördu verða ef ek náe sva til þin sem
ek villdi. þu hefir ok en fyrr tekit mik með ualldi ok 18
vart þa buinn at ueita mer bana. var þa nóckur sauk
til en nv engi nema lygi þin ok róg. konungr m(ælti).
Eigi er ykkur saman vært. Nv skal Kalfr fara til bua 21
sinna. mvn hann ekki þa rægja þik e(ðr) aðra menn
við mik. En þu Hallfreðr s(agði) konungr skalt fara
sendi fòr mina æ Upplönd til þess mannz er h(eitir) 24

10 Hallfreðr svar.] hann s. 62; segir hallf. ok, *efter* herra,
F. ek — ualldr] þetta satt amig sagt F. þess 62. ualldr] *efter* herra
62. 11 i] r (!) B. 12 hefui FBP. nv] her 62 BP. ecki] ei P. villða
B. 13 mik] ek P. eigi] ecki 62 FBP. atburðar 62 FBP. hann] ÷
62 F. 14 -sakat F, -saka (!) 62. sa] *efter* lutr 62 FBP. hlutr 62 FB.
vitum] *efter* hans BP. 15 sagt] *sål.* 62 FP; sagdi (!) B. mælti]
sål. 62 FB. 16 dauða] + sok (!) B. 17 ok] ÷ BP. ef] af F. 18
villða 62 FBP. hefir ok] hafdir 62 FBP. fyri 62. 19 þa¹] en 62.
þa²] + ok F. nóckur] nõ *skr. ovenpå noget andet* 61. 21 vært] hent
BP; hennt vert, *det første ord overstreget*, 62. 22 ekki] *efter* þa 62
FBP; eigi P. eðr] *sål.* 62 FP, eða B. 23 við mik] firir mer 62.
sagði] *sål.* FB. 24 æ] j P. heitir] *sål.* FBP.

hins spaka. hann vill eigi við kristni taka ok skaltu **M**
 drepa hann eða blinda ella. hann er dottur s(on) Þor-
 3 leifs Haurða Kara s(onar). skal ek til leggja mina
 giptu ok haf menn sua marga sem þu vill. Hallfreðr
 q(uað) ferðina orifliga. en allt at einu skal fara sem
 6 þer vilit. En Josteinn moðurbroðer yðuar vil ek at
 fari með mer ok beckiunautar minir. þeir sem ek kys
 til. sua at ver sem saman .iiij. ok .xx. ger sem þer likar
 9 s(egir) konungr en sent hefi ek fyri menn til Þorleifs
 ok hafa þeir engu til leiðar komit. þui er ek villda at
 væri. Siðan riðu þeir Hallfreðr brott fra konungi ok til
 12 þess er þeir komu i skóg. þann er skamt var fra bé

Þorleifr hin spaki. þessi Þorleifr er dottur s(on) Þor- **61**
 leifs Hörða Kara s(onar). Þorleifr uill eigi við kristni
 15 taka. Nv skaltu drepa hann e(ðr) blinda. skal ek leggja
 til ferðar þessar með þer mina gipt ok hamingiu. haf
 þv ok með þer sva marga menn sem þer likar. En sent
 18 hefi ek fyrum menn til Þorleifs ok hafa þeir engu æ
 leið komit við hann því er ek uilldi. Hallfreðr svar(ar).
 Eigi syniz mer ferð þessi rifligh. En giarna vil ek fara
 21 huert er þer vilit senda mik. Vil ek at Josteinn moður
 broðir yðvar fari með mer ok beckiu nautar minir
 þeir sem ek kys sva at ver seem saman .iiij. menn
 24 ok .xx. Siðan var buin ferð þeira. Riðu þeir þar til
 er þeir komo i skog einn skamt fra bæ Þorleifs. þar

13 hin] inn 62; ÷ BP. dottur s.] d. son 62; son BP. 13—14
 Þorleifs] + spaka BP. 14 sonar] sál. FBP. kristni] trv 62 F.
 15 eðr] sál. 62 FP, eða B. 16 ferðar] efter þessar FBP. mina] ÷
 62 F. giptv 62. 16—17 hafdv 62 FB. 17 með þer] ÷ F. þer²
 ÷ 62. 18 hef P. fyrum] fyri 62; fyrr FBP. menn] efter ek 62 F.
 engu] ðgu (!) F, ongv B, aŋgvu P. 18—19 engu — komit]
 efter hann BP. æ leið] til uegar F. 19 villda 62 FBP. svar] s. 62.
 20 ferð] efter þessi 62 FBP. vil ek] ÷ 62 F. 21 er] ÷ 62; at F;
 sem P. 22 yðvar] þinn B. 23 kys] + til 62 F. .iiij.] ein 62;
 fiorir FB. menn] ÷ 62 F. 23—24 .iiij. — .xx.] .xx. ok jv P.
 24 ferð] ÷ (!) 62. þar til] til þess F. 25 er] at FB. kuomu F.
 Þorleifs] + sp'. F.

M Þorleifs. þa stigu þeir af hestum sinum i rioðri einu. þa mælti Hallfreðr. her skulu þer biða min. til hinnar þriðiu solar. en fara þa aptr. ef ek kem eigi her. Josteinn 3 bauð at fara með honum. hann villdi þat eigi. Hallfreðr tok þa stafkarls gerui. hann let leggja lit i augu ser ok sneri vm a ser huormunum ok gerði mikla 6 br<e>ytni a yfir litum sinum. langan bagga hafði hann a baki ok var þar i suerð hans konungs nautr. hann

61 stigu þeir af hestvm sinum i rioðri nöckoro. Þa m(ælti) 9 Hallfreðr. Nv skal ek ganga til bæiar. En þer biðit min her til hins .iij.ia dags ef þess þarf við en þer farit brottu leið yðra ef *ek kem eigi aptr vm þat. 12 Josteinn bauð at fara með honum en Hallfreðr villdi þat eigi. Hallfreðr tok ser stafkarls gervi ok let breyta sem mest æ sionu sinni. hann let leggja lit j augu ser 15 en sneri vm hvörmvnum ok let riða leiri ok kolum i andlit ser. hann gerði ser mikit skeg ok let þat lima við haukv ser ok kialka. var hann þa með öllv vkenni- 18 ligr ok gamaligr. Sípan lagði hann æ bak ser tautra bagga lang vaxinn ok var þar i sverðit konungs navtr. Geck Hallfreðr sva buinn heim æ þeinn snimma dags. 21 Þorleifr var því vanr sem miök var forn mennis hattr at sitia laungum uti æ haugi einvm eigi langt fra bænvum ok sva bar nv at moti er Hallfreðr kom. 24

9 i — nöckoro] ÷ 62 *F.* mælti] *sål. FB.* 10 ganga] + heim *BP.* biðit] *skvlot bida 62 F.* 11 her] ÷ 62 *FBP.* hins] *ins 62; ÷ F. þridia skr. 62 FBP.* við] ÷ 62 *FBP.* 11—12 en — farit] *skr. to gg. F; + þa BP.* 12 brottu] *brott 62; aftr F; j burt P. ek skr. e med i over, d. v. s. eigi 61.* 13 baudzt *P.* 14 þat] *efter eigi 62. eigi] ecki P. Hallfreðr] hann 62 F. ser] ÷ 62; + þa B. staf-] stöf- F. gervi] ÷ (!) B; giörfi P. let breyta] breytti 62 F.* 15 liggja *F. j] a B.* 16 en] ok 62 *F. vm hvörmvnum] huörmunum vt F, vt hvörmvm 62. riða] + a BP. kolvum ok leiri (leir FP) 62 FBP.* 17 añlit *F,* andlett (leit?) *B. gerði] let gera F. þat] ÷ 62. lima] snva BP.* 19 gamaligr] + vordinn *BP.* Sípan] ÷ 62 *FBP.* tautra] einn næfra 62, æinn torfa næfra *F.* 21 snemma 62 *FBP.* 22 var²] ÷ (!) *B; er P.* 23 uti] *efter haugi B; efter einvm P.* 24 at] i 62 *BP; a F. er] at F. er Hallfreðr] hallfredi er hann 62.*

geck nu at þe Þorleifs ok at haugi þeim er hann sat **M**
 a. ok var þat snemma dags. Þorleifr heilsaði honum
 3 ok spurði huerr hann væri. ek er fatekr maðr einn
 s(egir) hann. kom ek til konungs ok villdi hann mik
 til truar briota. en ek hliop a brott leyniliga ok drap
 6 ek aðr einn konungs mann. Nu villda ek biðia þik
 nockurrar asia. Þorleifr s(uarar) fa vm þat en spyr

Hallfreðr gekk at hauginum. for hann helldr seint ok **61**
 9 stvmraði miok. hafði karl þrongð mikla ok hrækði
 miðk i skeggit. rengði til augun þo at vskygn uæri ef
 hann sæi nðkut manna vti. En er hann kom at haug-
 12 inum heilsaði Þorleifr honum ok sp(urði) huat manna
 hann væri. hann suar(ar). Ek er ein gamall maðr
 fataekr sem sea ma. hrumr af vasi ok nv mest af
 15 kulðum er ek hefi rekiz uti æ skogum i allan uetr.
 Varð ek fyrir mðnnum Olafs konungs snimma æ
 hausti norðr i Þrandheimi. var ek færðr konungi ok
 18 villde hann briota mik til kristni. En ek hliopumz i
 brottu leyniliga ok drap ek aðr ein konungs man.
 Nu hefir mik angrat síþan hungur ok frost er ek hefir
 21 farit hulðv höfði. en ek mundi enn bratt hressaz ef
 mer væri við hiukat. hefi ek því hingat leitast at mer er
 sagt at þu ser goðr drengur ok mðrgum hialpar maðr
 24 þeim er þin þurfa. Vil ek biðia at þu ueitir mer æ sea
 nðkura. Þorleifr svar(ar). Eigi ueit ek huat af því

8 Hallfreðr] hann *B.* Hallfreðr gekk] ÷ 62 *F.* seint] vesaliga 62
F.; stopallt *BP.* 9 þrong 62 *F.*, þrængd *P.* 10 miðk] ÷ 62 *FBP.*
 Rende til ðgum *F.* til augun] ÷ 62. at] ÷ *P.* 11 hann² *skr.*
over linjen 61. 11—12 at hauginum] upp aðginn *F.*; + þa *BP.*
 12 Þorleifr] + spaki *P.* spurði] *sál.* 62 *FBP.* huat manna] hverr
 62 *FBP.* 13 hann¹] ÷ 62 *F.* suar.] s. 62. er] em *BP.* ein] ÷ 62
FBP. maðr] + ok *BP.* 13—14 gamall ... fataekr] fatekr ...
 gamall 62 *F.* 14 sem — ma] ÷ *F.* uose *FP.* 15 æ — uetr] j allan
 uetr amðrkum ok skogum *F.* 16 snemma 62 *FBP.* æ] j *P.* 18 villde]
 let *F.* hlupumzst *F.* 18—19 a brott 62 *F.* 20 hungur ok] ÷ 62 *F.*
 hefir²] hefui *F.* hefi *BP.* 21 enn] ÷ *P.* 22 hiukat] hialpat *B.*; + ok
F. hefir 62. því] + hellzt 62. leitast] farit 62 *F.*; sott *BP.* 23 attu *P.*
 24 þin] *efter* þurfa 62. Vil] villda 62; þui uil *F.* mun *P.* attu *P.*
 veittir 62. æ sea] asio *F.*; *efter* nðkura *BP.* 25 svar.] s. 62.

M hann margs vm lond eða hafnir. hann leysti or ollu
 froðliga. Þorleifr mælti. var nockur sa maðr með
 konungi er Hallfreðr h(eitir). hann s(uarar). heyrða 3
 ek hans getið ok sialldan at goðu. Þorleifr mælti. sa
 maðr dreymir mik iafnan en þo er þat omerkiligt. en
 koma munu konungs men hingat brátt. en hann 6
 Hallfreðr er sua manna. at ek skil sizt huat manna at
 er at frasaugn manna ok horfin heilla er mer huat sem
 eptir kemr. þa grunar Þorleif huerr maðrinn var ok 9
 villdi vpp standa. en Hallfreðr þreif til hans ok rak

6 men *skr.* m med N over; ifølge M's sædvanl. ortografi = man.

61 uerðr. En þo muntu hafa farit viðá ok vera maðr
 froðr ef þu ert gamall. hefir þu ok tungu bragd ecki 12
 omiukligt. tok hann þa at spyria hann margs beði
 vm landa skipan ok órnefni. karl leysti or því öllu
 froðliga er hann spurði. Þorleifr m(ælti). Var nœkut sa 15
 maðr með Olafi konungi er Hallfreðr het. hann dreymir
 mik opt. En þo er þat vmerkiligt. en koma munu
 her konungs menn bratt. karl svar(ar). Heyrt hefi ek 18
 getið hans Hallfreðar ok sialldan at goðu. hafða ek
 þess ok fullar raunir at hann var þar þvíat hann var
 einn af þeim mōnnum er mik færðu konungi. J þessv 21
 stumraði karl upp æ hauginn til hans. Þorleifr mælti.
 Eigi ueit ek huat manna þu ert e(ðr) huat þu segir
 en eigi uerðr þu mer all litill fyrir augum. ætlaði hann 24
 þa upp at standa. en Hallfreðr þreif til hans ok keyrði

11 munt þu *skr. F.* hafa — viðá] uida verit hafua *F.* farit] verit
 62. 11—12 ok — ef] er *P.* maðr froðr] marg viss *B.* 12 ef] er
BP. ert] + madr *FBP.* hefir *P.* ecki] ei *P.* 13 margs] *rettet fra*
marga B; margra hluta *F.* beði] ÷ 62 *FBP.* 14 leysti or] *skr.*
to gg. 62. ur *P.* því] *etter* öllu 62. 15 er] sem 62 *FBP.* mælti] *sål.*
FB. nœkut] nockvr *B.* 16 er] at *F.* het] h. 62 *P.* hann] sa madr
 62 *FB;* þann mann *P.* dreymir] dreymdi *BP.* 17 opt] j nott *BP.*
 18 svar] s. 62. hef *P.* 19 geti (!) *skr. F.* hans] ÷ *F.* 20 þess]
etter ok *BP.* þvíat — var] var hann 62; ÷ *F.* 21 af — mōnn-
 um] manna þeira *F.* 23 ert] er 62. eðr] *sål.* 62 *FP,* eða *B.*
 24 uerðr] lijzt *P.* uerðr þu] ertv *B.* þu] *etter* mer 62 *P.* etlar 62.
 25 en] ÷ *P.* Hallfreðr] h. 62.

hann vnder sik er hann var miklu sterkari. þeir vltu **M**
 ofan fyrir hauginn ok varð Hallfreðr efri. hann setti
 3 hæl a augat Þorleifi ok hleypti ór honum auganu.
 Þorleifr mælti þa. konungs gipta fylgir þer. en við
 þik hefi ek lengi ahugafullr verit. en nu er þat framm
 6 komit. en veit ek at þu gerir konungs boðskap at blinda
 mik eða drepa. en nu uil ek biðia þik at þu gefir mer
 annat auga. en ek vil gefa þer knif ok bellti ok er
 9 huartueggia góðr *gripr. ok koma þer þo at liði ef sua
 berr til ok ertu ecki olikligr at þurfa þess við. Hallfreðr

3 þorleifi *forkortet, kan også læses* -leifs. 9 gripr *skr.* grimr.

vndir sik þviat hann var miklu sterkari. þeir wltu **61**
 12 ofan fyrir hauginn ok varð Hallfreðr efri. hann setti
 þegar hæl æ auga Þorleifs ok hleypti vt or höfðinu.
 þa m(ælti) Þorleifr. Nv kemr þat fram sem mer hefir
 15 lengi ótti ok áhyggia verit at þer Hallfreðr. En eigi
 ertu nv einn at. þviat konungs giæfan fylgir þer. Ek
 þickiumz uita at þat mvn konungs boð skapr vera at
 18 þu blindir mik e(ðr) drepir. en nu uil ek biðia at þu
 gefir mer annat augat. en ek gef þer i moti knif ok
 belt ok er huartueggia gersimi. en koma þer siðan at
 21 liði ef sva berr til þviat vera kann at einn tima þurfir
 þu fultings manna. Hallfreðr svar(ar). þat geri ek
 fyrir engan mvn at þiggia af þer giæfar e(ðr) goð gripi

11 styrkari 62. vlltv 62 *FP*, vlltv *B*. 12 var 62. 13 hæl —
 auga] hell a hæga (!) *B*. æ] j 62. augat *F*. Þorleifs] *sål.* *BP*, þl
 med forkortelsestegn (*kan evt. opløses* -leifi) 61 *F* 62. ur *P*. hofdi 62.
 14 mælti] *sål.* *FB*. þat] + tegnet for er *B*. sem] er 62; at *FBP*.
 15 ótti] + at 62 *FB*. ok áhyggia] ÷ 62 *F*; efter verit *B*. 16 at]
 + þessu *F*. giæfan] gijptan *P*. þer] + þviat *F*. 17 þickiumz] +
 þat *F*. þat] þetta 62 *FB*. mvnv *B*, muni *P*. vera] ÷ 62; efter mvn
FBP. skapr] -ord *BP*. 17—18 attu *P*. 18 blindir] *gentaget efter*
eðr, overstreget, F. eðr] *sål.* 62 *FP*, eða *B*. attu *P*. 19 i moti]
 ÷ 62 *FBP*. 20 huartueggia] huortueggia *FBP*; + mikil *BP*.
 siðan] ÷ 62. 22 fultings] lids *B*; fulltingis *P*. manna] + vid 62.
 Hallfreðr svar.] h. s. 62. giori *P*. 23 ðnguan *FP*, ongan *B*. af]
 at *F*. giæfar e. goð gripi] gripi goda eða (epr *P*) giæfir *BP*. giæfir
 62 *F*. eðr] *sål.* 62 *F*.

M quaz eigi vilia sua briota konungs boðskap. at þiggia af honum goðgripi til þess. quaz helldr vilia taka þat a sik at gefa honum annat augat. Þorleifr þackaði 3 honum ok skildu þeir at því. ferr Hallfreðr til sinna manna ok varð þar fagnafundr. Þorleifr geck heim til bæiar ok sagði engum manni auerkann. fyr en 6 þeir voru langt a brottu. þeir Hallfreðr riðu leið sina. þar til er þeir komu til Kalfs vm farinn veg. þa mælti Hallfreðr. drepa skal þenna enn illa mann. Josteinn 9 mælti. ger eigi þat blondum eigi giptu við vgiptu. Hallfreðr s(egir). eigi hefir her at haugum verit til skipt. goðr dreingr er meiddr. en mann fylan lifir. ok þreif 12

61 til þess at briota konungs boðskap her vm. helldr mvn ek þat með ollu æ mik taka at gefa þer kauplaust annat augat. Þorleifr þackadi honum auga giðfina ok 15 skilðu at því. for Hallfreðr til sinna manna i skoginn ok varð þar fagna fundr með þeim. En Þorleifr gekk heim til bæiar sins ok sagði engum manni æ verkann 18 fyrr enn Hallfreðr var allr i brotto. Þeir Hallfreðr riðu leið sina ok komo þar vm farinn veg sem Kalfr atti bu. hann var uti æ akri at sæ korni sino. Þa m(ælti) 21 Hallfreðr. Nv berr uel til ok skal drepa Kalf illmenni. Josteinn svar(ar). Gorum þat eigi at blanda sva vgiptv við auðnu. Hallfreðr svar(ar). eigi skiptir 24 þa at haguðu til. Goðr drengr er meiddr en ver latum man skræfu þessa lifa ok eigi nenni ek því at marka

13 mvn] vil 62 *FBP*. 14 með ollu] ÷ 62 *F*. æ mik] *efter* taka 62 *F*. at — þer] *efter* kauplaust 62 *F*. kauplaust] ÷ *BP*. 15 augat] arga þitt *BP*. þackadi] + auga (!) *F*. 16 i skoginn] ÷ *F*. 17 var *BP*. 18 beiarisns *skr. B* (*ufuldkommen rettelse fra beiarins til beiar sins*). ðngum *FB*, ongvum *P*. manni] ÷ *F*. 19 allr] komin langt *BP*. i] a *F*. burt *P*. 20 kuomu *F*. sem] er 62 *FBP*. 21 mælti] *sål. F*. 22 Hallfreðr] h. 62. ok] nu *F*. 23 -mennit *BP*. svar.] s. 62. Gorum — eigi] giðr eigi sva 62; ger (*gervm B, giorum P*) æige þat *FBP*. 24 sva] ÷ 62. vgiptv] + vorri *BP*. við] + v samt et tegn, der ligner runen for j, 62. Hallfreðr svar.] h. s. 62; ÷ *F*. skiptir] ÷ *B*. 25 havgvum 62 *FBP*. til] + at *F*. er] ÷ 62, se *F*. latim 62 *F*.

hann hondum ok stack or honum augat. Kalfr varð **M**
 hrygr við. Hallfreðr mælti. Nu synir þu enn greyskap-
 3 inn. Siðan foru þeir brott ok komu til konungs ok
 sat hann at tafli. þeir kuoddu hann. konungr spurði
 tiðenda. Hallfreðr s(egir) alla sögu konungi. konungr
 6 mælti. vel hefir þu gert ok syn mer augat. Siðan tok
 Hallfreðr augat Kalfs. konungr mælti. hvar fektu
 slikt auga. þetta er Þorleifs auga. Nei s(egir) konungr
 9 fleira muntu vnnit hafa en ek bauð þer. Siðan syndi

7 hvar *skr. h med r over.* 9 en *skr. to gg., det første overstreget.*

hann eigi at minnzta kosti. liop Hallfreðr þa af baki **61**
 ok greip Kalf höndum ok stakk or honum anat augat.
 12 Kalfr þolði illa meiðzlin ok bar sik litt. Hallfreðr
 m(ælti). Nu synir þu enn á þer grey skapinn var ok
 þess vón at mikit mundi skilia hreysti ok drengskap
 15 með ykkir Þorleifi spaka. Riðu þeir Hallfreðr þa leið
 sina þar til er þeir fundu konung. konungr fagnaði
 þeim ok sp(urði) típinda. Hallfreðr s(agði) at hann
 18 hefði blindat Þorleif. konungr m(ælti). þa hefir þu
 uel syst ok syn mer augv hans. Hallfreðr tok augat
 Kalfs ok syndi honum. konungr m(ælti). hvar fekk
 21 þu slikt auga. muntu nu hafa fleira gert en ek bauð
 þer þviat ecki hefir Þorleifr átt þetta auga. Hallfreðr

10 eigi] ecki *P.* hliop *62 FBP.* Hallfreðr] *sål. FBP;* hann *62.*
 11 ur *P.* anat] ÷ *BP.* 12 mezdlin (!) *B.* 12—13 Hallfreðr m.]
s. hallfredr, efter skapinn 62; ÷ FP. 13 skapinn] -skap *BP.*
 14 ván *62.* hreysti ok drengskap] ÷ *BP.* 15 Hallfreðr þa] nu *F;*
 ÷ *62.* 16 konungr] hann *62 FBP.* 17 spurði] *sål. 62 FBP.* Hall-
 freðr] *h. 62, hallfred B, hann F. sagði] sål. 62 F.* 18 hefði] *sål.*
62 F, hⁱ 61, hafdi B, h'fði P. blindda (!) skr. 62. Þorleif] + spaka
FBP. mælti] sål. FB. 19 syst] gert *F;* -lijzt *P.* Hallfreðr] *h. 62,*
hann F. 19—20 tok — honum] syndi konvngi agat kalfs *B.*
 20 Kalfs — honum] ÷ *F.* konungr] + tok við ok *F;* med kon-
 ungr *begynder sagaen igen i 557. mælti] sål. FB; ml. 557. hvar]*
hvi 62 F. 20—21 fektv *62 FB, feckztu P; tóktv 557.* 21 muntu
 — gert] ok mvntv hafa vnnit fleira *557. fleira] efter gert BP.*
 giortt *P. bavtt skr. 557.* 22 ecki ... Þorleifr] þorl. ... ecki *62*
F. hefr P. Hallfreðr] h. 62.

M hann auga Þorleifs. þa mælti konungr. þetta er hans
 auga ok er enn ecki betr en halfgert. Hallfreðr mælti.
 Nu gallt ek Kalfi er hann stangaði mik spiotz odd- 3
 inum. þa er hann leiddi mik til bana. ok segir nu allt
 sem farit hafði. konungr mælti. villtu nu fara til
 Þorleifs avðru sinni. Hallfreðr s(egir). eigi vil ek þang- 6
 at fara. en fara vil ek til Kalfs ok stinga ór honum
 annat augat. konungr quað þar standa skylldu. tok
 Hallfreðr þa semdir með konungi. 9

61 syndi honum þa anat auga. konungr m(ælti). þetta
 er auga Þorleifs ok segir nu satt huat þu hefir gert.
 Hallfreðr s(agði) þa at hann hafði blindat Þorleifððru 12
 auganv en stungit anat or Kalfi. konungr suar(ar).
 þa hefir þu enn eigi betr en halfgert mitt erendi ok
 muntu nu uilia fara i anat sinn ok færa mer augat 15
 Þorleifs þat er eptir er. Þat uil ek eigi s(egir) Hall-
 freðr at ræna Þorleif því auganu sem ek gaf honum
 aðr. En fara man ek til Kalfs ef þer uilit ok blinda 18
 hann með ollu e(ðr) drepa þvíat ek hefir enn eigi meir
 en halfaunat honum þat er hann stangaði mik með
 spiotz oddi ok rak mik til bana bundinn sem þiof. 21

10 syndi] syndiz (*opr. skr.* syndizst, *men h i honum er skr.*
ovenpå st) *F*; feck 557. syndi honum] tok *BP.* anat] hitt 557.
 argat 62, 557. mælti] *sål. FB.* 11 satt] ÷ 557 *B.* giort 557 *P.*
 12 Hallfreðr] *h. 62. sagði] sål. FB. sagði — hafði] sagdizt hafva*
557 P. þa] ÷ *B.* hafði] *sål. 62 FB, hⁱ 61. Þorleif] + spaka 557.*
 13 arga 62 *F.* stungit anat] annat stack ek 557. *vr 557 P. suar.]*
s. 62; sagde F; mł. 557, mælti B, m. P. 14 enn eigi] ecki *P.* en
 half-] *kalfir (!) 62. gort 62, giort 557. eyreñdi 62 FP.* 15 nu]
 ÷ 62 *F.* uilia] ÷ 557 *BP.* avga 557. 16 er] sem 557 *P.* Þat ..
 eigi] eigi .. þat 62 *F.* segir] *sål. FB.* 17 at] ÷ *F.* auga *FBP.*
 sem] er 62 *F.* 18 aðr] ÷ 557. *mvn 62 F 557 BP.* ek] + enn 557
BP. Kalf (!) skr. B. ef — uilit] ÷ 62 F. 19 eðr] *sål. 62 FP.* þvia
 (!) *skr. B. hefi 62 B, hefui F, hef P. enn] ÷ 62 F; efter eigi P.*
 19—20 meir en] ÷ 557. 20 þat] þa *F;* ÷ 557. með] ÷ 62.
 20—21 með — oddi] ÷ 557 *BP.* 21 oddvm 62 *F.* mik] ÷ 557 *B.*
 til bana] *efter þiof 557.*

Af Hallfredi. capitulum.

M

Þat var eitt sinni er Hallfreðr var firir konungi at
 3 hann mælti. leyfi villda ek hafa i sumar at sigla austr
 til Eyrar kaupferð. konungr s(egir). eigi skal þat
 banna þer. en sua segir mer hugr vm at eigi se þer
 6 oannara aptr til min en þer er i brott ok mart mun

3 sumar *synes opr. skr. suia, r over a.*

er þat sanaz i at ek gerði því ekki meira at honum 61
 at mer þickir til engis vera at eiga við mann læru þa.
 9 konungr kvað þa suo standa skylldo. var Hallfreðr
 þa með konungi i goðri sæmð.

<E>jn dag vm varit er Hallfreðr vandræða skalld
 12 var fyrir konungi mælti hann. leyfi uilldi ek þigia
 af yðr herra at sigla i svmar kaupferð suðr til Haleyrar.
 konungr m(ælti). Eigi skal þat banna þer. En sva
 15 segir mer hugr vm at eigi munir þu ofusari aptr
 koma til min en nu ferr þu i brott ok mart mun aðr

7 er þat] En þat er 62 F 557 BP. i] at segia 62; ÷ F. gerda 62 B,
 georda F 557. ekki] ÷ (!) 557. meira] mia med er-tegn over m B.
 honum] ÷ 557. 8 þickir] þotti BP. enkis 62, æinkis F 557 P,
 einskis B. -læru] -leysi 62 F; -leidv 557. þa] þat 62 F; ÷ P.
 9 kvað — skylldo] s. at þeir mvndv þa sva standa lata fyst at
 sinni 557. suo] ÷ 62 F; sv med a over v B. Hallfreðr] + vandræða
 skalld 557. 10 með] + ok. F 557. goðri sæmð] gðdv (godv BP)
 yfir læti 557 BP. Herefter afbrydes sagaen i 61 F 62 BP ved andet
 stof. 11 Det flg. afsnit findes også i 53 og i AM 325 VIII², 4to,
 fragment e, betegnet E. Ikke nyt kap. 557. Overskr.: kapitulum 62;
 ferd audgils ok half'. til suipodar F; fra halfred vandræ B; 148
 cap. P; overskr. ulæselig E; ingen overskr. 53. Ejn] sål. 62 F 53
 EBP. Ejn dag] ok eitt sinn 557. uorit F 557 P, vórit B. 11—12
 er — var] var hallfredr 557. 12 var] stod F. villda 62 FB. uilldi
 — þigia] villdag hafa 53, 557. 12—13 þigia — yðr] af ydr hafa
 62 FBP, vistnok også E. 13 kaupferð] ÷ 557 EB. sydr 53 B.
 Haleyar BP, vistnok også E. 14 konungr m.] seger konvngr, efter
 þer EB. mælti] sål. 53 FP. Eigi] ecki 53, 557. En] + þo 62 F.
 sva] efter mer 62 F. 15 munir þu] mvntv 62 E 557 BP, mantv
 53. aufusari P. 16 nu ... þu] þv ... nv 62. ferdu 53. brott 62,
 ibravtt 53, j burt P. mun] ÷ 53; muni P. aðr] ÷ 62 F.

M yfir þik liða. Hallfreðr s(egir). til þess verdr nu at hætta. Siðan fór Hallfreðr a brott. hann spurði a[t] Sigvalldi jarl var hofðingi mikill. Hallfreðr kemr a 3 fund hans ok quaz hafa ort queði vm hann. J(arl) spyr. huerr ertu. hann segir. ertu skalld Olafs konungs. sua er s(egir) Hallfreðr ok villda ek hlioð fa. 6 J(arl) mælti. hui mun mer þat eigi vel sama er Olaui konungi likar vel. Hallfreðr quað queðit ok var þat

61 liða yfir hagi þina. Hallfreðr svar(ar). til þess uerðr 9 nv at hætta. Eptir þat bioz Hallfreðr ok sigldi til Danmerkr sem hann hafði ætlat. hann hafði spurn af Siguallda j(arli) at hann var hofþingi mikill. Hallfreðr 12 kom æ fund hans ok sagðiz hafa ort vm hann kveði. j(arl) sp(urði) huerr hann uæri. Hallfreðr s(agði) nafn sitt. j(arl) m(ælti). Ert þw skalld Olafs konungs 15 Trygva s(onar). sva er s(agði) Hallfreðr ok villdi ek nu hlioð fa at flytia kuæpit. J(arl) svar(ar). hvi mun oss þat eigi sæmiligt er Olafr konungr lætr ser uel 18 lika. Hallfreðr færði kuæpit. þat var flockr. J(arl)

9 yfir] um *F.* svarar] *sål.* *P*; s. 62, 53, 557. uerðr] verd ek *F.* 10 hætta] + ol. konvng gaf honvm at skilnadi tygilknif ok m. penna knif skalltv iafnliga vid þig hafa ok ma sva at beraz at þer verdi at honvm gagn med gvds vilia. h. þackadi konvngi giöfina 62; ol. konungr gaf honum at skilnade æinn tygil knif ok bat hann iafnliga uid sig hafua ok ma sua at beraz med guds uilia sagde konungr at þer verde gagñ at honum. hallfredr þakkadi honum *F.* biodz *skr.* 53 *E.* Hallfreðr] h. 62. 12 jarli] *sål.* 53 *E* 557 *P.* hofðiñg *skr.* 62. 13 sagðiz] kvezt 62 *F*; kuadzst 53 *E* 557 *BP.* 14 jarl] *sål.* 53 *P.* spurði] *sål.* 53 *F* 557 *EBP.* Hallfreðr] hann *F.* sagði] *sål.* 53 *FEBP*; + honvm 557. 14—17 jarl — kuæpit] ÷ 62. 14—15 nafn sitt] til sin *F.* 15 jarl] *sål.* *P.* jarlinn 53. mælti] *sål.* *P*; suar. *F.* ertu 53 *F* 557 *EBP.* konungs] ÷ *F.* 16 sonar] *sål.* 53 *F* 557 *EBP.* er] + sagt *EP*; + satt *B.* sagði] *sål.* 53 *FP.* seger *EB.* uillda ek *FEB.* villdag 53, 557. 17 nu] ÷ *F* 557. hlioð] *efter* fa *F* 557. hlioð fa] hliof (!) *E.* flytia] + k (*ved línjeskifte*) 53. Jarl svarar] *sål.* *P*; ÷ *F.* svar.] s. 62, 53, 557. man 53, 557. 18 eigi] + vel 62 *F.* sæmilig (!) *F.* uel] ÷ 557; *efter* lika *EBP.* 19 færði] flutti *F* 557. þat var] ok var þat 53 *F* 557. Jarl] *sål.* *P.* Jarlinn 53.

flockr. J(arl) packaði honum quæðit ok gaf honum **M**
 gullhring þann er va halfa mork ok bauð honum þar
 3 at uera með ser. Hallfreðr packaði honum boð. en
 til Sviþioðar skal nu fyst fara. J(arl) bað hann raða.
 þat sama haust for hann i Vik austr ok brutu þar
 6 skipit austan fiarðar ok tyndu miklu fe. þaðan fór
 Hallfreðr til Konunga hellu ok dualdiz þar vm hrið.
 Ok einn dag er Hallfreðr geck vti at kaupstefnu. þa
 9 geck maðr i moti honum. þeir quodduz ok spurði

packadi honum ok gaf honum gullhring þan er væ **61**
 h(alfa) mörk ok bauð honum með ser at vera. Hall-
 12 freðr svar(ar). Hafit þökk fyrir boðit herra en ek æ
 erendi til Sviþioðar ok verð ek þo fyrst at uenda aptr
 til Noregs þa er ek verd liðugr. J(arl) bað hann gera
 15 sem hann uilldi. At æ liðnu svmri sigldi Hallfreðr
 svnan til Vikrinar ok fekk storm ueðrs. brutu þeir
 skipit aстан fiarðar ok tyndu fe öllu. for Hallfreðr
 18 þaðan til Konunga hellu ok dualdiz þar vm hrið. Sva
 bar til ein d(ag) er Hallfreðr gekk vt at maðr kom i mot
 honum. kvaddi hvar anan ok sp(urði) Hallfreðr hverr
 21 þessi maðr væri. hann svar(ar). Ek heiti Auð gisl.

10 honum^{1]} + q. (= quædit) *F.* væ] stod 53 *F.* 11 halfa] *sål.*
 62 *F* 53 *E* 557 *B*; $\frac{1}{2}$ *P.* 11—12 Hallfreðr] *h.* 62. 12 svarar] *sål.*
P; s. 62, 53, 557. Hafit] hafi þer 557. boðit] ÷ *FEBP.* herra] *efter*
erendi 53; *efter* Sviþioðar 557. 13 eyrendi 62 *FP.* ærendi 53, eryndi
 557. svidiodar *B.* fyst 557. uenda] vænda 53; fara 557. 14 þa er]
 fyrst þegar *F.* ek] ÷ *B.* verd] verdr 557; + til *F.* Jarl] *sål.* 53 *P.*
 hann] + sva 62. giora *P.* 15 uilldi] + ok *F.* Hallfreðr] *h.* 62.
 16 svnan] ÷ *EBP.* til Vikrinar] at vikinni 62 *F.* brutu þeir] ok
 brutu *F.* 17 aстан] vtan *EBP.* 17—18 öllu — vm] *lakune E.*
 18 vm hrið] ÷ 62; *herefter nyt kap.* 557. 19 til] at 62 *EP*; ÷
F. dag] *sål.* 53 *FEBP.* er] at 53 *F* 557 *EB.* Hallfreðr] *h.* 62. vti
 62 *E* 557 *BP.* kom] geck 62 *F* 53 *E* 557 *BP.* moti 53 *E* 557 *BP.*
 20 hanum *P.* kvaddi — ok] ok spvrdi hvor annann at nafni eptir
 þat er þeir höfdv heilsagt 557. huorr *FEBP.* spurði] *sål.* 53 *F*
 557 *EBP.* 20—21 spurði — heiti] spvrdvz at nafni hann nefndiz
 62; spurde huorr annan at nafne hann nefndizst *F.* 21 þessi]
 sa 557 *EBP.* svarar *P.* svar. — gisl] s. ok kuadz avdgils heita 53;
 qvezt avdgils heita 557. heitti *E.* gisl] + svænskr madr ok *EBP.*

M Hallfreðr huerr hann væri. hann quaz Audgisl heita ok kominn vestan af Englandi. ok skortir mik eigi fe e(ða) er þetta Hallfreðr vandræða skalld. hann quað 3 sua vera. ek hefi frett quað Audgisl at þu hefir hitt i fiar tion. eða villtu sla kaupi við mik. at fara austr til Gautlandz með mer til vetr vistar. en ek skal gefa 6 þer .x. merkr silfrs til fylgdar. þuiat mer er sagt. at þin fylgd se fe kaupandi. Hallfreðr quaz þat vilia. vegrinn var ohreinn ok hurfu margir aptr. þeir Hall- 9

61 gautzkr maðr æ ek æ Gautlandi bu ok konu. en þo er ek nv at kominn vestan af Englandi. skortir mik eigi auð. eða ertu Hallfreðr vandreða skalld. hann 12 kvað sva vera. Auð gisl mælti. Ek hefir spurt at þu hefir uerit i skips broti ok ert nv vorðinn miðk sva ðreighi ok fepurfi. Nu mvn ek sla kaupi við þik at 15 þv far með mer austr æ Gaut land til uetruistar. En ek skal gefa þer .x. merkr silfurs til fylgðar þvialt mer er sagt at þin fylgd se vel kaupandi. en uegrin 18 er kallaðr ecki hreinn ok setiaz af þvi margir aptr. þeir er fara uilldi. Hallfreðr svar(ar) at hann vill

10 gautzkr maðr] ok vera gautzkr at ætt ok 557. maðr] at kyni 53; ÷ *P.* æ Gautlandi] þar bædi *EBP.* 10—11 æ¹ — nv] ok 62. 11 er] em *EBP.* ek nv] ÷ 557. vestan] ÷ 557. 12 eðr 62 *F* 53 *P.* 13 kvað] *q.* 62, 557. Auð gisl mælti] ÷ *EB*; seger Audgijls, *efter* spurt *P.* hefi 53 *EBP.* attv 557 *P.* 14 hefir uerit] munt verit hafa *F.* uerit] *efter* broti *EBP.* skipbroti 62 *F* 53 *E* 557 *BP* (*r synes rettet fra o B*). ert] ertv 557. ert — sva] munir vera *F.* nv] ÷ 62. ordinn 62 *E* 557 *P.* miðk sva] miðksv 557 (*jfr. s. 84¹⁶⁻¹⁷*). sva] ÷ 62. 15 ok] + miog *F.* ok fepurfi] ÷ 62. Nu] þui *P.* man 53. ek] *skr. over linjen* 62. 15—16 attu *P.* 16 farir 62 *E* 53 *BP.* með mer] *efter* land 62. æ] j 62 *F.* gautt *E.* til uetruistar] ÷ 557. 17 skal] mun *EBP.* þer] + til *B.* .x.] .ii. 557; tiu *E.* .x. — silfurs] *efter* fylgðar 53. til fylgðar] ÷ 557. þvialt] þui *E.* 18 þin] *efter* fylgd 62 *F.* vel] ÷ 62 *F* 557. 19 er kallaðr] ÷ 62. kallaðr] *efter* hreinn *EB.* ecki] eigi 557; + miog 53, + miðk 557. ecki hreinn] ohreinn 62 *F.* ok] ÷ *B.* 20 villdv 62 *F* 557 *BP.* Hallfreðr — vill] *h. sagdiz* 62. svar.] sagde *F*; segir 53 *EBP*; *s. 557.*

freðr hofðv .v. klyfia hesta ok einn at riða. foru nu **M**
 austr a markernar. ok einn dag sa þeir at maðr for
 3 moti þeim. þeir spurðu huerr hann væri. hann quaz
 Aunundr heita. hann var mikill vexti ok quaz villdu

penna kost. Eptir þat biðgguz þeir ok höfðo klyfiada **61**
 6 .v. hesta ok einn lausan. foro sípan austr æ markir
 .ij. saman. Ok einn d(ag) sa þeir at maðr for i moti
 þeim. Sa var mikill ok styrkligr. þeir sp(urðu) huerr
 9 hann uæri. hann suar(ar). Ek h(eiti) Ónundr. Ek em
 sænskr at ætt ok nv austan at kominn e(ðr) huert
 ætlit þit at fara. þeir s(ögðo) honum. Ónundr m(ælti).
 12 Vandfært er miðk er austr sækir æ skoginn þeim er
 vkunnigt er. geta þess ok svmir menn at ecki fariz
 uel þeim mōnnum vegrin er með fe fara. En þo varð
 15 ek við engan haska varr ok er þat eigi mark þviat
 mer ero her allar leiðir kunar ok veik ek hia allz staðar

5 kost] + vilia 62. biðggvz 62 B, biðggvz 53 F 557 EP. klyfi-
 aða] klyfiad 62; *efter* hesta 557. 6 .v.] fim 53; ÷ EBP. einn]
 .i. 557. austr] vestvr 557. markir] skogin 62 F; merkur P. 7 .ij.]
 tueir EBP. dag] sál. 53 FEBP. sav 557 P. for] gek F. i] ÷ 62.
 8 Sa var] ÷ 557. sterkligr 53 F 557 EBP. spurðu] sál. 62 F 53 E
 557 BP. 8—9 huerr — uæri] hann at nafni en F. 9 suarar]
 sál. P; s. 62; sagdi E. suar. — Ónundr] sagdizst ónundr hæita F;
 s. avnundr heitir ek 53; qvaz avnvndr h. 557; sagdizt heita avnvndr
 B. heiti] sál. EP. Ek em] ok em 62; ok uera F 557; em ek B; ok
 er P; ÷ 53. 10 suænskr 53 FEB, svænskr 557, svenzkur P.
 nv] ÷ 62. eðr] sál. 62 P 53; eda EB. 11 etli 62 F 53 E 557 B,
 atli P. fara] + segir aunundr F. sögðo] sál. 53 FEBP. honum] +
 þat P. Ónundr] hann FB. mælti] FEBP. 12 Vandfært] vanfarit
 557 B; vanfært P. er²] þegar F. sækir] kemr EBP. þeim] *efter*
 er¹ B. er³] sem F. 13 er] + vm 62. gæta 557. geta — menn]
 verdr ok at þvi svmm 62. menn] ÷ 53 E 557 BP. 13—14
 ecki — vegrin] eigi (ekki F) greidiz vel vegrin þeim 62 F; ei
 (eigi 557) se uegrinn vel fær þeim monnum 53, 557; ecki se þeim
 (+ mænnum P) þar (*efter* hentr P) vel hentr vegr vm EBP.
 14 er] sem F. með opr. skr. *noget, som ligner* nki, 61. með — fara]
 nõckvt bera 557. 15 ónguann FP, ongan EB. engan haska] ecki
 53, 557. eigi] ekki F. mark] skr. *i margen med skriverens hånd* 53.
 16 her] ÷ 62; nu EBP. kunar] *efter* her 53, 557. hia] fra 62 F;
 + .i. (!) 557. allz staðar] allstadar 557 B; ÷ 62.

M fara með þeim. ef þeir gæfi honum leigu nockura. ero
 mer her vegir allir kunnigir. Audgisli quaz litið vm
 hann lez eigi vita huerr þegn hann væri. Hallfreðr 3
 var eggjandi at við honum væri tekit ok þat varð ok
 skyllði hann hafa .xij. aura silfrs. Hallfreðr var þa
 sem gilldaztr en Auðgisl var við alldr. Nu foru þeir 6
 sem leið lá. Aunundr for firir vm daginn ok komu at
 sæluhusi vm kuelldit. þa mælti Hallfreðr. Nu munu
 ver eiga þrenn verk ok skalltu Avnundr viðá heim. 9

61 þar er spelluirkia bælin ero vön at vera. Nu mvn
 ek rapaz til ferðar með ykkur ef þit uilit gefa mer
 leigy nœckura. Auðgisl svar(ar). litit er mer vm þat. 12
 veit ek eigi huerr þegn þu ert. Hallfreðr var helldr
 eggjandi at þeir tæki við honum ok þat varð. skyllði
 hann hafa .xij. aura silfrs i leigo. Hallfreðr var þa 15
 sem þroska mestr. hann var bæði mikill maðr uexti
 ok af rendr at afli. hraustr ok skiotr til á ræðis. Auð-
 gisl var við alldr ok ecki styrkr maðr. þeir foro nu 18
 leið sina ok voro .iiij. saman. Önundr for fyrir vm
 dagin ok komo at sælu husi nœckuru vm kvelldit.
 þa m(ælti) Hallfreðr. Nu munu ver eiga þrenn verk 21
 fyrir höndum ok skaltv Önundr viðá heim til elldi

10 er] sem 557; et *P.* þeli 62 *F* 53 *E* 557 *BP* (*i* 557 *skr.* *i* *margen*
med skriverens hånd). man 53, 557. 11 ek] + snva (sna (!) 557)
 aptr ok 53 *F* 557 *EBP*. rapaz — ferðar] snva aptr 62. ferdarinnar
EBP. 12 nœckura] ÷ 62. svarar] *sål.* *P*; s. 62, 53; mł 557. mer]
 ÷ 557. þat] þik 53; þik ok 557. 13 veit — ert] ÷ 62. eigi] ÷ 53.
 13—14 var — eggjandi] eggjandi helldr *EBP*. 14 þeir] hann 62. þat]
efter varð 62 *EBP*. varð] uar ok *F*. 14—15 skyllði — hafa] ok
 hafði 62. 15 tolf *E*. 16 mestr] beztr 557 *EBP*. hann] *efter* var
 53 *EBP*. hann — bæði] ÷ 62, 557. hann — maðr] at *F*. mikill]
efter maðr 557. maðr] ÷ 62; + at *P*. 17 ok¹] ÷ 62. af rendr]
 rammr 62; af reyndr *F*; sterkr 557; reyndr *EBP*. hraustr] ÷
 62, 557. 18 ecki — maðr] eigi (ekki *F*) miog sterkr 62 *F*. sterkr
 557. þeir] ÷ 62. 19 leið sina] ÷ 62. .iiij.] þrir 53 *EB*; þeir þrir
 557. Önundr] *efter* for 557. for] + leipina *P*. 20 ok] þeir *B*.
 komo] kuomu *F* 557; + þeir *F*. vm kvelldit] at kuelldi, *efter* ok
F. 21 mælti] *sål.* *F*. mvnmv *EBP*. vær 53. þrenn] þriv 557.
 22 ok] ÷ 62 *F* 557. skaltv] skal 62. heim] ÷ 62 *B*.

þu hefir exi mikla. Audgisl skal elld gera. en ek skal **M**
 vatn sekia. þa mælti Avnundr. þat er þa bezt at við
 3 otæpiliga til huss. þuiat margir þurfa elldiuidinn þeir
 er her koma. Hallfreðr q(uað) þat vel sagt. þa mælti
 Avðgisl. fusari væra ek at taka vatnit. en þv gerðir
 6 elld Hallfreðr. latum þa sua vera s(egir) hann. Síðan
 kveykti hann elldinn en Avnundr for með byrði ok
 gerði þat huerr er boðit var. Hallfreði potti þeim seint
 9 verða. hann grufði at elldinum ok hafði kastat bellti

branda oss. þv hefir óxi mikla i hendi. en Auðgisl skal **61**
 gera elld. en ek mvn taka vatn. Önundr svar(ar). þat
 12 mvn bezt at við heim vtæpiliga til hussins. þviat her
 kunnu opt menn at koma ok þurfa elldi við. Hallfreðr
 kvað þat vel mælt. Auðgisl m(ælti). Helldr uil ek sækia
 15 vatnit en þu gerir elldinn. latum sva þa s(agði) Hall-
 freðr. þeir foro nu. Avðgisl at sækia vatn en Önundr
 eptir viðinum en Hallfreðr slo elld ok tendraðiz eigi
 18 skiott. potti honum ok þeir ok uerda helldr seinir til
 hussins. Hallfreðr hafði leyst af ser beltit ok kastað

10 oss] + þviat *EBP*. hefur *P*. i hendi] ÷ 62 *F* 53 *E* 557 *BP*.
 11 giora *P*. ellda *EBP*. en] ÷ *F*. man 53, 557. taka] sækia 557.
 svarar] *sål*. *P*; s. 62, 53, 557. 11—12 svar. — þviat] *lakune E*.
 þat — bezt] her þarf 557. 12 man 53. bezt] ÷ 53. heim] vel 62;
 uel ok *F*; *efter* vtæpiliga 53; ÷ *BP*. til hussins] ÷ 62, 557.
 13 kynna 62 *EBP*. kunnu — koma] koma opt menn 53, 557. elldz
 62 *F*. Hallfreðr] h. 62. 14 vel mælt] vera 53; vist vera mvndv
 557. mælti] *sål*. *FEB*. ek] hallf. (!) 53; + Hallfredr 557. sakia
 (!) *E*. 15 vatn *EBP*. þu] + h. 62, + hallfredr *EBP*. gerir] kynd
 53, 557; ger *EB*; gior *P*. latum] lattv 557. sva þa] þa svo 557 *P*; +
 vera 53, 557. sagði] *sål*. 53 *FEBP*. 15—16 Hallfreðr] h. 62; hann
F. 16 þeir foro] for *EBP*. þeir — Avðgisl] Avdg. for nv 62; þeir
 audg. fara nu *F*. vatnit 62 *F*. 16—17 foro — viðinum] avnvndr ok
 avdgils forv nv at sækia vid ok vatn 557. 17 eptir] at koma at
 62. eptir viðinum] at uida hæim *F*. slo] tekr *F*. elld] j elldi 62.
 eigi] ÷ 53, 557. 18 skiott] + þuiat uidrin uar hrarr *F*. ok¹] ÷
 62 *F* 53 *P* 557. ok²] *efter* uerda 62 *F*; ÷ 53 *B* 557. uerda] *foran* til
 557. helldr] ÷ 53 *E* 557 *BP*. seinir] + heim 62 *FEBP*; + apr 53,
 557. 19 Hallfreðr] h. 62; *skr. to gg. F*. leyst] lagt *B*. kastað] af
 ser (!) *E*; kastapi aptur *P*. 19—s. 82⁷ kastað — ser] kastad apr
 æ bak ser ok hals ok 53; heck apr a hals honvm *B*.

M sinv a hals ser ok var þar knifr mikill er monnum var þa tíðt at hafa ok var knifrinna a bak honum. Nu kemr Avnundr inn <með> byrði. hann hleypr þegar at 3 honum Hallfreði ok hio til hans tueim hondum með exinni ok kom i tygil knifinn en Hallfreðr greip til fota honum ok het a guð ok mælti. dugi þu mer huita 6

61 æ hals ser var þar við tygilknifr mikill sem þa var monnum tíðt at hafa ok la knifrinna aptr a bak Hallfreði er hann lagðiz niðr at kúeykia elldinn. þa kom 9 Ónundr inn með viðin ok kastaði honum skiott niðr. En hann snaraði at Hallfreði sem harpaz með reidda óxina ok hio til hans .ij. höndum vm þuert bakit. 12 kom óxin i knifin ok skeindiz Hallfreðr litt tveim megin æ hrygglundunum er óxar hyrnurnar námu. En i því er hann heyrði at óxin reið at honum feck 15 hann þat fanga rað at hann greip hit neðra til fotanna Ónundi. het Hallfreðr þa æ guð ok mælti. dugi þu

7 hals] bak 557. ser] + ok 557. við] + sami 62; + sa sami F; + einn 53, 557. knifr 53, knifvr 557 P. mikill] ÷ 53, 557. 7—8 mikill — hafa] er oð. konvngur hafði gefit honum sem fyr var sagt 62 F. þa — monnum] monnum var 557. 8 knifrinna 53. bak] bakit EP; backi B. 8—9 la — Hallfreði] ÷ 557. Hallfreði] h. 62; honum 53 F; ÷ EBP. 9 er] en 62 EP. er hann] en er hallfreðr F. lagðiz] + at 62 F. kúeykia elldinn] elldinum at kúeykia 53, 557. þa] ÷ 557. 10 inn] heim EBP. honum] ÷ EBP. skiott] ÷ 62; efter niðr 557 EBP. 11 hann] ÷ F 557. snarazt 557, snarapizt P. at Hallfreði] efter harpaz 53, 557. Hallfreði] h. 62. sem harpaz] efter óxina F. meðr 53. 12 óxina (skr. óx með a over x)] oxi 62. hans] + með B. .ij.] tveim 62 F 53 E 557, tvem B. þvert bakit] þveran hrygginn 557. 13 i] a EB. knifinn 53, 557. skeidiz (!) E. Hallfreðr] hallfríðr (nærmest) B; hann 62. litt með d over det sidste t 557. tvem B. 14 megin] megvum EB; + hryggjar 53 EBP; + hryggjarins 557. æ hrygglundunum] ÷ EBP. 15 er] at F 557; ÷ P. at! er E; þat P. 16 rads EBP. greip] grofz F; gat þrifit 557. hit] it 62 EB; + þ með udeladelsestegn 557. fotanna] fota 557; + a B. 17 Ónundi] Avnunds P; + ok 557. Hallfreðr] h. 62; hann B. þa — guð] ÷ (!) 53. þa] + fast 557. ok mælti] ÷ 557. Dug P.

Kristr ef þu ert sua mattugr sem O(lafr) konungr **M**
 segir. lat eigi þenna mann stiga yfir mik. síðan rettiz
 3 Hallfreðr vpp vndir honum með fulltingi guðs ok
 giptu O(lafs) konungs. tok hann þa Aunund vpp ok
 rak niðr sua mikit fall at hann var i oviti ok hraut
 6 exin or hendi honum. Hallfreðr hafði sax eitt litið ok
 bra þui ok þa vitkaðiz Au[n]undr. Hallfreðr spyr.
 hefir þu drepit Auðgisl. hann q(uað) sua vera. þa
 9 lagði Hallfreðr saxinu i gegnum hann ok dro hann vt
 or skalanum en byrgði síðan fast. ok vm nottina

nv huita Kristr at eigi stigi sea man fiandi yfir mik. **61**
 12 ef þu ert sva mattugr sem Olafr konungr lænar drott-
 inn minn segir. Ok með guðs miskunn ok gipt Olafs
 konungs er iafnan stoð yfir honum þa gat hann rettiz
 15 upp með Önund ok rak hann niðr fall sva mikit at
 hann la i oviti ok hraut ðxin or hendi honum. Hall-
 freðr bra litlu saxi er hann var gyrdur með vndir
 18 klæðunum. vitkaðiz þa Önundr. Hallfreðr sp(urði)
 huart hann hefði drepit Avðgisl. hann kvað sva vera.
 Hallfreðr lagði saxinu i gegnum hann. dro hann síðan
 21 vt ok byrgði husit. ætlaði Hallfreðr þa at taka æ sik

11 nv] mer *EB*; ÷ 62. huita] herra 62. at — mik] *efter segir 53, 557. man]* ÷ 53, 557. 12—13 lænar — minn] ÷ 53, 557; *efter segir EB. 13 segir] + þig F. guðs] sál. 62 FEP; gds med forkort.tegn 53 B 557, G med us-tegn over 61. giptu 53 E 557 BP. 14 konungs] t. s. 62; t. sonar F. gatt B. gat hann] skr. to gg. 557. hann]* ÷ B. 15 rak] ferdi 62 F. fall] *efter mikit F. 16 la]* var 62 FEBP. vr 557 P. 17 bra — er] tok sax eitt er hann hafði (+ sax eitt *overstreget P*) vid sik ok *EBP. litlu]* þa F; *efter saxi 557. 17—18 vndir klæðun-* um] ÷ 557. 18 klæðvm *skr. 62 F. vitkaðiz þa]* *efter Önundr F. þa]* *efter Önundr 62 B 557. Hallfreðr]* h. 62; *efter spurði EBP. spurði]* sál. 62 F 53 E 557 P; + þa F 557; þa spvrdi B. 19 huart] hvort *EBP; ef 53, 557. hann¹]* *skr. over linjen 62. kvað]* sagdi 62. sva] þat satt 53 F. 20 Hallfreðr] h. 62. Hallfr. lagði] þa lagdi hallfreðr 53, 557. saxinu] + þa F. hann¹] + ok 53 F 557. 21 vt] + ór skalanum F. ok] enn 557. byrgði] + eftir F. husit] + ram- liga 53, 557; + ok 557. Hallfreðr] hann 62 F. Hallfreðr þa] ÷ 557.

M brau<z> Aunundr a hurðina. en Hallfreðr stoð við innan ok geck þui til dags. Vm morginninn fann Hallfreðr Auðgisl dauðan við lækinn ok tok af honum knif ok bellti ok hafði með ser. hann bio vm Auðgisl eptir siðueniu. Sa hann nu at Aunundr mundi verit hafa illuirkinn ok drepit menn til fiar ser ok þat hus var auðigt at fe ok varningi. Hallfreðr q(uað) þa v(isu).

Ol ek þar er alldri vela

auð gilldanda villdag

9

61 naðir. en þess gerpiz uarla kostr þviat Onundr bravtz æ hurðina fast. en Hallfreðr stoð við inan. Gekk þvi alt til dags. Vm morginninn fann Hallfreðr Auðgisl drepinn við bruninn. tok hann af honum knif ok belti ok hafði með ser. þat voro goðir gripir. Sípan grof hann Auðgisl. Sa Hallfreðr þa at Ónundr mvndi verit hafa spelluirki ok drepit menn til fiar ser. var hus þat miok sva fult af fe ok allz konar varningi. þa k(vað) Hallfreðr v(isu).

18

Ol ek þar er alldri væla

auð gilldanda villdag

hyriar niotz æ hvitu

hrafn vins fe minu

21

10 giordizst 53 E 557 BP. gerpiz uarla] uar æige F. 10—11 æ hurðina] efter fast F. 11 við] firir 62 F. inan] + ok 53 F 557. þvi] þat P. alt] ÷ 53, 557. 12 morginninn (skr. morg'.)] sál. 62 F 53 EP, myrginninn 557, morgvninn B; + eftir F. Hallfreðr] h. 62 B. 12—13 drepinn] davdan 62 F 53 E 557 BP. 13 bruninn] + ok 557. hann] ÷ 557. hnif 53. 14 hafði] + þat 557. hafði — ser] ÷ 62. ser] + ok F. þat] efter voro 62 F 53, 557. grof] grefvr 557. 15 Hallfreðr] hann 557. Ónundr] + þessi 557. mvndi — hafa] hafdi verit 62 F. verit] efter hafa 53 E 557 P. 16 spill- 557 P. ser] ÷ 62 F. 16—17 miok sva] miðksv 557 (jfr. s. 78¹⁴). 17 sva] ÷ FP. allzskonar skr. 53 FB. kvað] sál. 53 EP. 17—18 Hallfreðr] h. B. 18 visu] sál. 53 EB; ÷ P. 19 er] ek 557. alldri] ÷ 53. væla] vela 62 FP, véla 53, vella 557, veila EB. 20 auð gilldanda] avdgils davda 557 EBP; hermed slutter E. villda ek 557. 21 hyria B. niotz] niot 53 B; natt 62 F. niotz æ] niöta 557, niota P. hvitu] hvini 62; humi F. 22 hrafna P. fe] fiar 557; hermed slutter sagaen i P, men begynder i AM 54 fol., herefter betegnet 54. minu] mvnv 62 F.

hyriar niot a huitu

M

hrafnuins a fe sinu

3 vann ek til goðs við greni

gunn máss sem ek kunna

en furskerðer færði

6 fíor tal at mer hiorua.

Síðan reið hann austr a fiallit ok hitti illar leiðir.

Fiorrad uid Hallfred.

9 At quelledi eins dags heyrði hann við felldan ok
reið þagat eptir. þa varð rioðr fyrir honum ok var þar
maðr ok hio við. hann var buandligr ok rauðskeggiaðr.

12 skolbrunn ok helldr illmannligr. sia maðr heilsar hon-

7 illar skr. i margen, medens der i teksten står goðar, overstreget.

vann ek til goðs fyrir grenni

61

gvnn márs sem ek kunna

15 en furskerðir færði

fiar tæl at mer hiðrua.

Sípan [for] Hallfreðr austr æ fiallit ok varð eigi
18 greið fært þviat hann kunni illa leiðir. Ok [at] kveldi
eins dags heyrði hann viðar hög fram æ skogin fyrir
sik. reið hann þangat eptir. þvi næst fann hann rioðr
21 i skoginum ok var þar maðr fyrir ok felldi við. þessi
maðr var mikill ok þrekligr. Ravð skegiaðr skv brun
ok helldr illmanligr. Sa heilsadi honum ok sp(urði)

13 vann] mvn 62 F. til] ÷ F. fyrir] vid 62 F 53, 54 B 557.
14 gvnn márs] gvmars 62, 54, gunnars s (med krolle, ellers =
son) F, gvmars 557, gvnars B; + sva 62. 15 en] er 62; ef
F. fur-] fyrr F; fin- 54, finn B, frid- 557. fædi 557. 16 tal 62 F
557, -tæl 54 B. at mer] a mig 62 F. 17 for] sál. 62 F 53, 54 B
557; udvisket 61. Hallfreðr] h. 62. varð] var 557 B. 18 fært]
-fer med er-tegn over f B. þvia (!) B. hann — illa] honum voru
vkunnar 54 B. illa] eigi 557. leidina 53, 557. 19 viðar] vid 62
F. æ skogin] efter sik F. 20 eptir] + ok 53, 557. rioðr] + eitt
557. 22 var] skr. over linjen 62. þrekligr 54 B. skegiaðr] + ok
62 F 54 B. skol 62, 53, 54 B 557. brynn (muligvis) B. 23 Sa]
sia F. heilsar 53, 557. spurði] sál. 53 F 54 B 557. 23—s. 86⁵ ok²
— væri] ÷ 62.

- M um. Hallfreðr spyr huer hann væri. hann quaz Biorn heita. ok far með mer til gistingar. hann þiggr þat. Biorn var allbeinn við hann. bondi la i lokhuilu. 3 en Hallfreðr i annari. hann grunar Biorn ok stoð
- 61 hverr hann væri. Hallfreðr s(agði) til sin ok sp(urði) i moti hverr hann væri. Ek heiti Biorn s(egir) hann 6 by ek her fyrir austan skogin. far þv til gistingar með mer. ek æ husa kynni goð ok ma ek uel varðueita at varningi þinum. Hallfreðr þa boð hans ok for með 9 honum þviat Hallfreði var þar vkunnigt vm bygðir en nœkut þotti honum bondi grunsamligr. synduz Hallfreði fe krokar i augum hans. Biörn var all beinn 12 við hann vm kvelldit. var þar margt manna ok er til rekkna var farit. la bondi ok husfreyia i lokhuilv einni. þar voro .ij. reckior var Hallfreði skipat i aðra. 15 En er þau höfðo niðr lagiz þa var skotit aptr lok hvilu hvrðinni ok sett æ hespa fyrir framan. Hallfreðr grunaði B(iörn) þvi meir. hann hafði ekki farit af klæð- 18

5 hverr — væri] hann at nafni 53 F 54 B 557. Hallfreðr] h. 62. sagði] sál. 62 F 53 B 54. spurði] sál. 62 F 53, 54 B 557. 6 i moti] i mot 62 F 54 B; ÷ 557. hann¹] hinn 54. segir] sál. 54 B; sagdi F. s. hann] ok 557. 7 skogin] + ok F. fardv 62, 54, farþv 557. 8 hussa 53. ok] ÷ F. uel] ÷ 557. 9 at] ÷ 53, 54. at — þinum] varning þinn 62 F 557 B. boð hans] þat F. 10 þviat] ÷ 62 F. Hallfreði] h. 62; honum 53, 557. þar] miogh 53, miög 557. bygðir] bygþar laghit 53, 557, bygðar lag 54 B. 11 þotti] þickir 62, 53, 54 B 557. grunsamligr] + ok 53, 557. syndizst FB, synazt 557. 12 Hallfreði] honvm B 557; + sem F. fe krokar] + værj F. hans] honum F 54 B. albeinn 62 F. beinn] beinsamr B. 13 var] vart (!) 54. 13—14 var — farit] ÷ 62 F. 14 reyknar skr. 557. la — ok] lagu þau F. huspreyia 54. lokhuilv] efter einni F. 15 einni] ÷ 62, 53, 54 B 557. þar] þær med er-tegn over þ 557. tvær 53 B 54. reckior] ok 557; + j ok 62; + ok 53 F 54 B. skipa (!) 62. 16 en med overflodigt er-tegn over 557. þa] ÷ 557. 16—17 lok hvilu hvrðinni] lokhvilvne 557. 17 hvrðvnni 62, hyrdvnni B. Hallfreðr] h. 62. 18 Biörn] sál. 62, 53, 557; bonda 54 B. þvi] þa 62. hann — farit] ok for ecki 54 B 557. 18—s.877 klæðunum] klædum sinum F.

vpp vndir tialldit með brugðit konungs náut. ok i þui **M**
lagði Biorn i rumit en Hallfreðr hio hann banahaugg.
3 huspreyia bað menn vpp standa ok taka þenna glæpa-
man. menn baru klæði a vapn Hallfreðar ok var
hann handtekinn ok bundinn. Siðan voru send orð
6 þeim manni er Vbbi het. hann atti ser broður er Þorir

unum. stoð hann vpp við fota pilit ok bra sverðinv **61**
konungs naut. J því bili lagði B(iörn) i rumit. En
9 Hallfreðr hio hann þegar bana högg. husfreyia liop
vpp æpandi. het hun æ heima menn. bað þa duga til
ok höndla þenna glæpa man er drepit hafði bonda
12 hennar saklausan. stoðu menn þegar upp. var þa
kueykt lios ok lokit upp huilu golfinu. Hallfreðr bioz
til varnar en husfreyia bar klæði æ vapn hans. var
15 hann þa handtekinn ok fiðtraðr. Siþan sendi husfreyia
orð þeim manni er het Ubbi ok var kallaðr Blot Ubbi.
villdi hvn taka rað af honum huat gera skyllði við
18 þenna hin utlenda man. er drepit hafði bonda hennar.
En hann lagði þat til at hann væri færðr æ þing ok

7 stoð hann] ok stod 54 B. pilit] brikina 54 B. 8 naut] + ok
557. Biörn] sál. 62, 53, 54, 557; bondi B. 9 Hallfreðr] h. 62.
þegar] ÷ 62 F. bana] ban 53. huspreyia 54 B. hliop 62 F 53 B
54, hliöp 557. 10 æpandi] þegar 557; + ok 62 F 53, 557. hun]
÷ 53 F 557. æ] k (!) 62. menn] + b. 62; + sina ok B. þa] at þeir
skyllde F. duga] efter til 557. 11 ok] at 62 FB. 12 saklausan]
+ en huspreyia bar klæði a vapn (vopnn B) hans 54 B (jfr. l. 14).
stoðu] standa 62 F; stod 53, 557. menn] hun 53, 557; + þa 54 B.
upp] + ok 62 F. þa] ÷ 62 F. 12—13 var — kueykt] ok kveykti
53, 557. 13 kveckt B. lokit] lavk 557. Hallfreðr] h. 62. 13—14
Hallfreðr — varnar] ÷ 54 B. 14 en — hans] ÷ 54 B (jfr. v. l. til
l. 12). en — bar] ok bar husfreyia ok menn med henni 53, 557.
uopn F, vöpn 557. var] vard 54; ok vard 62 F 53 B 557. 15 þa]
÷ 62 F 53, 557; þar 54. fiottradr B. sendir 62. huspreyia 54.
16 orð] efter manni 62 F. het] efter Ubbi 53, 54 B 557. var —
Ubbi] ÷ 557. 17 vill 557. villdi hvn] ok uill F. hvn] ÷ 54, 557.
skal 557. 18 hin] en B; ÷ 62 F 54, 557. hin utlenda] efter man
B. hafði] sál. 62 F 53 B 54, hefir 557, hⁱ 61. 19 væri færðr]
skyllði færa B. færðr] leiddr 62 F.

- M het. hann var þar hofðingi. hann atti dottur er Jngibiorg het. hana hafði átt Auðgisl ok var hinn mesti kuenskaurungr. Nu koma menn til fundar þessa at 3
dæma Hallfreð. þar kom Þorir ok Ubbi ok Jngibiorg
- 61 þar dæmt vm mal hans af ollum samt bygðar mönnum. Broðir Vbba het Þorar. hann var auðigr maðr 6
ok reð mestu i því heraði. Dottir Þorars het Jngibiörg. hvern var vitr kona ok hin mesti kvenskorungr. þa konv hafði Avðgisl átta. Nv var fundr stefndr. kom 9
Þorar þar ok blot Ubbi. þar kom ok Jngibiörg d(ottir) Þorars. var þa talat vm mal þessi. kom þat helldz æ samt með þeim at glæpa maðr þessi hinn vtlendi 12
mundi hafðr vera til blota. Þa m(ælti) Jngibiörg. Mvn eigi rað at hafa mal ok tþinda sögn af manni þessum er vm langan veg er at kominn aðr hann se til dauða 15
dæmðr fullkomliga. Þorar svar(ar). þat mun en lysaz sem iafnan at þu ert vitrari en þeir aðrir sem her ero saman komnir. Gakk þv nv til hans ok vit huat 18

5 þar — hans] dæmdr at lögvum þar 557. mal hans] hann 62 F 54 B; hann at lögvum 53. samt] ÷ 62 F. 6 Vbba] blotvbba 62 F 53 B 54. þorarinn F, þorir B. hann var] ÷ 557. 7 ok] hann F. i — heraði] þar i sueitum 54 B. þorarins F; þorass 557, þorras B. 8 vit 62. hin] inn 62, enn 54. 8—9 þa konv] hana 557. 9 Avðgisl] efter átta 54 B 557. att 62 F 53, 54 B 557. fundr stefndr] þing stefnt F; stefndr fundr 53, 557. 10 Þorar] her og i 3 flg. tilf. þor. med krölle F, þorras B; stár efter þar 54 B. blot] ÷ 557. Ubbi] + brodir hans F. þar kom] ÷ F 557. dottir] sál. 53 F 54. 11 Þorars] þorass 557; + ok 53, 557. þa] sidan 62 F 54 B; ÷ 53, 557. mal] efter þessi 62 F. 12 medr 53. hinn] inn 62, enn 54. hinn vtlendi] ÷ 53, 557. 13 hafðr] efter vera 54 B. vera] ÷ 62 F 53, 557. mælti] sál. 62 F 54. man F 53. 13—14 Mvn eigi] þat er 557; + þat 54 B. 14 mal — sögn] tidendi 54 B. ok — sögn] ÷ 53, 557. manni] efter þessum 53. 15 at] a 62; til FB. se] er F. 15—16 til — fullkomliga] fvllkomliga til dæmdvr (!) 557. 16 svar.] sagde F; s. 62, 53, 557. man skr. 53, 557. en] + j 62 B 54; i 53. lysaz] birtazst F. 17 sem iafnan] ÷ F. þeir] efter aðrir 54 B 557; ÷ 53. aðrir] allir 62 F. sem] er 62; at F. 18 Gacktv 53, 54 B 557. nv] + her 53.

ok kom þat a samt með þeim at hafa Hallfreð til **M**
 blota. hann gekk at Jngibiorgu ok kuaddi hana ok
 3 quaz hafa þar gripi er Auðgisl hafði sendt henni. hon

manna hann er. e(ðr) huat hann kann segia. hvern gekk **61**
 til þar sem Hallfreðr sat bundinn harðliga ok sp(urði)
 6 hverr hann væri. Hallfreðr nefndi sik ok sagðiz
 vera islendzkr maðr. Ert þu Hallfreðr vandræða
 skalld s(agði) hon. hann s(agði) sva vera. Jngibiörg
 9 m(ælti). hvat dro þik til kristinn maN ok hirð maN
 Olafs konungs at rekaz austr hingat i heidni vara
 einn saman. hann hof þa upp sögu alla ok s(agði)
 12 henni vrn ferþir sinar fra því er hann sigldi vrn sumar-
 it til Danmerkr ok alt þar til er hann tok gisting at
 Biarnar. Nv foro skipti ockur Biarnar s(egir) Hall-
 15 freðr sva sem vita ma at ek drap B(iðrn) ok þo eigi
 fyrr en hann ueitti mer svikligt til ræði. En ef þu ert

4 manna] madr 557. er] se 62 F 54 B. eðr] sál. 62 F 53, eda
 54 B. kann] + at 62; efter segia 53. 5 til] efter þar F 54 B. sem] er
 62 F 53, 557. sat] satt B; var 62 F. harðliga] ÷ 557. ok] hun 54 B.
 spurði] sál. 62 F 53, 54 B 557. 6 hverr] huat manna F. Hall-
 freðr] h. 62, hann 557. nefndi] sál. 62 F 53, 54 B 557; nef'. skr.
 61. sagðiz] kvaz 62, 53, 54 B 557, kuetz F. 7 vera] ÷ 62; efter
 maðr F. maðr] at ætt. hon s. 557. ertv 62 F 53, 54 B 557. 8 sagði¹]
 sál. 53 F, segir 54 B. s. hon] ÷ 557. hann — vera] sva er s.
 (sagde F) hann 62 F. sagði²] kvad 53 B 54, q. 557. 9 mælti] sál.
 F 54 B. 10 austr] ÷ 62. hegat 54. uora F 557 B. 11 þa] ÷ B.
 sögu alla] alla soguna 54 B, alla sögv 557. sagði] sál. 53 F 54 B.
 12 ferder med r over d B. 12—13 er — sumarit] vrn sumarid er
 hann sigldi sydr (svdvr 557) 53, 557. vrn sumarit] ÷ F. 13 dāmk
 med er-tegn over m og k 62 (skal vel læses -merkr). alt — til] til
 þess F. er] at 557. tok — at] kom til F. 14 foro] skr. f med en
 ubestemmelig klat over, men dog ingen grund til at læse firi (sál. vE),
 62. foro — Biarnar] for suo med okkr birne F. skipti — Biarnar]
 ockr skipti 54 B. segir] sál. 54 B; sagde F. 14—15 s. Hallfreðr]
 efter sva 54 B; ÷ 53, 557. Hallfreðr] h. er 62. 15 sva] ÷ F. vita
 ma] vitad er 557. B.] hann 62 F 53, 54 B 557. 16 fyrr en] fyrri
 en 53; firir sakleysi (saklæsi B) þuiat 54 B. mer] + ædr 53; +
 fyrr 54 B. suiksamligt 54 B. ert] + sva 53, 557.

M s(egir). kenni ek gripina. hann s(egir) henni alla
soguna ok q(uað) hann v(isu).

Sva hefk hermila harmi 3
hug balldr i gny skiallda
baugs erum suipr at sueigi
sárlinz rekit minna 6
en lofhugginn liggia
let ek balldr roðins skialldar

61 sem ek etla su Jngibiörg er Auðgisl sagði mer at væri 9
husfreyia hans þa hefir ek her nv ekki anat til mins
vitnis bvrþar at saga min er sōN en knif ok belti er
ek tok af Avðgisli dauðum. þviat alla aðra peninga 12
þa er ek for með tok Biorn i sina varðueizlu vm kuelld-
it er ek kom til hans ok kom Auð gisli fyrir litit at
hafa mik dyrt leigt til ferðar með ser ef ek skyldi 15
eigi hefna draps hans en fiór raða við mik. syndi
hann henni þa gripina. Hallfreðr k(vað) þa v(isu).

Sva hefk hermila harma 18
hnig balldr i gny skiallda
baugs erum svipt at sueigi
sár linnz rekit minna 21

9 sem] ÷ 53 (*ved linjesk.*). sem — etla] *efter* Jngibiörg 62 *F.* su]
efter Jngibiörg 557. er] ok *F.*; sem *B.* Auðgisli] + hefir ætt ok hann
53, 557. mer] + til *B.* 10 husfreyia] *efter* hans 53, 54 *B* 557. hus-
preyia 54 *B.* hefi 62 *F* 54 *B.* hefir ek] hefig 53, 557. her] *efter*
anat 54; ÷ *B.* mins] ÷ 62 *F* 53 *B* 54. 10—11 anat — en] at sanna
sōgv. ml. (!) til vitnis. nema þann 557. 11 bvrþar] ÷ 62 *F.* knifr
62; hnif 557. 12 Avðgisli] honum *F.*; avdgils 557. alla] ÷ 557.
aðra] + hans 62 *F* 53, 54 *B* 557. peninga (*skr.* peñga)] penga 53,
peninga 62 *F* 54 *B* 557; *herefter mangler et blad i 557, som igen be-*
gynder s. 98²². 13 þa — með] ÷ *F.*; *efter* varðueizlu 53. ek — með]
hann (!) *B.* sina varðueizlu] sitt valld 53. 14—16 ok — mik]
efter gripina (*l.* 17) 62 *F* 53 *B* 54. 14 Auð gisli] honvm *B.* litit]
+ sagdi hann 53. 15 mik] + sva 53 *B* 54. leigt] keypt 62 *F.*
til — ser] ÷ *F.* ferda 62, ferdarinnar 53. ek *skr.* i marg. 61.
skyllda *FB*, skillda 53, 54. 16 draps] ÷ 62 *F* 53 *B.* en] ok suo *F.*;
+ þo 62. fiordrada *B.* 17 hann] hallfreðr 62 *F* 53 *B* 54. kvað ...
visu] *sål.* 53 *B* 54. 18 hefk] hefir *F.* 19 hing *F.* 21 miina *B.*

ekk hefnda sua ockar

M

Auðgisli hia dauðan.

3 Jngibiorg spurði vandliga at vm atburði.

Ekk bar elldaskrauckuis

aulnaskeiðs af reiði

6 lagða ek hendr at hundi

hundz glæuara mundar

stendr ei sa sendir

9 siðan hlackar skiða

bál rauð ek yggjar iela

iels við þioða velum.

12 Jngibiorg mælti. se ek at þu munt með sonnu fara

at lof hnugginn liggia

61

let ek svnnr i dyn gvNar

15 ekk vm hefnda sva ockar

Avðgisl bana daudan.

Jngibiörg kvaðz gerla kenna þessa gripi at Avðgisl

18 hafði átt. sp(urði) hun vandliga at huersu farit hafði
með þeim Onundi. H(allfreðr) kvað.

Ekk bra ellda stöckui

21 ólna skeiðs af reiði

lagða ek hendr at hvndi

hvnd geðiaðum vndir

24 stendr eigi sa sendir

siðan hlackar skiða

baal rauð ek yggjar eela

27 eels fyrir þioð æ veelvum.

Jngibiörg m(ælti). Sea mvn vera sōnn saga. þviat

14 sundr 54 B. 15 ek 62 F 53 B 54. sva] ÷ 54 B. 17 kuetzst
FB. giorla 53 B 54. þessa] *after* gripi 53 B 54. at] er 62. 18 hafði¹]
+ þa F. spurði] *sål.* 62 F 53 B 54. hun] + þa 53; + nu F. uann-
liga F, vanliga B. at] ÷ 62. hafði²] *sål.* 62 F 53 B 54, h¹ 61.
19 Hallfreðr] *sål.* 62 F 53, 54; hann B. kvað] + þa v. F. 20 Ek
62 F 53 B 54. 21 aulua 54. 24 eigi] en 62 F. sa] *skr. to gg.* 62;
+ er F. 25 hlackar] + þat 62. 27 fyrir] vid 62 F 53 B 54.
28 mælti] *sål.* F 54 B. man 53. saga] + þin 54 B. þviat] *skr. to*
gg., det første understr., 62.

- M** ok skalltu fara heim með mér, fór Hallfreðr heim með henni ok var þá stirðr af bondum ok let hon næra hann. þau Þorir ok Jngibiorg sendu menn á fiallit 3 ok fundu þar þau merki oll er Hallfreðr hafði sagt. var þat allmikit fe er þaðan var flutt. var þat allra samþykki landz manna at Hallfreðr tæki fe þat er 6 Onundr hafði átt ok helldu þeir mikit tal af honum.
-
- 61** Biorn hefir lengi vm grun buit. skaltu nú fyrst fara heim með mer en sípan skal ek reyna sann sögli þína. 9 Nú for Hallfreðr með henni ok var hann þrekaðr miðk af harþri knvskan ok böndum. En Jngibiörg let skiott nēra hann. Jngibiörg ok Þorarr f(aðir) henn- 12 ar foro til bæiar þess er B(iörn) hafði átt. voro þar allir peninghar þeir er Hallfreðr hafði með farit ok Auðgisl hafði átt. tok Jngibiörg þat fe alt til sin. því 15 at þav Auð gisl áttu ecki barn. Sípan sendu þav menn á fiallit ok reyndiz þat alt sannindi sem Hallfreðr hafði s(agt). var þá flutt fe þat alt til bygða er Önundr 18 hafði saman dregit. var þat þá sam þykkt af ollu bygðar folki ok dæmt eptir lögum þeira at Hallfreðr ętti fe þat alt er hann hafði sva drengiliga til vnnit. var þat 21 alt mikill auðr. Hallfreðr var með Jngibiörgu vel halldin ok helldo landz menn bratt mikit tal af honum.

8 buit] + ok *F.* nú] ÷ 62 *F.* fyrst] fyst *F.*; *efter* mer 54 *B.* 9 en] *skr. to gg. ved linjesk. F.* 10 Hallfreðr] h. 62; + heim 54. hann] ÷ 53. þrekaðr] þrekaðr *B.*; *efter* miðk 53 *B.* 11 harþri — böndum] böndum ok hardri knuskan 53. knuskun *F.* 12 faðir] sál. 54 *B.* fædir 53. 13 bæiar] *efter* þess 53. þess — átt] biarnar 54 *B.* Biörn] sál. 62, 53. 13—15 voro — átt] ÷ 62 *F.* 14 pengar 53, penningar *B.* 15 tok] ok tok 62 *F.* 53 *B.* 54. 16 menn] Jngibiorg *F.* 17 fiallit] fiall til bygða Aunundar 54 *B.* reyndu 62; reyndvzst 53. alt] *efter* sannindi 62. sannynndi 62 *F.* sannyrði 54 *B.* sem] er 62 *F.* 53. 18 sagt] sál. 62 *F.* 53 *B.* 54. fe — bygða] til bygða fe allt þat 54 *B.* 19 þá] ok 54 *B.* 20 ok dæmt] *efter* sam þykkt 54 *B.* eptir — þeira] ÷ 54 *B.* þeira] suia 53. 21 sva] ÷ 62 *F.* vnnit 62 *F.* 54 *B.* 22 alt] all 53 *F.* 54 *B.*; ÷ 62. 23 heilldv *B.*

Hallfreðr lagði hug a Jngibiorgu ok bað hennar. hon **M**
 s(egir). eigi mun þa vel firir ollu séét er þu ert kristinn
 3 ok her vtlendr en þu skallt finna foður minn ef þu
 vill. hann gerir sua ok tiar þetta firir Þori ok verða
 þeir vel asattir. geck sua til at Hallfreðr feck Jngi-
 6 biargar ok vnni mikit. þar stoð saman auðr mikill
 ok hafði Hallfreðr þar virðingar miklar. þat hafði
 hann hellz til truar at hann bles i kros yfir dryck
 9 sinum aðr hann drack. en fatt saung hann. eitt sinn

4 gerir *skr.* gir *med* er-(ir-)tegn *over* g og r.

Jngibiörg var bæði vitr kona ok væn at sea. var huart **61**
 þeira Hallfreðar óðru vel hug þockat. leið eigi langr
 12 timi aðr Hallfreðr vakti þon orð sitt við hana ok baudz
 henni til bonda. Hun svar(ar). Margt er i því vænligt.
 en þo eigi sieth fyrir allri gegningu þar vm. þu ert
 15 maðr skirðr ok her utlendr en her ero blót mikil ok
 munu menn ecki þora. ath þv halldir þann sið sem þu
 hefir aðr iatat. en i annan stað eigi uist at þer dugi vel
 18 ef þu fellir niðr þann ætrvnat. en líkligr ertu til goðrar
 forostu. Nv far þu æ fund f(óður) mins ok leita við
 hann þessa mala. Hallfreðr gerði sva. tóluðv þeir
 21 þetta mal með ser ok kom alt æ samt með þeim. laðk
 því sva at Hallfreðr fekk Jngibiargar ok settiz i bu

10 bæði] ÷ *F.* kona] ÷ 62. sea] + ok 53. hvort 54 *B.* 10—12
 at — aðr] ÷ 62 *F.* 12 sitt] ÷ 53. 13 svar.] s. 62, 53. er] se ek *B.*
 vænligt] ólíkligt *F.* 13—14 Margt — þo] ÷ 62. 14 þo —
 gegningu] æige se ek firir allri uirdingu *F.* eigi] + verdr 62. sieth]
 se ek 54 *B.* gegningu] virðing 62. 15 skirðr] kristinn 54 *B.* her¹]
 ÷ 62 *F.* 16 þora] þola 62 *F* 53 *B* 54. atþu 53. þann] ÷ 53. sem]
 er *F.* 16—17 sem — iatat] annan en her er 53. 17 aðr] ÷ 62 *F*
 54 *B.* iatat] jattat *F* 54 *B.*; ÷ 62. stað] + er *B.* 18 niðr] + med
 (medr 53) ollv 54 *B* 53. þann] þinn *F.* 19 forystv 62 *F* 53,
 foristv 54, forvstv *B.*; + ok 53. Nv] *efter* þv 53; en 54 *B.* fardv
 62, 54. æ fund] til 54 *B.* fóður] *sål.* 53 *F* 54 *B.* 20 þessa mala]
 vm þetta 62. Hallfreðr — sva] ÷ 54 *B.* giordi 53. sva] + ok *F.*;
 + for æ fund hans ok 53. 20—21 tóluðv — ser] ÷ 62. 21 með
 ser] ÷ *F.* 22 settiz] gek *F.* 22—s. 94¹⁸ ok — sinu] ÷ 62.

M talaði hann fyrir Jngibiorgu. Ek ætla mér at fara a fund Olafs Suia konungs ok færa honum queði er ek hefir ort vm hann. hon quaz ætla at hann mundi 3 heyra vilia lofit.

Capitulum.

Þat sumar fór Hallfreðr til Suipioðar ok kom a fund 6 konungs ok quaddi hann. konungr spyr huerr hann væri. hann segir til sin. konungr mælti. við a ertu nefndr ok skalld gofugra manna. kuedi hefi ek ort 9 vm yðr ok villda ek hlioð fa. konungr iatti þui. siðan flutti hann queðit. konungr bauð honum með ser at vera ok gaf honum goðar giafir. Hallfreðr quaz eiga 12 bu ok konu i hans skattlandi. ok vil ek þangat vitia. konungr bað hann vel fara. Hallfreðr kom apr til konu sinnar. þar var hann .ij. vetr. ok a hinum þriðia 15 vetri var þat eina nott at honum þotti Olafr konungr

15 a *skr. over linjen.*

61 með henni. skorti þar eigi að fiar. dualþiz hann þa vm hrið ok vndi uel raði sinu.

18

Nv er þar til at taka er Hallfreyðr uandreða skalld var austr æ Gautlandi .ij. uetr ok hafði gengit at eiga heiðna kono. hann for æ fund Olafs Suia konungs 21 ok flutti honum drapu er hann hafði ort vm hann ok þa af honum goðar giafar. Ok hinn siðara uetrin er Hallfreðr var æ Gaut landi var þat eina nott at 24

17 fiar] + ok *F.* hann] hallf. *F.* 18 uel] + ok undi all uel (!) *F.* raði] *efter sinu F.* Her afbrydes sagaen ved andet stof i 61, 53, 54 og *B.* men ikke i 62 og *F.* 19 Overskr.: aftr kuoma hallf. til olafs konungs *F.*; fra hallfredi 54 *B.* Nv — er²] ÷ 62 *F.* uandreða skalld] ÷ 62. skaskalld (!) *skr.* 54. 20 æ] j 62 *F.* tua *skr.* 53, 54, tvo *B.* .ij. uetr] *efter var* 62 *F.* gengit] fæingit *F.* 20—21 ok — kono] ÷ 62. 21 hæidinnar konu *F.* og tilf. sem fyrr uar sagt. fvndr (!) 62. 22 flutti] færði 53 *B.* 54. 23 giafir 62 *F.* Ok hinn] Ok enn 54, Enn 62 *F.* 24 Hallfreðr] h. 62. natt 53. 24—s.95⁹ var² — suefni] syndizst honum j suefni ok konungr t. son æina natt miog *F.*

koma til sín ok var reiðuligr ok kuað hann miog **M**
 kasta kristni sinni. far a fund minn ok lið þitt. Hall-
 3 freðr anduarpaði miog er hann vaknaði. Jngibiorg
 spyr huat hann hefði dreymt. hann segir henni. eða
 huersu mun þer vm gefit. villtu nockut fara með mer.
 6 a ek þer mikit gott at launa ok þa fenga ek þer hellzt
 aumbunat ef þu tekir við tru. hon s(egir). þess er van
 at þik muni þangat lánga ok skil ek at sa mun vera

9 honum syndiz Olafr konungr i suefni reiðuligr ok **61**
 mælti til hans. Jlla gerir þu er þu kastar miök sva
 kristni þinni. Nu er þer raðligra at fara æ min fund
 12 með lið þitt ok endr bæta tru þina. Hallfreðr and-
 uarpaði miök er hann vaknaði. Jngibiörg sp(urði) huat
 hann hefði dreymt. Hallfreðr s(agði) huat fyrir hann
 15 hafði borit. epr huersu mun þer vm þat gefit. huart
 muntu uilia fara með mer á fund Olafs konungs. æ
 ek þer mikit gott at launa. Nu mætta ek sva hellz
 18 ðmbuna þer þinn goða at leiða þik til sanrrar truar
 ok salu hialpar. Hun suar(ar). Sliks var eigi litil uán
 at þik mundi þangat heimta ok fyrir því at ek skil
 21 at sa er betri en hinn er ver höfum aðr halldit. þa uil
 ek fyrir uist fara með þer. Þau attu s(on) uænligan er

9 konungr] + t. s. 62. reidvlgigr B. 9—10 reiðuligr — hans]
 ok m. vid hann reiduligr miog 53. 10 til hans] ÷ 62 F. giorir
 54. miök sva] *efter* kristni 53. 11 þinni] ÷ 53 B 54. þer] þat 62.
 min] *efter* fund B. 12 Hallfreðr] h. 62. 13 spurði] *sál.* 53 F
 54 B, spvr. 62. 14 hefði] *sál.* 62 F 54 B, hafdi 53, hⁱ 61. Hall-
 freðr] h. 62. sagði] *sál.* 53 F 54 B; + henne 62 F 53, 54. 15 hafði]
sál. 62 F 53 B 54, hⁱ 61. eða 54 B. huersu — gefit] ÷ 62. man
 53. vm þat] þat vera F. huart] huort F 54 B; ÷ 53. 16 mantv
 53. uilia] ÷ 62 F. 17 mætti 53, 54. sva] því 62; *efter* hellz 54.
 18 ðmbuna] lavna 62 F; ambana 53. þer] *efter* hellz F. 19 ok —
 hialpar] ÷ 62 F. Hun suar.] Jngibiorg mli þa F. suar.] s. 62,
 53. slikt B. eigi litil] ÷ 62, 53; *efter* uán F. uon FB. 20 fyrir — at]
 ÷ 62. at — skil] ÷ 53 B 54. 21 sa] + sidr 62 F. er¹] + mielo 62; +
 myklu F; + sidrin 53; + sidrinn mielu (myklv B) 54 B. en —
 þa] ok 62. hinn] sa F. vær 53 F 54. höfum — þa] hölldum F. aðr]
 ÷ 53. 22 fara] *efter* þer 53 F 54 B. attu] *skr. to gg.* 53. son]
sál. 53 F 54 B. uænligan] vænan 53 B 54; ÷ 62.

- M siðr miklu betri ok mun ek með þer fara. Auðgisl het son þeira ok var hann þa tuæuetr. þau fara a fund Olafs konungs ok tok hann vel við Hallfreði ok auitaði 3 hann þo miog ok bað prest skripta honum. Jngibiorg fæddi þa sueinbarn ok het sa suein Hallfreðr ok gaf faðer hans þa honum nafn sitt. var Jngibiorg skirð 6 ok s(ynir) hennar baðer. Olafr konungr mælti þa við Hallfreð. Nu skalltu bæta yfir við guð er þu hefir lengi
- 61 het Auðgisl. hann var uetr gamall. En hun var þa 9 ok með barni. Vm uarit biðgguz þau austan ok for Auð gisl með þeim. Þau lettu sinni ferð eigi fyrr en þau komo norðr i Þrandheim vm haustit æ fund 12 Olafs konungs. konungr tok uel við Hallfreði ok æsakadi hann þo nòckut vm þat er hann hafði sva lengi uerit með heiðnum mōnnum ok fengit heiðinar 15 kono. fekk konungr prest at setia honum skriptir ok gekk Hallfreðr glaðliga undir alt þat er honum var bopit. litlu siðar fæddi Jngibiörg kona hans suein 18 barn. þeim sueini gaf Hallfreðr nafn sitt ok var hann kallaðr Hallfreðr. Eptir þat var Jngibiörg skirð ok synir þeira Hallfreðar baðir. Siþan mælti konungr til 21
- 9 het] *efter* Auðgisl *F.* hann — En] ÷ 62 *F.* 10 ok¹] ÷ 53 *B* 54. uorit *F.* vórit *B.* biðgguz] bioggvz 62 *B.* biugguz 53, 54; foru *F.* for] ÷ *F.* 11 Þau] ok *F.* sinni — fyrr] eigi fyr ferdinni 53. 11—12 Þau — komo] ok 62. 12 norðr] ÷ *F.* norðr i Þrandheim] *efter* haustit 54 *B.* 13 konungr] ok. konvngr *B.* við] + þeim 54 *B.* Hallfreði] h. 62. 14 nòckut] miok 54 *B* 53. vm þat] ÷ *F.* hafði] *sál.* 62 *F* 53 *B* 54, h¹ 61. 16 konungr] + til 62 *F* 53 *B* 54. setia — skriptir] skrifta honum *F.* honum] ÷ 53. skript 53 *B* 54. 17 Hallfreðr] h. 62. glaðliga] gladr 62 *F.* alt] *efter* þat *F.* 17—18 alt — bopit] þat 62; allar skriptir 53 *B* 54. 18 Jngibiörg] ÷ 62 *F.* hans] hallfredar 53 *B* 54. suein] ÷ 54 *B.* 19 barn] + ok 62 *F.* þeim sueini] *efter* Hallfreðr 62 *F.* Hallfreðr] hann *F.* hann] ÷ 62. 20 Hallfreðr] h. 62; + vngi 62 *F* 54 *B.* + ungi ok 53. þat] þetta 53 *B* 54. 21 þeira Hallfreðar] hennar 62 *F.* Hallfreðar] ÷ *B.* Siþan — konungr] konungr m. enn 53. 21—s. 97⁵ til Hallfreðar] vid hallfred 53 *B* 54.

verit með heiðnum monnum ok gengit miog <af> M
 trunni. hann quaz þat giarna vilia ok orti vppreistar
 3 drapu. gott queði. þann vetr andaðiz Jngibiorg ok
 potti Hallfreði þat allmikill skaði. vm varit sagði

Hallfreðar. Enn skaltu bæta framar við guð er þu 61
 6 hefir miok sva gengit af tru þinni. Vil ek nv at þu
 yrkir upp reistar drapu ok bætir sva sæl þina en hafir
 eigi til illz eins íþrott þa er guþ hefir gefit þer. Hall-
 9 freyðr s(agði) sik þat giarna uilia ok alt anat þat er
 hann mætti gera eptir uilia Olafs konungs. var hann
 með konungi vm uetrin i gopri virðing. tok hann þa
 12 at yrkia vpp reistar drapu ok er þat hit bezta kuæði.
 þan uetr andaþiz Jngibiðrg kona hans ok potti Hall-
 freði þat hinn mesti skaði.
 15 <L>jtlu siðar vm varit en Olafr konungr hafði
 sent Leif Eiriks s(on) til Grenlandz gekk Hallfreðr
 vandreða skalld fyrir konung einn d(ag) ok bað ser

5 bæta] *hermed begynder sagaen i AM 325 VIII², 4to, frag-*
ment f, herefter betegnet G. 5—7 Enn — þina] nv skaltu yrkia
 uppreistar drapu ok bæta sva sæl þina er þu hefir miog sva gengit
 af tru þinni 53. 5—6 er — þinni] ÷ 62. 6 af] + þinne (!) F.
 nv] ÷ 62 F. þu] ÷ F. 7 ok — þina] ÷ 62. en hafir] ok haf 53.
 8 illz] onytz 62 F 53 B 54 G. íþrott] idrot B; *efter* þa 62 F.
 er] sem 53. hefir gefit] gaf 53 B 54 G. gefit þer] þer gefit 62; þer
 let F. 9 sagði] *sål.* F. s. sik] sagðiz 53 B 54 G. uilia] ÷ (!) F.
 10 hann — konungs] konungrinn uilldi æ hann leggja 53. matti
 54 BG. Olafs] ÷ 54 BG. hann²] hallf'. 62; + þa 54 BG. 10—11 var
 — virðing] *efter* kuæði 62 F. 11 með] + Olafi 54 BG. uirdingu
 F 54 BG. 12 hit] it 62 B 54 G. 13 hans] hallfredar 54 BG. 13—14
 ok — skaði] ÷ F. Hallfreði] honvm 62 B 54 G. 14 þat — mesti]
 at henni micill 62. inn 54 G. skaði] + sem líkligt (líkligt B) var
 54 BG. *Herefter afbrydes sagaen i 61, 62 F 53 B 54 G ved andet*
støj; heriblandt findes et stykke, hvor Hallfreðr omtales, se s.
131—132. Der findes ikke mere af sagaen i G. I 62 er der en lakune,
sål. at stykket s. 97¹⁵—115²¹ mangler. 15 *Overskr.:* hallfredr kom
 til islandz ok hitti kolfinnu F; fra halfredi 54 B. Ljtlu] *sål.* 53 F
 54; Nockvrv B. uorit F. 16 Eiriks s.] ÷ 53 B 54. son] *sål.* F.
 græna landz 53. 17 einn d.] ÷ 53. dag] *sål.* 54 B. bað] beiddi 53.

M hann konungi at hann lysti at sia Island. konungr
 sagði at þat skyldi sem hann villdi. hefi ek þik reynt
 at goðum dreing en koma mun þar at þu munder 3
 helldr vilia með mer vera at þui skaplyndi sem þu
 hefir. en þessa gripi skaltu þiggia af mer. pellz skickiu
 hring ok hialm. þuiat ouist er vm fundi ockra. loga 6
 eigi gripunum segir konungr þuiat með *þer skulu til
 kirkiu fara en i kistu leggja hia þer ef þu andaz i
 hafi. hringrinn stoð .iij. aura. Hallfreði þotti mikit 9
 firir skilnadi við konung. Audgisl son Hallfreðar fór
 austr til Þoris moður foður sins. Hallfreði syni sinum
 4 vilia] *herefter gentages* helldr, *overstreget*. 7 þer *skr.* mer.

61 orlofs at fara vt til Islandz vm sumarit. konungr 12
 svar(ar). þat skal vera sem þu uill. hefi ek þik reyndan
 at godum dreng. En at þvi skaplyndi sem þu hefir þa
 þickir mer eigi litil ván at enn komi þær stundir at 15
 þu uilldir helldr vera með mer en æ Islandi e(ðr) j
 öðrum stöðum. En þvi at uvist er vm fundi ockra
 heðan af ef vit skilivm nv. þa skaltu þigia af mer 18
 pellz skickiu. hialm ok hring er stendr .vi. avra. þessa
 gripi skaltu eiga ath minivm at þu hefir mer þionat ok
 lógha þeim eigi þviat þeir skulu fara til kirkiu með 21
 liki þinv. en fara i kistu með þer ef þu andaz i hafi.
 Sipan bio Hallfreðr skip sitt til Islandz. hann sendi
 Auðgisl s(on) sinn austr j Svía velldi ok fæddiz hann 24
 þar vpp með Þorari moður fópur sinum en Hallfreði
 syni sinum feck hann fostr gott þar j Þrandheimi.
 En er Hallfreðr var buinn geck hann fyrir konung 27

12 at — vt] ÷ *F*. 13 svar.] s. 53. villt 53. hefi ek] hefig 53.
 14 at — dreng] godan dreing *F*. sem] er *F*. 15 þicki 53 *B* 54.
 eigi litil] meiri 53. uon *FB*. þær] þer *med r over þ B*. 16 eðr]
sål. F 53, eda 54 *B*. 19 stendr] vegr 53 *B* 54. sex *skr.* 54 *B*.
 20 menivm *F*. 21 til kirkiu] *efter* þinv *F* 53 *B* 54, 557. 22 liki]
hermed fortsætter sagaen efter lakunen 557. fara] leggja 53 *F* 54
B 557. þer] liki þinu *F*. 23 skip — Islandz] sik til islandz ok
 skip sitt 557. 24 son] *sål.* 53 *B* 54. Svía velldi] suipiod *F*.
 velldi] riki 557. 25 þorarni 54 *F*, þoranni *B*. fedvr 557. 26 þar]
 + heima 557. j] ÷ (!) *F*. 27 En] Ok 54 *B*.

feck hann fostr gótt. Hallfreðr let i haf. hann kom **M**
 skipi sinu i Kolbeinsár ós eptir þing. hann mælti til
 3 skipara sinna. ferð liggr fyrir mer suðr vm heiði at
 finna foður minn ok skulu ver riða .xij. saman. Nv
 var skip vpp sett en þeir riða a brott .xij. saman ok
 6 sneru vestr til Langa dals. þeir voru aller i lit klæðum
 ok stefndu til selia Gris. Kolfinna var þar ok konur

2 hann] *efter* mælti *F*. *Hermed går F over til M's tekstform, jfr. v.l. till. 14; varianter fra F anføres i det flg. under M's tekst.* 3 skipueria *F*. mer] hende *F*. 4 uær *F*. sama (!) *F*. 4—5 Nv — sett] ÷ *F*. 5 en — brott] ridu þeir nu *F*. 6 þeir] ok *F*. 7 ok¹] þeir *F*. grijs *F*.

ok kvaddi hann. var þat þa auð sætt æ Hallfreði at **61**
 9 honum þotti mikit fyrir at skiliaz at sinni við Olaf
 konung. Sipan let Hallfreðr j haf ok kom skipi sino
 j Skaga fiord i Kolbeins ær os. eptir alpingi. baru þeir
 12 þar farm af skipinv ok settu vpp. Sipan feck Hall-
 freðr maN til at uarðueita varnat sinn ok selia vm
 uetrin. en hann reið fra skipi við .xij.ta mann vestr
 15 til sueita. ok ætlaði svðr vm heiði sem hann gerði. þeir
 riðu allir i litklæðum. En er þeir foro uestr fra Skaga
 firði. þa snerv þeir til selia Griss fra Skarði. þat var
 18 i milli Skaga fiarþar ok Langa dals vpp af Lax ær dal.
 þar var Kolfinna Avallda d(ottir) husfreyia Griss

8 hann] + vel 557. þa] ÷ *F*. -sætt] -sed 53, 557. Hallfreði] honvm 557. 9 skilia 53 *F* 54 *B* 557. at sinni] ÷ *F* 557; *efter* konung 53; *efter* fyrir 54 *B*. Olaf] ÷ 53, 557. 10 konvnginn 557. Hallfreðr] hann 53, 557. ok] + byriadi vel 53, 557. kom] + hann 557. 11 j — fiord] ÷ 53, 557. óss *F*. 12 þar] ÷ 557. farm] fiarhlvt sinn 54 *B*. skipi 557. 13 maN] menn *F* 557. varnat sinn] feenv 53; *fe med t over e* 557. 13—14 ok — uetrin] ÷ 54 *B* 557. 13—15 ok — sueita] ÷ 53. 14 en] + er hann hafdi þetta gort *F*; *derpå fortsætter F med mælti hann, se v. l. til l. 2. .xij.ta skr. .xij. med ta over ij 61.* 14—15 reið — ok] ÷ 54 *B* 557. 15 sydr 53 *B* 54. vm] ifir 54, yfir *B*. giordi 53, 54. 15—16 þeir riðu] þeir voru 53, vorv þeir 557; + margir saman ok 53, 557. 16 allir] ÷ 54 *B*. foro] ridu 53; snerv 557; komu 54 *B*. 16—17 fra — snerv] fyrir skaga fiord vikv 557. 17 selia] *gentaget efter fra, med udeladelsesprikker* 557. Skarði] + en 557. var] er 557. 18 fiarþar] fadar (!) 54. 19 dottir] *sål. 54. -freyia] -frv* 557.

M nockurar hia henni. þar voru fleiri sel ok stoðu selin i Laxár dal milli Langadals ok Skaga fiarðar. Sauða maðr Kolfinnu sagði at .xij. menn riðu at selinu ok 3 voru aller i litklæðum. hon s(uarar). þeir munu eigi kunna leiðina. hann s(egir). kunnliga riða þeir þo. Nu koma þeir til selianna. Kolfinna fagnar vel Hallfreði 6 ok fretti tiðenda. hann s(uarar). tiðendi ero fa en i tomi munu sogð vera ok viliu ver her i nott vera. hon sv(arar). þat villda ek at þu riðir til vetr husa ok mun 9 ek fa þer leiðsogu mann. hann quaz þar vera vilia. gefa munu ver yðr mat sagði hon ef þer vilit þetta

1 voru] + ok *F.* 2 skagafiardar ok langa d. *F.* 3 segir *F.* rida *F.* 4 voru] ÷ *F.* suarar] *sål.* *F.* 5 segir] *sål.* *F.* þeir þo] þeir *skr.* i margen med skriverens hånd, mens þo er understreget *M.* 7 fretti] spurde *F.* suar. *F.* 8 ok — vera] nu uilium uer her uera j nott *F.* 10 kuez *F.* 11 munu — sagði] mun ek ydr þa mat segir *F.*

61 fyrir i selinv ok nøckvrrar konur með henni. þar voro 12 ok nærr fleiri sel Láng dæla ok konur j. Smala maðr Griss sa ferð þeira ok sagði Kolfinnu at .xij. menn riðu at selinu allir i litklæðum. hun suar(ar). þeir munu 15 eigi kunna veginn. eigi veit ek þat s(egir) hann en ecki riða þeir vkunnliga. Kolfinna geck vt er þeir komu. hun heilsaði Hallfreyði ok sp(urði) 18 tipinda. Hallfreyðr svar(ar). Tipindi ero fa en i tomi munu sôgð þviat ver vilium her vera j nott. hun kvadz mundo gefa þeim mat. stigu þeir af hestum 21

12 fyrir] *efter selinv 557. i]* ÷ 54 *B.* nøckvrrar] *efter konur 54 B.* konur] + adrar 53, 557. með] hia 53. 13 nærr] *efter sel 557. sel synes opr. skr.* konur 61. Smala] Savda 53, 557. 14 Griss] ÷ 53, 557. sagði] s. 557. .xij.] + saman ok, *efter selinv, 53, 557;* tolf, *efter selinv, 54 B.* 15 allir] ÷ 54 *B.* suar.] s. 53, 557. 16 segir] *sål.* 54 *B.* hann *skr.* over linjen 61. 17 ecki] eigi 557. 18 kvomv 53, 557. hun] ok 53, 557. heilsar 557. spurði] *sål.* 53, 54 *B.* 557. 19 svar.] s. 53, 557. i] af 557. 20 munu] + þav *B.* sôgð] ÷ (!) 54. vær 54. ver vilium] ek ætlar 53, ek ætla 557. her] + at 53, 557. natt 557. 21 þeim] honum 53, 557. stigu] stidgv (!) *B;* *efter þeir 557.*

eitt. Nu stiga þeir af hestum sinum ok vm kuelldit **M**
 er þeir voru mettir sagði Hallfreðr. þat ætla ek mer
 3 at liggia hia Kolfinnu en ek lofa felugum minum at
 breyta sem þeir vilia. þar voru fleiri sel ok er sua sagt
 at huerr þeira fengi ser konu vm nóttina. En er þau
 6 komu i sæng Hallfreðr ok Kolfinna spyr hann hversu
 mart væri vm astir þeira Gris. hon q(uað) vel vera.
 Hallfreðr s(egir). vera ma at sua se en annat þiki
 9 mer finnaz a visum þeim er þu hefir queðit til Gris.
 hon quaz engar queðit hafa. hann s(egir). ek hefi litla
 stund her verit ok hefi ek heyrt visurnar. lat mik
 12 heyra s(egir) Kolfinna huerninn verki sa er at mer er
 kendr.

Leggr at lysibreeku

15 Leggiar is af Grisi
 kuol þolir hlin hia hanum
 heitr ofremdar sueiti

1—3 vm — liggia] er hattat uar vm kuelldit sagde hallfredr
 at hann kuezst mundu hlutazst til rekña skipanar ætla ek mer
 at huila (*opr.* hlutaz) j nott *F.* 3 ek] + mun *F.* felogum *F.* 4
 voru] + ok *F.* sel] + j dalnum *F.* ok] *efter* er *F.* 5 fengi] fek *F.*
 konu] + felaga hallfredar *F.* nattina *F.* En] ok *F.* 6 kuomv
F. sæng] rekkiu *F.* Kolfinna] + vm kuelldit *F.* spyr] spurde *F.*
 7 mart] + at *F.* 7—9 hon — a] en hon sagde at uel uer (!).
 hallfredr sagdi (+ uera, *overstreget*) at sua mætti uera. en þo þikir
 annat finnazst j *F.* 10 quaz engar] sagdizst ðngar *F.* hann s.] ÷
F. litla] skamma *F.* 11 ek] + þo *F.* 11—12 lat — Kolfinna]
 hon mælti lat mik heyra *F.* 12 huerñ ueg *F.* 13 kendr] + hall-
 fredr q. þa v. *F.* 14 at] af *F.* 15 leggja dis *F.* 16 hlin] *i teksten*
 hon, *overstreget*; hlin *med skriverens hånd i margen F.* 16, s. 102²
 hanum] *sål. også F.*

18 sinum ok höfðu þar bliðan beina. la Hallfreðr hia Kol- **61**
 finnu vm nottina ok huerr foronauta hans fekk ser
 kono þviat selin voro saman mörg. En er Hallfreðr
 21 stoð vpp vm morginninn kvað hann nøckvrrar visur þær

18 höfðu] fengv *B.* Hallfreðr ... Kolfinnu] Kolf... Hallfredi
 557. 19 nattina 53, 557. 20 saman] *efter* mörg 557. Hallfreðr]
 h. *B.* 21 nøckvrrar] margar 557; *efter* visur 54 *B.*

M

en dreypilig druper
dynu rán hia hanum
leifi ek liosra vifa
lund sem alft a sundi.

3

ecki er slikt bót annars ok mikit vndr at hraustr
maðr vill slikt gera. Hallfreðr s(egir). enn hefi ek 6
heyrt aðra.

Þrammar sua sem suimmi
silafvllr til huilu
fúr skiðandi fiarðar
fulmár a trauð baru
áðr en orba striðir
ofriðr þorir skriða
hann era hlaðs við gunni
hvilu braðr vnd vaðer.

9

12

15

Kolfinna s(egir). Ecki mun Gris yrkia vm þik ok semdi
þer betr at ovingaz eigi sua við hann þuiat eigi veit
hvar manni mætir. Hallfreðr q(uað) v(isu).

18

Lit mun halr enn huiti
hialmgrandr firir bur skalmaz

4 allt *F.* sundi] + hon suar *F.* 5 slikt] þetta *F.* mikit vndr]
er undarligt *F.* 6 gera] kueda *F.* 6—7 Hallfreðr — aðra] enn
hefi ek heyrdar adra segir hallfredr *F.* 10 fuss skerdande *F.*
12 orua stride *F.* 16 s.] mli *F.* mun] uill *F.* ok] + þat *F.* 17 þer]
+ ok *F.* sua] + miog *F.* 19 halr] haulldr *F.* 20 -grandr] grannz
F. skalmaz] ganga *F.*

61 er eigi er þörf æ at rita bæði með mansaung til Kol- 21
finnv ok vsæmðar orðum við Gris. þa mælti Kol-
finna. þat er vndarligt er þv vaskr maðr villt sva
illa kveða. hefir þv helldzti mikla vsæmð gert Grisi 24
þo at þu smáir hann ekki með vfögrum verka. þviat

21 er² — æ] þarf 53 *B* 54; var gagn 557. bæði] ÷ 557. 22
vsæmðar] vsæmiligum 53 *B* 54; vsannligvm 557. við] til 53, 54 *B*
557. Griss 53 *B* 54. 23 er²] at *B*; ÷ 557. þv] sva 557; + iafn 54 *B.*
vaskr] røskr 53, 557. vill 54 *B.* 24 hollzsti 53, haullzsti 54. giort
53, 54, 557. Grisi] gris 53 *B* 54; honvm 557. 25 þottv med prik
over t¹ 557. verka] orðvm 557, orðvm *B.*

- hann muna aura eyrar M
 an ok strutr enn grani
 3 þott orfpægir eigi
 ofriðr stavðul viðan
 hirðandi nytr hiarðar
 6 hiorfangs ok kui langa.
 Kolfinna stygðiz þa við. Hallfreðr q(uað) v(isu).
 Kolfinna lez kenna
 9 kueð ek vm hlut þenna
 huat queða vitru vífi
 vallda fvélt af skálldi
 12 enn af vngum suanna
 auð hnyckianda þyckir
 oð em ek giarn at greiða
 15 ganga dyrligr angi.
 Smala maðr reid brott vm nottina ok sagði Gris huat
 komit var en hann reið heiman við .xx. menn.
 18 Snemma vm morgininn buaz þeir Hallfreðr ok áðr
 hann steig a hest q(uað) hann v(isu).

2 strutr enn] strutrinn *F.* 3 orb- *F.* 7 stygðiz — við] styggizst
 nu nökkut suo *F.* q.] + þa *F.* 8—9 lez — vm] let kennazst kuedr
 ek enn of *F.* 10 queða] kued ek *F.* 14 em — greiða] skalek giarna
 (!) *F.* giarn at *skr. to gg. M.* 15 dyrdligr *F.* 16 reid brott] hlio (!)
 hæim *F.* 16—17 Gris — menn] grise ok er hann visse þat Ræid hann
 við xv mann *F.* 18 Snemma] ÷ *F.* buaz — Hallfreðr] biozst hall-
 freðr j brott *F.* 19 steig] hliop *F.* hest] + sinn *F.*

- hann mun ecki kueða vm þik. hann er maðr goð **61**
 21 giarn ok v æ leitin ef honum ero eigi storar skap raunir
 gôrvar. hefir þu sva at eins þina sök til buit við hann
 bæði nv ok fyrr at þer væri helldr heyriligt at bæta
 24 yfir við hann en at flimta hann þviat hann mvn reynaz
 hraustr karlmaðr ef hann æ eptir sinum lut at sea.

20, 24 man 53, 557. 21 ero] er *B.* storar — raunir] *efter* gôrvar
 53, 54 *B* 557. 22 giorfar 53 *B* 54, giordar 557. sva — eins] *efter*
 sök *B.* við hann] ÷ 53, 54 *B* 557. 23 helldr] *efter* bæta 54 *B.*; *efter*
l. 24 hann¹ 53, 557. 24 at] ÷ 53, 54 *B* 557. flimta] + vm *B.* man
 53. 25 hraustr] ravskvr 557. karl-] ÷ 53 *B* 54. hlvt 557 *B.* luta 54.

M

Litt hirða ek lautar
 lundr hefir hett til sprunda
 viggs þótt verða hogginn 3
 var i hondum suara
 ef ek næða sif slæðu
 soma karms meðal arma 6
 matkað ek lioss um liosa
 lind oftrega bindaz.

1 *Her har F's skríver været lige ved at springe over til det flg. vers, idet der er skr. Veit (med udeladelsesprík) foran Litt. hirti F. 3 þótt] þo ek F. 7 makat F. lioss] lass F. 8 of ræktar F.*

61 ef honum er sæmð boðin. Hallfreðr kvað. 9
 Litt hirði ek lautar
 lundr hefir hætt til sprunda
 viggs þott verða ek höggvinn 12
 varr i höndum svarra
 ef ek neða sif slæðu
 sofa karms meðal arma 15
 mattkat ek læss við liosa
 lind of ræktar bindaz.

Smala maðr hafði hleypt æ brottu fra selinu vm nott- 18
 ina ok sagði Grisi hvað vm var. Ok er hann uissi
 þetta kallaði hann til sin menn ok reið heiman vm
 morgininn við .xv. man. þeir Hallfreðr biðgguz fra 21
 seliunum vm morgininn ok þa er Hallfreðr liop æ

9 ef — er] ok se honvm 53, 54 B 557. osæmd 53, 557. kvað]
 + þa 54 B. 10 hird 557. 12 vigs 53, 54 B 557. þo ek verða (verði
 557) 53, 54 B 557. högginn 557, hogginn 54 B. 14 nada B. 15 sofa]
 + la (*understreget*) 54. sofa karms] lofa karm a B. meðal arma] æ
 armi 53; a harmi 557. 16 læs 53, 557, las 54 B. 17 binda 53, 557.
 18 Smala] Savda 53, 557. hleypt] ÷ 53, 557. æ brottu] æ bravttv
 53, a brott, *efter* selinu, 54 B; i brvtt farit 557. fra selinu] ÷ 53.
 18—19 vm nottina] ÷ 557. nattina 53. 19 sagði] s. 557. gris 53,
 54 B 557. vm] leika 557; + leika 53. 20 þetta] ÷ 557. til sin]
 saman 53, 557. menn] + sina nöckvra 557. reið] + hann 53.
 heiman] *efter* man 53, 557; *efter* morgininn 54 B. 21 við] med 53,
 557. fimtanda *skr.* 53 B 54. Hallfreðr] + forv nv ok 557. bivggvz
 53, 54, 557, bioggvzst B. 22 selinu 54 B. morgininn (*skr.* morg'.)]
 sál. 53, 54, 557; morgvinn B. hliop 53, 54 B 557.

Siðan hliop hann a bak ok brosti. Kolfinna mælti. **M**
hui brosir þu nv. hann q(uað) v(isu).

- 3 Vetkað ek hitt huat verða
ver gloðar skal troða
rennu ást til vnnar
6 vnnar dags a munni
ef fiolgegnir fregna
fagnendr iotuns sagna
9 flo ek af galltar grisi
geitbelg huat mik teitir.

Hallfreðr villdi gefa Kolfinnu skickiuna konungs naut
12 en hon villdi eigi þiggia. ok aðr þeir riðu brott k(uað)
hann v(isu).

2 hann q.] hallfredr q. þa *F*. 3 vetkað (*muligv. ff*)] væittkat *F*.
4 troða] modu *F*. 5 rennig ast til ilmar *F*. 6 a] af *F*. 7 ef
fiol-] þa fiol *F*. 9 gylltar *F*. 10 huat] + er *F*. 11 Kolfinnu] henni
F. 12 þiggia] hafa *F*. riðu] + j *F*. 12—13 brott — v.] ÷ (!) *F*.

bak brosti hann. Kolfinna m(ælti). hvi brosir þu nv. **61**
15 Hallfreðr kvað.

- Veittkat ek hit hvat verða
ver gloðar skal móða
18 rennumz ast til ilma
vnnar dags æ mvnni
ef fiolgegnir fregna
21 fagnendr iðtuns sagna
flo ek af gyltar grisi
geit belgh huat mik teitir.

24 Hallfreðr uilldi gefa Kolfinnv skickiuna konungs nat
en hyn uilldi eigi hafa. Ok aðr þeir riðu brott kuað
Hallfreðr.

14 brosti hann] mł. hann ok brosti (!) 557. mælti] sál. 54. 15
Hallfreðr kvað] hann s. 53; hann svar. 54 *B*; hann q. 557. 16 Vet-
kad 53, 557. verdi 53, 54 *B* 557. 17 gloda 557. modir *B*. 18 ilmar
53, 557. 19 mvnni] nunnu 54 *B*. 20 fiolegrnir 54 *B*. 21 faguendir
54, fagvendr *B*. 22 ek] ÷ 557. 23 geitt *B*. huat] sva at 557. teiti
53, 557. 25 hafa] þiggia 53, 557. ridi 53, 557. brott] i bravtt 53, i
brott 54 *B*, bravt 557. 26 Hallfreðr] h. *B*.

M	Heim koma hirði naumur	
	hams er goðr a fliðum	
	sæfar báls fra selium	3
	slettfiallaðar allar	
	nu sel ek af þott yfiz	
	olbeckiar syn nackuat	6
	huerr taki seggr við suaRa	
	sinum abyrgð mina.	
	Eptir þat riða þeir a brott.	9

Af Hallfredi ok Gris.

Nv kemr Gris til selianna. Kolfinnu var skappúngt.	
Gris sa þat. hann q(uað) v(isu).	12
Nv þikkir mer nockur	
namskorð vera orðinn	

2 er — fliðum] erat af liodum *F*. 3 sæfar . . fra] siafar . . ór *F*.
 5 þott] þo at *F*. 6 olkekkiar syn nokkut *F*. 9—10 Eptir — Gris]
 ÷ *F* (*ikke nyt kapitel*). 12 hann] ok *F*.

61	Heim koma hirði navmur	15
	hams er goðr æ fliðum	
	sæfar báls or selium	
	slett fiallaðar allar	18
	nv sel ek af þott yfiz	
	aulbeckiar syn nøckut	
	hverr taki seggr við suarra	21
	sinum æ byrgð mina.	
	Nu kom Griss til selianna með sina menn ok voro	
	þeir Hallfreðr þa i brottu. Kolfinnu var skap þungt.	24
	þat sa Griss ok kvað.	
	Nv þickir mer nøckur	
	nam skorð vera orðin	27

15 navmr 557. 16 er] *skr. to gg. ved linjeskifte 53*. 17 vr 557.
 19 af *skr. over linjen 61, 53*. þott] þo at 53, 54 *B* 557. 20 ylbeckiar
 54 *B*, avlbeckiat 557. syn] syri *B*. nøckut] *sål. 53*, nackuat 54,
 nockvt *B*, nøck med forkort.tegn 61, 557. 23 Nu kom] kom þa
 54 *B*. með — menn] vid menn sina 53, 54 *B* 557. 24 bravttv 53,
 brvttv 557. 26 þicki 53, 54 *B* 557. 27 næm 557.

lit ek a sumt vm sueitir
 sueimr meðan ek var heiman
 her hafa gestir gerua
 gengr vt kona þrutin
 þerrir siáligr suari
 slaug þvngliga augv.

M

3

6

þar var með Grisi Einar son Þoris Þrandar s(onar).
 Gris vill eptir riða en Kolfinna latti ok quað eigi vist
 9 huart hans hlutr batnaði við. Gris vill þó eptir riða.
 þeir riðu framm hia Auðolfsstöðum til Blöndu. þá

1 litt ek sumt vm sættir *F.* 6 þvng-] fiand- *F.* 7 var] + j för
F. sonar] *sál. F.* 8 eptir] *efter* riða *F.* kuetzst *F.* 8—9 vist — við]
 þikia synt huat batnade hans hlutr *F.* 10 þeir riðu] ok ræid *F.*

lit ek hue svmr mun sæta

61

12

sueimr meþan ek var heiman
 her hafa gestir gerua
 gengr vt kona þrutin
 15 þerrir sealigr suarri
 slaug fiandzliga augv.

15

Maðr het Einar Þorisson Þrandar s(onar) er i för var
 18 með Grisi. hann var systrungr Griss. En er Griss
 kom til selianna. en Hallfreyðr var brottu. þá s(agði)
 Griss mönnum sinum at han uilldi riða eptir þeim
 21 Hallfreði. Kolfinna bað hann eigi eptir riða. þviat þat
 er vsynna s(egir) hun at þinn kostur batni við at þit
 Hallfreðr finniz. Griss reð ok riðu þeir fram hia Avðolfs
 24 stöðum. Ok er þeir komu at Blöndu. þá voro þeir

11 hvar svmr 557. man 53, 557. sætv 557. 13 giorfa 53, 54 B
 557. 14 vt vt B. 15 þerrir] þar 53; þar er 54 B 557. sialigvr svári
 557. 16 fiandliguz 53, 557, fiandligazstr 54 B. 17 Þoris *opr. skr.*
 þrandar 61. sonar] *sál. 54.* 18 En] Ok 54 B. 18—20 En — uilldi]
 þegar Griss vissi þat at þeir Hallfredr voru bröttv (brvtt 557) fra
 selivnum þá bað hann menn sina 53, 557. 19 var] ÷ B. i brottv
 54 B. sagði] *sál. 54 B.* 21 Hallfreði] ÷ 557. 22 segir] *sál. 54 B.*
 s. hun] ÷ 557. kostur] hlvtvr 557. at²] þott 54 B; þó at 557. 23
 reð — þeir] reid 53, 54 B 557. 24 stöðum] *sál. 53, 54 B 557; st.*
med forkort.tegn 61. er] ÷ B. kvomv 557.

M voru þeir Hallfreðr komnir á miðia ána. þá skaut
 Gris spíoti til Hallfreðar en hann tok á lopti ok skaut
 aþr til Gris en Einar bra við exi. spíotið kom firir 3
 briost Einari ok feck hann bana. Gris q(uað) Hall-
 freð renna. hann quaz eigi mundu fara lengra en af
 áanni ok bað þá at sækia. en Gris reið eigi at. þá logðu 6
 menn þat til at Hallfreðr skyldi bétu Grisi firir osoma
 þann allan er hann hafði gert honum. Hallfreðr spyr
 huers hann beiddiz. Gris sv(arar). þú munda ek vna 9

2 sk skaut (*ved linjesk.*) *F.* 3 óxi *F.* spíotið kom] ok kom
 spíotit *F.* 4 quað] *sál. F.* 5 hann] hallfreðr *F.* mundu . . lengra]
 læingra . . mundu *F.* 6 en] ÷ *F.* 7 þat] ord *F.* Grisi firir] yfir
F. 8 er — honum] ÷ *F.* spurde *F.* 9 sv.] mli *F.*

61 Hallfreðr komnir á miðia ána. þá skaut Griss spíoti
 til Hallfreðar. En hann tok spíotit á lopti er at
 honum flo ok sendi aþr til Griss. En Einarr Þoris 12
 s(on) bra við óxi sinni ok hæfði hann eigi á spíotit.
 flo þat fyrir briost Einari ok hafði hann þegar bana.
 þá m(ælti) Griss. Rennr þú nú Hallfreðr. hann 15
 suar(ar). Ek skal eigi lengra vndan riða en af áanne ef
 þú uill eptir sækia. Griss reið eigi á ána. Áttuz þeir þá
 orð við vm ána þvera. lögðu men huarra tuegiu þá 18
 til at þeir mundi sættaz sva at Hallfreðr bætti Grisi
 þenna vsoma allan saman. Hallfreðr sp(urði) huers
 Griss beiddiz. Griss m(ælti). Mer er sagt at þú eigir 21

10 Hallfreðr] ÷ *B.* 11 spíotit] ÷ 53, 557. 11—12 er — flo] ÷
 557. 12 honum] ÷ 53. flaug 53. 13 son] *sál. 53 B 54.* hann] ÷ *B.*
 spíotit] spítid (!) ok 557. 14 flaug 53, 557. 15 mælti] *sál. 54 B.*
 16 suar.] s. 53, 557. Ek — eigi] eigi skal nú 53; Eigi skal ek 54 *B.*;
 eigi skal 557. lengra — riða] renna lengra 53, 557. 16—17 ef þú]
skr. over linjen B. 17 uill] villt 557; ÷ (!) *B.* sækia] rida *B.* æ]
 ÷ 557 *B.* 18 orð við] við nockur ord 53, 557. vm — þvera] ÷
 557. ána] *efter þvera 53. huarra 54. hvoratueggia B.* þá] *efter*
 lögðu 54 *B.* 18—19 men — til] þá til menn huarstveggia (þeira
 557) 53, 557. 19 til] ÷ *B.* mundi] skilldu 53, skyldv 557. bætti]
 mundi bæta 53, 54 *B 557.* gris 53, 54, 557; griss *B.* 20 þenna —
 saman] allan samt þenna vsoma 54 *B.* Hallfreðr] h. *B.* spurði]
sál. 53, 54 B 557. 21 mælti] *sál. 54. atþu 53, attv 557.*

ef ek hefða hringa baða jarls naut ok konungs naut. **M**
Hallfreðr s(uarar). fyr mun annat at beraz. ok skildu
3 við þat. Hallfreðr reið suðr til broður sins. en þa var
faðer hans andaðr. ok var þar vm vetrinn. ok vm varit
er hann fór norðr þa rak a firir þeim hrið. Hallfreðr
6 q(uað) þat vera giorninga veðr. þeir riðu ofan eptir
Vazdal þar til at firir þeim varð einn garðr ok spruttu
þar vpp .xx. menn. þar var kominn MaR af Mars
9 stoðum. hann hleypr firir Hallfreð en Hallfreðr hoggr
þegar til hans. En MaR bra firir blottrvgli ok varð
hann ecki sáR. Hallfreðr reið þa ór garðz hliðinu. MaR

1 konungs naut ok iallz naut *F.* 2 suar. *skr. F.* 3 til] + ottar-
stada til gallta *F.* sins] ÷ *F.* þa] ÷ *F.* var] *efter* hans *F.* 4
ok¹] hallf. *F.* vetrinn] *herefter nyt kap. og andet stof; da sagaen*
begynder igen i F, har den selvstændig tekst, se l. 12. 9 firir *gen-*
tages efter Hallfreð, men overstreget.

12 MæR sat firir Hallfredi.

F

Nu er þar til at taka er Hallfredr uandræðaskalld
uar <a> Ottarstöðum med Gallta brodur sinum um
15 uetrinn en fadir hans uar adr andadr. Hallfredr orti
þenna uetr visur vm Gris ok uar þat half nid. vm uorit
ræid Hallfredr sunnan Arnmar uatz heide. þa kom a
18 uedr firir þeim ok q(uað) Hallfredr þat gerningauedr.
ridu þeir þa ofan eftir Vatz dal þar til er gardr uar
firir þeim ok spróttu þar upp xx menn. þar var Márr.
21 hann hleypr at Hallfredi ok frænde hans med honum.
Hallfredr hio þegar til hans en hann bra firir sig blod-
trögla ok uard hann ekki sárr. Hallfredr stök þa af
24 bake ok komzst j stakgardz hlidit. þa kallade Márr.

gullhringa .ij. goða er anan gaf þer Olafr konungr **61**
en anan Sigvalldi j(arl). nu mundi ek þvi vna ef ek
27 hefði hringana baða. Hallfreðr svar(ar). fyrr mun

25 tua (tvo *B*) gullhringa 54 *B.* tva *skr.* 53, tuð 557. 26 jarl] *sål.* 53,
54. j. — mundi] *beskadiget, kun* da, 557. nu] ÷ 53. munda 53 *B* 54, -da
557 (*se for*). þvi] *efter* vna 557. ef] at 53, 54 *B* 557. ek²] *skr. over lin-*
jen 61; ÷ 557. 27 hefða *B*; hafa 557. svar.] s. 53, 557. man 53, 557.

M kallaði. sækium at þeim. Hallfreðr q(uað) v(isu).

Miog tegaz sueimasockuir
snót verð ek þegns firir hotum 3
ver munum dag huern dyrra
dulrækinn mik sækia
helldr mun hæli balldri 6
hrævinz firir þui minna
van erumz slik at sleikia
sinn blot trygil innann. 9

skildu þeir við suabuit.

5 mik *skr.* to *gg.* 10 *Ikke ny linje i hskr.*

F sækium at honum. Hallfredr q(uad) v(isu).

Mig tegar sætra siotla 12
snot uerd ek þegns firir hoti
ðemi latrs at domi
drekkiannde mer sekkia 15
helldr mun hēli balldri
hlokæirs firir þui mæira
uon erumzst sliks en slæikia 18
sinn blodtrygil innan.

ok skildu vid þat.

61 aNat at beraz. skilpu þeir við sva buit vsattir. Hall- 21
freðr reið suðr æ Ottars staði til Galta broður sins
þviat fadir hans var þa andaðr. var Hallfreðr þar vm
uetrin. 24

⟨N⟩v skal þar til taka sem fyrr var fra horfit at
Hallfreðr vandræða skalld sigldi ut til Islandz vm
svmarit aðr en barðagin varð æ Orminum. kom Hall- 27

21 beraz] + ok 54 B. við — buit] ÷ 557. sva buit] þat B.
21—22 Hallfreðr] h. B. 22 sydr 53 B 54. staði] sál. 53, 54 B 557,
st. med forkort.tegn 61. 23 Hallfreðr] h. B. 24 vinturinn *skr.* 557.
Herefter afbrydes sagaen i 61, 53 B 54 ved andet stof. 25 Kapitel-
overskr.: fra hallfredi (+ van. B) 54 B. Nv] sál. 54 B. til] + sogu
53 B 54. 25—s. 111¹⁶ Nv — sonar] ÷ 557. 26 skalld] + kom
ok 53. ut] ÷ 53. 27 var 54 B.

Hunrauðr het maðr er bio at Mobergi. Gris var M
 þingmaðr hans. Þorkell krafla bio þa at Hofi en Jngolfr
 3 var dauðr. þenna vetr orti Hallfreðr visur vm Gris
 ok er Gris fra þat for hann til motz við Hunroð ok

Mæl efni Hallfredar.

F

6 Hvnròdr Uefridar son bio þa at Mobergi j Langa
 dal med honum uar Griss j þinge. en Þorkell krafla
 Þorgrimsson bio þa at Hofui j Uatzdal. hann atti
 9 Uigdijse dottur Olafs fra Hauka gile en Jngolfr Þor-
 stæinsson var fra fallinn. Þorkell uar þar mestr hofð-
 inge um nalegar suæitir. nu er at segia fra Grise at
 12 hann ferr til motz vid Hunròd ok segir honum skipte

freðr vt fyrir norþan land ok reið suðr vm heiði sem 61
 aðr er s(agt). Gerðiz þa enn at nyiv mis sætti með
 15 þeim Hallfróði ok Grisi Sæmings s(yni) bæði vm mal
 Kolfinnu og vm vigh Einars Þoris s(onar). J þann
 tima bio Þorkell krafla Þorgrims s(on) at Hofi i Vatz
 18 dal. hann atti Vigdisi d(ottur) Olafs fra Haka gili.
 Þorkell var þa mestr höfðingi vm þær sueitir. þa bio
 at Mo bergi i Langa d(al) Hvnròdr Vefreyðar s(on) ok
 21 var Griss hans þing maðr. Hallfreðr vandreda skalld
 var vm uetrin með Galta broður sinum ok orti þa
 Grissvisvr. þat er half nið. En er Griss sp(urði) þat þa
 24 for hann til fundar við Hvnròd. Ok er þeir funduz
 mælti Griss. þess erendis er ek her kominn at ek villdi

14 aðr] fyrr 54 B. sagt] sál. 53 B 54. Giorðiz 53 B 54. þa] i þeiri
 ferð 53 B 54. at] af B. 15 -friði 53. gris 54, gris B. syni] sál.
 54 B. 16 sonar] sál. 54 B. 16—17 J — s.] þorkell krafla þor-
 grimss. bið þann tima 557. 17 son] sál. 54 B. 18 dottur] sál.
 53 B 54. 20 dal] sál. 53 B 54. -rauðr 53, 54 B 557. vefriðar skr.
 53, nefripar 54, nefreidar B, vefredar (re skr. med samme tegn
 som i navnet Hallfredr) 557. son] sál. 53 B 54. 21 vandreda
 skalld] ÷ 557. 22 ok orti] skr. to gg. 557. 22—23 þa Grissvisvr]
 gris þa visr (!) 557. 23 Grissvisvr — nið] hallfredr visur þær er
 halfnip ero kalladar 54 B. spurði] sál. 53, 54 B 557. 24 -rauð 53 B
 54, -rvd 557. 25 eyrendis 53, ærendiss 54, ereydis (!) 557. er]
 em 54 B. villda 53 B.

- M** bað hann raðagerðar. þuiat Hallfreðr herðir at eins fiandskap við mik. Hunroðr s(egir). þess fysi ek þik at þu buir mal til ok stefnir Hallfreði til Hunauaz 3 þings. Gris gerði sua. reið suðr vm varit til Hreðu vatz þuiat þeir Gallti ok Hallfreðr biuggu þar þa. Gris stefndi Hallfreði vm vig Einars til Hunavatz þings. 6 ok er þeir voru brottu mælti Gallti við Hallfreð. huer er tilætlan þin vm mal þetta. hann sv(arar). ek ætla at sækia traust Þorkels mags mins. þeir riðu sunnan 9
-
- F** þeira Hallfredar ok spyrr hann rada. Hunróðr suar(ar). fysa uil ek at þu buir þetta mal til en Kolfinnu mæl se kyrt. þat er liotligra. en uigs malit ok kued skapinn 12 bu þat huort tueggia til Hunauatz þings. G(riss) for suo med. Ræid til Hredu uatz. þar attu þeir bu brædr. G(riss) stefnnde Hallfredi til Huna uatz þings vm uig 15 Æinars. Gallti spurde Hallfred huernn ueg hann ætlade til um mal þetta. hann suar(ar). ek mun sækia
-
- 61** at þv legdir til rað með mer hueriu ek skal þvi fram 18 fara við Hallfróð at vel sami. en ek fáe þo eigi lengr svivirþingh eina af honum þviat hann herðir at eins fiand skapinn við mik. Hvnróðr svar(ar). þat legg ek 21 til raðs at þu bvir mal æ hendr Hallfróði til Hvna vatz þings ónur en vm Kolfinnu. Griss hafði þessi rað. Reið hann suðr til Hreðv vatz vm varit ok stefndi 24 Hallfreði til Hvna vatz þings vm vigh Einars frenda sins ok vm kued skap. sipan reið Griss norðr aptr. En vm varit eptir riðu þeir breðr svnan með .xxx. manna 27

18 attv 557. til] *efter* rað 54 B; ÷ 557. rað] + a 557. þvi] ÷ 557. 19 Hallfróð] + við hædne þa er hann gerir mer 54 B. lengr] *efter* honum 53. 19—20 eigi — honum] *avngva vvirðing af* 557. 21 -skap 557. -rauðr 53 B 54, *forkortet* 557. svar.] s. 557. 22 raðs] + með þer 53, 54 B 557. attv 557. mal] + til 557. -fred 53. 23 vm] + mal 54 B. 24 til — vatz] ÷ 557. vorit 557 B. stefndi] *sál.* 53, 54 B 557, *st. med forkort.tegn* 61. 25 -friðe 53, -frid B. 27 vorit 557 B. eptir] ÷ 557. með] við 53, 557. þriatigi *skr.* 53, 54.

vm varit ok voru saman .xxx. þeir gistu at Hofi. **M**
Hallfreðr spurði Þorkel huert traust hann skyldi þar
3 eiga. Þorkell quaz mundu veita at malum ef boðin
væri nockur semd. Nu koma menn til þings ok a
þinginu gingu þeir Hallfreðr ok Gallti til buðar Þor-
6 kels ok frettu huar koma skyldi. hann s(egir). ek
mun bioðaz til gerðar ef þer vilit þat huarirtueggju
ok mun ek þa leita vm sættir. Ganga þeir nu ýt ór
9 buðinni en Brandr Avalldz son broðir Kolfinnu la a
buðar veggnum. hann hio Gallta bana hog i þui er
hann geck vt. Hallfreðr sagði Þorkatli vigit. Þorkell
12 geck með honum til buðar Gris ok bað hann framm
selia manninn. ella munu ver briota vpp buðina. þa

3 Þorkell] *fra og med dette ord slutter F sig igen til M, jfr. v. l. til l. 16. kuetzt F. 4 komu F. 5 þinginu] + þa F. 6 ok frettu] at vita F. 6—7 hann — huarirtueggju] ek mun biodazst til gerdar segir þorkell ef huorir tueggju iatta því F. 8 þa] ÷ F. Ganga — nu] nu gengu þeir F. 9 auallda F. 10 buðar — hann] uegginum ok F. 11 Hallfreðr] + hafde hialmin konungs naut a höfde ok F. þorketli F. 12 gengr F. 13 ella — ver] edr þeir munu F.*

traust Þorkels mags mins. Hallfredr Ræid þa sunnan **F**
15 vm uorit ok þeir xxx ok gistu at Hofui ok sottu nu
Þorkel at trausti.

16 trausti] *i det flg. slutter F sig til M, se vv. ll. til l. 3 ff.*

ok sotti Hallfreðr traust at Þorkeli kravflu mági **61**
18 sinum. Þorkell kvaðz mundo ueita honum at malum
ef nœkur sœmð væri Grisi boðin. Hallfreyðr svar(ar).
sva vil ek vera lata þvíat ek see at ek er of fari j við
21 Gris. En er menn voro komnir til Hvna vatz þings
þa hio Brandr Avallda s(on) bropir Kolfinnv Galta

17 sotti Hallfreðr] sottu 53, 54, sotti B; sottv ser 557. 17—18 at — sinum] til þorkels kravflv mags sins 557. 18 qvezt 557. malum] ÷ 557. 19 nœkur — boðin] hallfredr byði gris nockura (grisi nœkv[r[a] 557) sœmd 53, 557. -fridr 53. 19—20 svar. — ek¹] qvaz sva villdv 557. 20 er] em 54 B. offeri B. j] ÷ 557. 21 En] Ok 54 B. 22 Asuallda 54 B. son] sál. 53 B 54.

M hliop Hilldr moðir Brandz i dyrnar ok spyr huat Þorkell villdi. hann segir eyrindit. Hilldr mælti. eigi mundi þer þat i hug at drepa son minn þa er ek 3 skaut þer vndan skickiu skauti minu ok firða þik bana eptir vig Glæðis þa er þeir Þorgils ok Þorvalldr villdu drepa þik. Þorkell mælti. liðit er nu þat. gangi 6 konur vt ór buðinni ok vilium ver leita manzins. Brandr var falldinn ok komz hann sua ýt ok hittiz hann eigi. Þorkell q(uað) hann farinn mundu til 9 buðar Hunroðar. Hallfreðr mælti þa. Grunr er mer nu á vm liðueizluna ok byð ek nu Grisi holmgongu. Gris q(uað) hann þat boðit hafa fyr. þa q(uað) Hallfreðr visu. 12

Þa mun reyndr at radnu

róg hnyckiandinn þickia

mins at malma sennu

15

minn hugr við Kolfinnu

ef sua at órr a eyri

vppsatrs boði mata

18

vel hyggium þat viggjar

visar mer at Grisi.

Gris hafði i hendi suerdit þat er Garz konungr hafði 21 gefit honum. Hallfreðr sa einn dag huar Kolfinna geck. hann q(uað) v(isu).

1 moðir Brandz] *efter* dyrnar *F.* 2 hann segir] en hann sagde henni vigit ok sagde *F.* eigi] ekki *F.* 4 þer vndan] yfir þig *F.* firða] + ek *F.* 5 þa] ÷ *F.* 6 drepa þik] hafa hófut þitt *F.* 7 ver] + sidan *F.* manzins] hans *F.* 9 hann¹] ÷ *F.* farinn] *efter* mundu *F.* 11 á — liðueizluna] aliduæitzslunne *F.* byð — nu] skal ek nu bida *F.* 12 fyr] sem hann ætti at bæida *F.* 13 at radnu] und raudu *F.* 14 róg herdundum uerda *F.* 15 mins] *ṁ* (*sæðvanl.* = manz) *F.* 17 órr a] orrostu *F.* 18 boði mata] bida at lata *F.* 20 visa *F.* 21 Gris — er] ok a þinginu serr hallfredr at gris hafde suerd þat er mykla *F.* 22 Hallfreðr] hann *F.* 23 q.] kuat þa *F.*

61 Ottars s(on) bana hóg er hann geck vt or buð Þorkels. 24 Hallfreðr leitaði eptir Brandi broður bana sinum ok uarð honum vndan skotit. þa bavð Hallfreðr Grisi

24 son] *sál.* 54 *B.* vr 557. 25 -fridr 53.

Picki mer er ek þecki

M

þunnisunga gunni

3 sem fley brautar flioti

fley meðal tueggia eyia

en þa er ser a sagu

6 saums i kuenna flaumi

sem skrautbuin skriði

skeið með gylldum reiða.

9 þat var vm nottina aðr þeir skylldu beriaz at Hallfreðr suaf i sæng sinni. honum þótti Olafr konungr koma at ser ok þottiz hann verða feginn ok þo hræddr.

12 konungr mælti. suefns er þer en þo mun þer sem þu vakir. þu ætlaz ogott rað firir at beriaz við Gris við ill malaefni en hann hefir sua firir mælt ok beðit guð

2 gunnar *F.* 4 meðal — eyia] ut medal skerja *F.* 5 ser a] ek se *F.* 8 reiða] *herefter har F nyt kap. med overskr. fra hallf'. og slutter sig til 61, se vv. ll. til l. 15ff.* 9 þeir skr. to gg.

15 holmgaungu þar æ þinginv. En æ næstu nott var 61

þat aðr þeir skyllði beriaz vm daginn eptir þa er Hallfreðr svaf i buð sinni at hann dreymði at hann

18 þottizt sea Olaf konung Tryggva s(on). Hallfreðr þottiz verða feginn ok þo hreddr. honum þotti konungr sva mæla til sin. Sefr þv Hallfreðr en þo mvn

21 sua vera sem þu vakir. þu ætlar vgott rað fyrir þer at beriaz við Gris at sva illum mala efnvm sem þv hefir. En hann hefir þess guð bepit at sa skuli sigraz æ

15 En æ] hina 557. natt 557. 15—16 En — þat] Sua bar til um nottina *F.*, som hermed slutter sig til 61's tekstform, jfr. v. l. til l. 8. var þat] skr. over linjen 61; ÷ 53, 54 B 557. 16 skylldu *F.*, skilldu 54, 557, skldv B. eptir] efter beriaz 54, 557; ÷ B. 17 Hallfreðr] hann 53, 557. at — dreymði] dreymdi hann 53 *F* 54 B 557. 18 son] sál. 54. 19 verða] ÷ 557. 19—20 konvnggrinn 557. 20 sva] efter mæla 557. til sin] med sik 557. mvn] man 557; + þer 53 *F* 54 B 557. 21 sua] ÷ *F.* sem] hermed begynder 62 igen efter lakunen. ætlazst *F.* ogott rad skr. i margen, vistnok med skriverens hånd, mens der i teksten kun står o i slutningen af linjen B. þer] ÷ *F* 54 B. 22 at¹] ÷ 557. 23 guð] efter bepit 54 B. sa] + yckar 62 *F* 53 B 557, + ycka (!) 54. skyli 53 B, skili 54.

M at sa yckar skyllði sigr fá er betri malaefni hefði.
 haf ráð mitt tak með þóckum at engi holmganga verði
 ok bæt fe. En a morgin er þv ert klæddr gack vt a 3
 hollt þat er hia þingstaðnum er þar se(m) goturmætað.
 men muntu sia riða ok haf við þa tal ok kann vera
 at þer þicki þa annat meira vert en holmganga Gris 6
 ok hirð eigi þótt honum þicki sem þu hræðiz. Hallfreðr
 vaknar ok i hugar huat firir hann hefir borit ok segir
 þeim manni er hia honum var. Sa sv(arar). hræðiz þu 9
 nu grisinn ok væri betra at ha[f]a tekit fyr gott ráð

5 men *skr.* m med N over; ifølge M's sædvanl. ortografi = man.

61 oðrum er rettara hefir at mæla. Nv haf þu rað mitt
 at þv tak með þóckum at eigi verði holmgangan ok 12
 bæt helldr fe þat er þu ert sakaðr við hann ok hirð
 eigi þo at þer se hallmælt at þuu hræðiz. En æ morgin
 er þu ert klæddr. Gack þu vt æ holt þat er her er 15
 skamt fra þing stöðinni þar sem götivr mætað. muntu
 þa sea menn riða. haf þv tal við þa ok kann vera at
 þa þicki þer anat meira verðt en holmgangan við Gris. 18
 Hallfreðr vaknar ok hugsar huat fyrir hann hafði
 borit. hann s(agði) dravminn einum þuþar manni
 sinum. Sa svaraði. Hræðiz þu nv grisinn ok væri þer 21
 betra at hafa fyrr sætz við hann þa er hann mælti
 vel til en nv myn virðt af vvinum þinum at þu þorir

11 er] sem 62, 54 B 557. hafdv 62, 557. þu] ÷ 54 B. rað] mal
 F. mitt] + at því 62 F. 12 attv 557. 13 fe] ÷ B. er] ÷ 62 B;
 + þu hefir rangt gert (giort 557) ok 53, 557. þu ert] ÷ (!) 53.
 hann] gris 53, 54 B 557. 14 hallmmælt ved linjeskifte 54. attu
 54, 557. 15 er¹] sem B. er þu] ertv 557. ert klæddr] vaknar 62 F;
 + þa 557. gacktv 557. þu²] þa 62 (? sál. vE); ÷ 54 B. er²] sem
 54 B. 16 -stöðunne F 557, stöðvnnv (!) B. 17 haf þv] hafdv
 62, 54; ok haf 557. 18 þa ... þer] þer ... þa 557. verðt] ÷ 557.
 19 hugsar] + fyrir ser B. hafði] hefir 557. 20 hann] ok F. sagði] sál.
 62 F 54 B; segir 53. 21 svaraði] s. 62, 557. Hræðiz] hrein 62. þer]
 + nv 557. 22 at] ÷ 557. fyrr] fyrri 54; ÷ 53, 557; efter hann 62 F.
 við hann *skr.* over linjen 61. er] ÷ 53, 557. 23 man 557. virðt]
 mælt 557. attv 557. at] sem F. 23—s. 117¹⁰ at — eigi] *skr.* to gg. 62.

þa er hann mælti vel til en nu mun virðt af ouinum **M**
 þinum sem þu þorir eigi at beriaz. Hallfreðr mælti.
 3 virði þat huerr sem vill. hafa skal ek ráð Olafs konungs.
 þau munu mer bazt gefaz. vm morgininn geck hann
 v́t a holltið ok sa menn riða i litklæðum at ser. hann
 6 spurði þa tiðenda. en þeir sogðu fall Olafs konungs.
 Hallfreði varð sua við sem hann væri steini lostinn
 ok geck þegar heim til buðar með miklum harmi
 9 ok lagðiz þegar niðr i rum sitt. þa mæltu Gris menn

eigi at beriaz. Hallfreðr m(ælti). Virði þat nw huerr **61**
 sem uill. hafa skal ek ráð Olafs konungs. Þav munu
 12 mer en bezt gefaz sem fyrr. kan vera at nv komi þat
 fram er hann mælti aðr við skilðum næst. at mer
 picki bratt betra at hafa uerit með honum en her æ
 15 Islandi. Vm morgininn gekk Hallfreðr vt æ holtz
 gótu nökkura ok sa menn riða i lit klæðum. hann
 gekk til þeira manna ok sp(urði) þa tiðinda. En þeir
 18 sögðu fall Olafs konungs Trygva s(onar). Hallfreði
 bra miok við þessa sögn. Gekk hann þegar aptr æ
 þingit ok sagði típindin. lagðiz sípan niðr i rvm sitt
 21 með miklvu harmi hugar. Þa mæltu menn Griss. at
 Hallfreðr vyrði litill af þessu mali. Gris svar(ar).

10 Hallfreðr] h. 62. mælti] *sál. F 53 B 54; s. 557. nw*] ÷ *F.* 11 sem] er 557. uill] + en *F.* ek] ÷ *B.* 12 en] ÷ 62 *F.* en — gefaz] bazst (bezt 557) gegna enn 53, 557. gefaz] dvga 62 *F.* kan] + ok *F.* nv ... þat] þat ... nv 54 *B.* 13 aðr] + en 54. skildvmz 54 *B.* næst] næstum 54 *B.*; ÷ 62 *F.*; *efter* mælti, + er hann mł. (!) 557. at] a (!) *B.* 14 með] hia 557. 15 morgininn] morgunin *F.*; + gerir hallfreðr sem f' (fyrr 557) var sagt 53, 557. Hallfreðr] hallfred (!) *B.*; hann 53, 557. hollt 62 *F.* 16 menn] + nockura sua 54. 17 gekk — ok] ÷ 62. til — manna] firir þessa menn 53 *F.* 54 *B.* 557. spurði] *sál. 62 F 53, 54 B 557.* þa] ÷ 557. 18 konungs] ÷ 53. sonar] *sál. 557.* Hallfreði] honum 62 *F.* 19 þessa] + tiðenda *F.* sögn] sogv 557; + sem hann væri steini lostinn ok *F.* hann þegar] heim til budar sinnar ok ádr *F.* 20 sagði típindin] s. tidenndi 557. niðr] ÷ 557. 21 hugar] ÷ 62, 557. menn] vinir 557. 22 Hallfreðr] *forkortet (må læses som dativ) 557.* yrði 62 *F.* 53, 54 *B.* 557; + þetta (*gennemstreget*) 53. litill — mali] litilmanliga 557. mali] ÷ 62 *F.* svar.] s. 62; mł. 557.

M at honum yrði litilmannliga. Gris sv(arar). þat er ecki a þa leið. Minna soma hafða ek af Garz konungi ok þottu mer þau mest tíðendi er ek mista höfðingia 3 mins. er heit lánar drottins ást ok er gott er ek skal eigi beriaz við konungs giptuna. vil ek enn at Þorkell dæmi sem ætlat var. Þorkell mælti. ek mun nu taka 6 mali firir Hallfreð ok sætta ykk. þessu iatti Hallfreðr. þat er gerð min s(egir) Þorkell at vig Einars komi firir vig Gallta ok þar með heimsokn við Kolfinnu 9 firir manna <mun> en firir Griss visur skal Hallfreðr gefa Grisi grip einn goðan. þa q(uað) Hallfreðr v(isu).

61 Þat er ecki æ þa leið. Minna soma hafði ek af Mikla 12 garðz konungi en Hallfreðr af Olafi konungi ok þottu mer þau tíðindi mest er ek fretta fall stol konungsins ok veit sa einn er missir sins lánar drottins. hversu 15 heit uerða kann höfðingia astin. Nv þickir mer gott er ek skal eigi beriaz við konungs giæfvna sem Hallfreði mun iafnan fylgia. Nv var þat talat i fyrstu at 18 Þorkell mundi gera vm mal ockur ok þat vil ek enn hallda. Hallfreðr iatti þvi. Þorkell m(ælti). þat er giorð min at fyrir vig Galta komi vigh Einars Þoris 21 s(onar) ok þar með heim sokn við Kolfinnu ok manna mun. en fyrir vpocka visvr þær er Hallfreðr hefir kuepit vm Gris skal Hallfreðr gefa honum einn huern 24 goðan grip. þa kuað Hallfreðr v(isu).

12 hafði] hafða 62 *F* 53, 54, hafa (!) *B*; feck 557. 13 Hallfreðr] hann *F*. þotti *F*. 14 fall] fra fall 62 *F* 53, 54 *B* 557. 16 heit] heitt 54; + at *F* 557. uerða kann] verdr 62. þicki 53 *F* 54 *B* 557. mer] + ok 54. 17 er] at *F* 557. eigi] ÷ (!) *B*. giæfvna] giptvna 62 *F* 53, 54 *B* 557. 18 -frið 53. man 557. iafnan] nv 62. fyzstu *F*, fystv 557. 19 giora 557. ockr 53, 54, ðckr 557. enn] efter halda 557. 19—20 ok — hallda] ok þvi vil ek enn iatta 62; ÷ *F*. 20 iatti þvi] ml. ok sagdizt þvi iata 557. mælti] sál. *F* 53 *B* 54; s. 62. 21 gerd 62 *F*. 22 sonar] sál. *F* 557. ok²] firir 62 *F* 53, 54 *B* 557. 23 þær] ÷ 62 *F*. Hallfreðr] h. 62. 24 kuepit] ort 62 *F* 557. Hallfreðr] h. 62. 25 visu] sál. 53 *B*, viso 54.

Avðs hef ek illrar tíðar

M

alldreingiliga fingit

3 mik hefir gæddan gulli

gramr ok jarl ok framdan

ef glapskyllidir giallda

6 gialfrteigs ok hefeg eigi

maurk fyrir minztan verka

matuisum skal ek Grisi.

9 Þorkell bað hann hætta verkanum. ok lat framm grip
nökkurn þott eigi se af konungs nautum. þa let Hall-
freðr framm hringinn Sigvallda naut ok skildu at því.

12 Auðs hef ek illrar tíðar

61

alldrengila fengit

mik hefir giollnv gulli

15 gramr ok iarl of framðan

ef glapskulldir giallda

gialfr teigs ok hefk eigi

18 mörk fyrir minnztan verka

mat visvm skal ek Grisi.

Þorkell bað hann hætta verkanum. ok leg nv fram
21 s(egir) hann grip nökkurn við Gris. þo at eigi see af
konungs nautum. Hallfreðr let til hringinn Sigvallda
naut ok skildu þeir at því. Reið Hallfreðr fyrst af
24 þinginn suðr vm heiði ok dualdiz at bui sino vm hrið
við litla gleði. Sipan feck hann buit i hendr Valgerði
systur sinni en hann reið norðr til Skaga f(iarðar) ok

12 hef] hefi B, hof F. 13 -drengiliga 62 F 54 B 557. 14 gollnv
B. 15 of] vm 62; ok 54. 16 -skilldir 54 B. 17 gialft 54, gialpt
B; gialp- 557. ok] ÷ 557. hefek 53, 557. 20 hann] + þa 62 F 54 B
557. hætta] + þa 53. leg nv] leggja 557. 21 s. hann] ÷ 62 F 53,
54 B 557. við] + hann 53. see] væri 557. 22 Hallfreðr] h. 62;
efer let 557. let] + þa F. til] þa fram 557. 23 fyst F 557. 24
hrið] vetrin B. 25 gleði] med dette ord afsluttes et kapitel i F;
Hallfreðar saga fortsættes efter en længere afbrydelse med et nyt kap.
med overskr.: þættir hallf'. vandræða sk. Sipan — hann] Nv er þar
til at taka at hallf. sitr at bui sinu við litla glede sidan er hann
spurde þau tíðende sem urdu við suðr. unír hann nu æige a is-
lande ok fek F. 26 fiarðar] sál. 53 B 54.

M

Af Hallfredi. capitulum.

Siðan fór Hallfreðr suðr vm heiði ok feck buit i
hendr Valgerði systur sinni en hann for vtan i Kol- 3
beins ár osi ok kom við Orkneyiar. þáðan fór hann til
Noregs ok kom a Sognsæ vm vetrnatta skeið ok spurði
þa at vm fall Olafs konungs. hann orti þa O(lafs) 6
drapu ok er þetta stef i.

Nu ero oll vm orðin
auð lond at gram dauðan 9
allr lemr friðr af falli
flugstygs sonar Tryggua.

honum þotti sua mikit vm fall Olafs konungs at hann 12
vndi engu ok ætlaði suðr til Danmerkr eða austr til
Svipioðar. þeir logðu i einn leynivág. þat spurði Hall-

- 61 bio skip sitt i Kolbeins ær osi. for hann þat sama 15
svmar vtan ok uarð sið buinn. kom hann við Orkneyiar
ok for þegar austr til Noregs. hann kom vm vetr
natta skeið utan at Sogni. þa spurði hann af nyiu 18
þau tipindi er aðr höfðo gerz hit fyrra svmarit. orti
hann þa þegar drapu vm Olaf konung. sva þotti Hall-
freði mikill skadi at vm Olaf konung at hann vndi 21
engv ok ætlaði þa at hallda skipi sino suðr til Dan-
merkr e(ðr) a(ðr) til Svipioðar. þeir lagu i einum leyni
vági ok gerðu litt vart við sik. En þo spurði Hallfreðr 24

15 sitt] ÷ 557. 16 til orkneyia 557. orknyiar B, færeiar 62.
17 austr] ÷ 557. hann] ok 557. 17—18 vm — skeið] efter
Sogni 62 F 53, 54 B 557. 18 hann] + þegar 54 B. af] at 557. 19
aðr — gerz] giordz hofdu (+ advr 557) 54 B 557. giortz 53. hit]
it 53 B 54. hit — svmarit] vm sumarit firir 62. 20 þegar] ÷ 557.
konung] + ok er þetta stefit. Aud erv ðll vm ordin etlðndum gram
daudan allr glepz fridr af falle fiolstygs sonar tryggua F. 21 -freð
53. at¹] ÷ 62 F 557. vm] ÷ 54 B. Olaf konung] ok. kge 54 B;
konvnginn 557. 22 ðngu F, ongu 54 B. ok] ÷ 54 B. ætlaði] +
hann 53 B 54. syðr 53, 54. 22—23 suðr ... a(ðr)] avstr ... sudr,
men der er skr. a over sudr og b over avstr F. 23 eðr] sál. 62 F,
eda 54. þeir lagu] hann la 54 B. 24 vág 53, uoge FB, vøgi 557.
giordi 54, gerdi B. litt — við] litid vm 54 B. vart] ÷ 557.

freðr at Eiríkr jarl var þaðan eigi langt a brott a land **M**
 vpp. þat gerði hann sér i hug at drepa jarl þott þegar
 3 væri hann drepinn ok vm nottina dreymdi hann at
 Olafr konungr kemi at honum ok mælti. þetta er
 onytt rað er þu ætlaz firir. yrk helldr drapu vm jarl.
 6 vm morgininn eptir geck Hallfreðr a bé þann er
 E(írikr) j(arl) var ok at stofu þeiri er j(arl) drack inni.
 Hallfreðr var kendr. hann var tekinn ok færðr jarli.
 9 J(arl) villdi lata drepa hann firir þat er hann meiddi
 Þorleif spaka ok bað fíotra hann. en er fíoturinn var

at Eiríkr j(arl) Hakonar s(on) var þaðan eigi langt **61**
 12 æ land upp. Gerði hann sér þa þat i hug at hann
 mundi drepa iarlinn þo at hann væri þegar drepinn.
 Ok næstu nott eptir þessa hugsan dreymði Hallfreð
 15 at Olafr konungr kemi at honum ok mælti við hann.
 þetta er unytt rað er þu ætlaz nv fyrir Hallfredr at
 drepa Eirík j(arl) yrk þu helldr vm hann drapu. Eptir
 18 vm morgininn geck Hallfreðr einn fra skipi æ land
 upp þar til er hann kom æ þann bæ er Eiríkr j(arl)
 var fyrir. hann gekk þegar at stofu þeiri er j(arl)
 21 var inni ok drack. Hallfreðr var skíott kendr af mönn-
 um ok þegar handtekinn ok færðr j(arli). jarl s(agði)
 at hann skyldi drepa fyrir meiðing Þorleifs hins spaka

11 jarl] *sål.* 54; j^r 53. Hakonar s.] ÷ 557. son] *sål.* 54; ÷ *FB*.
 var] væri *F*. eigi langt] skamt *F*. 12 giordi 62, 53, 54, 557. 13
 iarl 54; j. 62 *F* 557 *B*. þott 54 *B*. drepinn] + i stad 557. 14 natt *F*.
 Hallfreð] hann 62, 557. 15 við hann] ÷ 62 *F* 53, 54 *B* 557. 16
 rað] ÷ 62. ætlar 557. nv] ÷ *F* 557. Hallfredr] ÷ 62 *F*. 16—17
 at — j.] ÷ 54 *B*. 17 Eirík] ÷ 62 *F* 53. j^r 53. yrktu 62, 53, 54 *B*
 557. drapu] *herefter nyt kap.* 557. 18 morgininn (*skr.* morg'.)] *sål.*
 62, 53, 54; morgunin *FB*; d. 557; + þa 54 *B*. fra skipi] *efter* upp
 53, 557; + sinv 557. 19 þar — kom] ok 62; ÷ *F*. er¹] at 557. bię
 53. er²] sem 557. Eiríkr] ÷ 53, 557. jarl] *sål.* 54, j^r 53. 20 fyrir]
 ÷ 557. þegar] ÷ 54 *B*. jarl] *sål.* 54, j^r 53. 21 var] sat 54 *B*. inni]
 firir 62. var²] vard *F*. 22 jarli] *sål.* 54, j^r 53. jarl] jarlinn 54 *B*;
 Eiríkr j^r 53, ěir. j. *F*, j. 62. sagði] *sål.* 53 *F* 54 *B*. 22—23 jarl
 — drepa] bad j. drepa hann 557. 23 hins] ÷ 62 *F* 53, 54 *B* 557.

M borinn at honum þa þreif hann til og hnyck<t>i af þeim er a hann skyllði leggja ok laust i hofuðit sua at sa hafði þegar bana. J(arl) bað þegar drepa hann 3 at hann gerði eigi fleira illt. Gamall maðr reis vpp vtar a beckinn ok geck fyrir j(arl) ok bað hann gefa Hallfreði lif ok var þat Þorleifr enn spaki. þa mælti 6 j(arl). þat er ok omakligaz at þu biðir honum griða e(ða) mantu eigi at hann meiddi þik. Þorleifr sv(arar).

1 af] *herefter* honum, *overstreget*.

61 vinar sins ok bað hann [fi]ðtra sem skiotaz ok leiða 9 vt. En er fíoturrinn var borinn at Hallfreði greip hann til ok kipti fiðtrinum or höndum þeim mönnum er æ hann uilldo legia. Hallfreðr hof vpp fiðturinn 12 ok laust i höfut einum þeira sua at sa hafði þegar bana. jarlin bað þa drepa hann sem skiotaz sua at eigi gerði hann fleira ilt. Þa stoð vpp maðr gamall er aðr hafði 15 setit æ beckinn. kendi Hallfreðr at þar var Þorleifr hin spaki. hann gekk fyrir j(arl) ok bað hann gefa Hallfreði grið. j(arl) svar(ar). Þat er hoti vmakligaz 18 at þv biðir honum lifs ok griða e(ðr) mant þu þat eigi er hann meiddi þik ok stack or þer augat. Þorleifr

9 hann] *efter* fiðtra 62, 53, 54 B 557; ÷ F. fiðtra] + hallf. F. leiða] flytia B. 9—10 sem — vt] ok leiða vt sem skiotaz 53; ÷ 557. 10 fiotrin B. Hallfreði] + þa B. greip] *skr. med n over p* 557. 11 til — fiðtrinum] ÷ 557. vr 557. mönnum] ÷ 62 F 53, 557. 11—12 höndum — legia] hendi þeim er hann villði fiotra 54 B. 12 er] sem 557. legia] lata 557; ÷ (!) 53. hof] þreif 557. fiotrinn B. 13 sa] hann F 557. hafði] feck 557. 14 jarl 54, j^r 53, j. 62 F 557 B. þa] ÷ 53, 557. sua] ÷ 62, 53. giordi 54, 557. 14—15 eigi ... hann] hann ... eigi 62 F 53, 54 B 557. 16 bekinvm 557. Hallfreðr] h. 62. þar] þat F 54 B 557. 17 inn 62, 54. jarl] sál. 54, j^r 53. 18 hallfred 53, h. 62. grið] + Eiríkr 62 F 53, 54; + E B. jarl] sál. 54, j^r 53; ÷ 62. svar.] mlti 54, m. B; s. 62, 557. hoti] hotti B; ok 557. v-] ÷ F. 19 attv 557. lifs ok] ÷ 62. lifs ok griða] lifsgrida 54 B. ok] edr F. eðr] sál. 53 F 62, eda 54 B. mantv *skr.* 62 F 53, 54 B 557. þat] *efter* eigi 53, 54; ÷ B. eigi] ecki 557. 20 er] at 557 B. ok] sva at hann 62 F 53, 54 B 557. vr 557.

pat vil ek herra at Hallfreðr hafi grið. J(arl) k(uað) **M**
 sua vera skylldu sem hann villdi. Þorleifr tok Hall-
 3 freð i sueit sina. hann mælti við Hallfreð. villtu at ek
 dæma með j(arli) ok þer. Hallfreðr quaz þat giarna
 vilia. þa skalltu yrkia queði vm j(arl) ok haf gert
 6 innan þriggia natta. ok er .iiij. nætr voru liðnar þa
 færði Hallfreðr kueðit ok er þetta vpphaf á.

Bærr er hroðr at heyra
 9 hialldr aur vm þik gervan.

m(ælti). Hallfreðr atti þa kost at gera við mik hvat **61**
 er hann uilldi. en hann gaf mer lif ok þar með anat
 12 avgat i moti boð skap Olafs konungs ok lagði sik sua
 i hættu fyrir mik. Nv vil ek herra at Hallfreðr hafi
 lif fyrir min orð. j(arl) bað sva vera sem hann villdi.
 15 Þorleifr tok þa Hallfreð æ sitt valld ok m(ælti). Vill
 þu nv Hallfreðr at ek dæma með yckr Eiriki j(arli).
 Þat vil ek giarna s(egir) Hallfreðr. Þa skaltu yrkia
 18 kuæði vm j(arl) sagði Þorleifr ok haf buit æ .iiij.ia
 natta fresti. Hallfreðr kvað sva vera skylldo. Ok er
 .iiij. nætr voro liðnar þa færði Hallfreðr Eiriki j(arli)
 21 kuæpit ok er þetta vpp haf.

Bær ert hrodr at heyra
 hialldr ör vm þik gorvan.

10 mælti] *sål.* 53 *F* 54. kost] allz kosti 53, 557; kosti 54 *B.* at
 gera] ÷ 557. 10—11 gera — er] drepa mic ef 62 *F.* hvat — uilldi]
 ÷ 557. 11 mer] + þa 54 *B.* lifit 62 *F* 53, 54 *B* 557. 12 avgat] +
 ok gerde þat *F.* i moti] moti 62, 53, mót 557. 14 jarl] *sål.* 54, j^r 53.
 villdi] vill 62. 15 æ] i 557. mælti] *sål.* 53 *F* 54 *B.* 15—16 villtu
 62 *F* 54 *B* 557. 16 Hallfreðr] h. 62. dæmi *F.* með yckr] j (÷ 62)
 mille ykkarr *F* 62. Eiriki] ÷ 62 *F* 54 *B.* jarli] *sål.* 53, 54; j. 62 *F*
 (*må læses som genitiv*). 17 segir] *sål.* *F* 54 *B.* Hallfreðr] h. 62;
 + þorl. mł. 557. skalt þu 53. 18 jarl] *sål.* 54, j^r 53. segir *F.* s. 62.
 sagði Þorleifr] ÷ 557 *B.* hafa 557. þriggia *skr.* 62 *F* 54 *B* 557. -ia]
 ÷ 53. 19 Hallfreðr] hann 54 *B.* h. 62. kvað] sagði 53, 54; s. 62 *B*
 557; q. *F.* 20 þriar *skr.* *B.* þrar 54. þa] ÷ *F* 557. Eiriki] ÷ *F* 557.
 jarli] *sål.* 54, j^r 53. 21—23 ok — gorvan] ÷ 62. 22 Bær ert] Ber
 ek *F.* 23 geruan 53 *F.* gioruan 54.

M J(arl) launaði honum vel kueðit. en ecki vil ek þik með mer hafa sakir Olafs Tryggva s(onar). Þorleifr bauð Hallfreði til sin ok þangat for hann. Þorleifr 3 reyndiz honum hinn bezti dreingr. ok at sumri for Hallfreðr vt til Islandz ok kom skipi sinu i Leiru vág firir sunnan land. þa bio Aunundr at Mosfelli. Hall- 6 freðr atti at <giallda> halfa mork silfrs huskarli Aunundar ok suaraði helldr harðliga. kom huskarlinn heim ok sagði sin vandræði. Hrafn q(uað) sliks ván 9 at hann mundi lægra hlut bera i þeira skiptum. Ok

F Andlat Hallfredar.

Avnundr bio þa at Mosfelle fader skalld Hrafnns. 12 Hallfredr atti at giallda halfa m(örk) silfrs huskalli Aunundar ok suarade helldr hædiliga. huskallinn kom heim vm kuelldit ok sagde Hrafnni. hann q(uad) 15 sliks uon at hann munde hinn lægra hlut bera j

11 jfr. v. l. til l. 23.

61 Jarl launaði honum vel kuæpit. en ekki uil ek þik með mer hafa s(egir) j(arl) fyrir sakir Olafs konungs. 18 Þorleifr bauð honum þa til sin. þat þa Hallfreðr. var hann þa n vetr með Þorleifi við litit yndi. en þo ueitti Þorleifr honum vel ok reyndiz honum hinn bezti 21 drengr. Vm sumarit eptir bio Hallfreðr skip sitt ok for vt til Islandz. var hann þa i förum vm hrið ok

17 kuæpit] ÷ 557. 17—18 ekki — fyrir] villdi hann hallfred med ser hafa (!) 557. 18 segir] sál. F 54 B. jarl] sál. 54, j^r 53. fyrir] ÷ 62 B 54. 19 sin] + ok 53, 557. Hallfreðr] hann 53, 557. 19—20 var — Þorleifi] at hann var med þorl. þann vintvr 557. 20 þa n — Þorleifi] med honvm þann vetr B. en] ok 557. 21 Þorleifr] hann 62. vel] skr. igen efter honum², men med eliminationstegn, F; allvel 62. hinn] enn 54. 21—22 ok — drengr] ÷ 62. 22 drengr] + ok 557; herefter nyt kap. med overskr.: capitulum 54, af halfred B. Vm — ok] en at sumri F. eptir] ÷ 54 B. bio] for 557. Hallfreðr] h. 62. 22—23 skip — for] ÷ 557. 23 for] + hallf. F. Islandz] + ok kom skipe sinu j læiru vog firir nedan heide F, som derefter tilf. stykket l. 11—16 og s. 125^{12—21}. var hann] var hallf. F, som igen slutter sig til 61; ok var 557. þa] ÷ 62.

vm morguninn eptir reið Hrafn til skips ok ætlaði **M**
 at hoggua streingina ok stauðua brotferð þeira
 3 Hallfreðar. Síðan attu menn hlut i at sætta þa ok
 var golldit halfu meira en huskarl átti ok skildu at
 þui. annat sumar eptir attu þeir Hallfreðr ok Gunn-
 6 lavgr ormstunga ferð saman ok komu a Melracka
 slettu. þa hafði Hrafn fengit Helgu. Hallfreðr sagði
 Gunnlaugi huersu honum hafði vegnat við Hrafn.
 9 Hallfreðr var leingstum i ferðum ok vndi ser engu
 eptir fall Olafs konungs. hann for til Suipioðar at
 vitia Auðgils sonar sins ok fiar sins. hann ætlaði þar
 6 ferð *skr. i margen.*

12 skiptum þeira Hallfredar. ok vm morginin biozst **F**
 Hrafn til skips ok ætlade at höggua stræingina ok
 stodua suo brott för þeira Hallfredar. sidan attu men
 15 hlut at at sætta þa ok gallt Hallfredr þa m(örk) huskalli
 ok skildu vid þat. sidan for Hallfredr vtan ok attu
 þeir þa skip saman ok Gunnlaugr ormstunga er þeir
 18 foru til Islandz ok komu a Melrakka *slettu þat sumar
 er skalld Hrafn hafde fæingit Helgu vænu. þa sagde
 Hallfredr Gunnlaugi huersu honum hefde uegna<t>
 21 vit Hrafn.

18 *Skr. sletta.* 21 Hrafn] *herefter slutter F sig igen til 61,*
se v. l. til s. 124²³.

varð alldri glaðr. sva þotti honum mikit frafall Olafs **61**
 konungs ok huarki nam hann yndi æ Islandi ne j
 24 Noregi. hann for austr til Suipioðar at vitia Auðgils
 s(onar) sins ok fiar þess er hann atti þar at uarðueita
 þviat þa var andaðr Þorarr magr hans. Þa var Hall-
 27 freðr fertogr at alldri þa er hann for at sækia fe sitt

22 Olafs] ÷ 62. 23 konungs] ÷ 62. ok] at *BF.* huorke *F* 557 *B.*
 24 til Suipioðar] j suipiod *F.* j svidipiod (!) 62. audgisl *F.* 25
 sonar] *sål.* 53 *F* 54 *B* 557. er] sem 557. at uarðueita] ÷ 62. 26
 andaðr] dauðr 53, 557. Þorarr] þar 54; þorarrinn *FB.* 27 fertvgvr
 557, fertvgr *B.* halfertvgr 62, halfertðgr *F.* at alldri] ÷ 62. þa.]
 ÷ 62 *F* 53, 54 *B* 557. er] at 557. for] + at alldri er hann for (!) *B.*

M at festaz. þa var Hallfreðr nær fertugum manni er hann ætlaði til Islandz at sækia fe sitt. Hallfreðr son hans var þa með honum. þeir hófðu vtiuist harða. 3 Hallfreðr ios at sinum hlut ok var þo siukr miog. ok einn dag er hann geck fra austr[i] settiz hann niðr a asinn. ok i þui laust afall hann niðr i skipit ok asinn ofan 6 a hann. þa mælti Þorualldr. er þer broðir erbitt við orðit. hann q(uað) v(isu).

Hnauð við hiarta ok siðu 9
hregg blasnum mer asi
sua hefir yðr at oðru
afall tekit varla 12
meir hnauð minum knerri
miog er ek vatr of latinn

61 til Islandz ok ætlaði þa at staðfestaz i Svía uelldi. 15 þa var i för með honum bropir hans er het Þorualldr ok Hallfreðr s(on) hans. þeir höfðu vti vist harða fyrir stormvm ok æ föllum. Hallfreðr ios at sinum lvta 18 ok var þo siukr miðk. Ok eitt sinn er hann gekk fra avstri þa settiz hann æ beiti asinn. Ok i því laust æ fall hann niðr i skipit ok beiti asinn æ hann ofan. þa 21 m(ælti) Þorvalldr. Er þer brodir meint við vorþit. hann kvad.

Hnauð við hiarta siðu 24
hreg blasinn mer asi
miok hefir vðr at oðru
aflat baru skafli 27

15 at] æ (!) 557. 16 þa] ok 62. i] ÷ (!) F. bropir — Þorualldr] þorvalldr brodir hans 62 F. het] *efter* Þorualldr 557. 17 son] *sál.* 53 F 54 B. 18 stormvm ok] storvm B. stormum — æ föllum] storma saker ok afalla F. afall. 62. Hallfreðr] h. 62. hlvtá 62 F 53, 54 B 557. 19 var] + hann 557. þo] ÷ B. siukr] *efter* miðk 54 B 557. 20—21 æ fall] *efter* hann 557. 21 æ hann] *efter* ofan 54 B. 22 mælti] *sál.* 53 F 54. þorvardr 62. brodir — vorþit] krangt brodir orðit við 557. orðit 62 F 54 B. hann] hallfreðr 53 F. 22—23 hann kvad] þa q. hallfredr v. 557. 23 kvad] q. v. 62 F. 25 blasit F. 26 ydr 62 F 53, avdr 557. 27 aflaz 62 F.

M

muna vrpægin eira
alldan sinu skalldi.

3 þeir þottuz sia sott a honum ok leiddu hann aptr
ept[ir] skipinu ok biuggu vm hann ok sp[ur]ðu huersu
honum segði hugr vm sik. hann q(uað) v(isu).

6 Sprund mun huitri hendi
haurduks vm bra miuka
flioð gat fremdar orði
9 f[io]lerrin miog þerra
ef dauðan mik meiðar
morð ueggs skulu leggja
12 aðr var ek vngu flioði
vt vm bord at sutum.

13 vt *skr.* vt.

61

maR skotar minvm knerri
15 miok er ek vatr af nøckui
mvnat vr þuegin eira
alldan sinu skalldi.

18 Þorvalldr þottiz sea sott hans ok leiddi hann aptr æ
skipit ok bio vm hann ok sp(urði) huersu honum
segði hugr vm sottar far sitt. hann kvað.

21 Rind bra hvitri hendi
hórdvks vm bra mivka
flioð gat fremdar ioði
24 fiðlerrin mer þerra
ef dauðan mik meiþar
morð hegs skulu legia

14 márr skotrar *F.* 15 er ek] em ek 62 *B.* ek em 54. uotr *FB*,
vötrv 557. nakvi 62, nokkui *F.* nock *med i over k* 54. 16 mvat
(!) *B.* vr þuegin] or þvegin 62, vþueginn 53, víþueginn 54, við
vegin *B.* 18 sott] sottar far 62 *F.* hans] a honum 53, 557; +
mikit *F.* 19 spurði] sál. 62 *F* 53, 54 *B* 557. 20 hann kvað] þa
kuad hann 54 *B.*; hallf. q. *F.* 21 Rind] reñdr 53; Grvnd 62 *F.*;
hrvnd 557. bra] mvn 62, 53 *B* 54, m̄ *F.* man 557. 22 hör-] har-
54 *B.* 23 ioði] æde *F.* 24 fiðlerrin] fiðlerrit 62 *F.*; fra þerinn
53; far lerrinn 54 *B.*; frabærv 557. mer] ser *F.* 26 morð — skulu]
nord hegs i land 54 *B.* hegs *skr.* 62, 557. skili 557.

M Þa sa þeir konu ganga eptir skipinu. hon var mikil ok i bryniu. hon geck a bylgium sem a landi. Hallfreðr leit [t]il ok sa at þar var fylgiu kona hans. Hallfreðr m(ælti). i sundr segi ek ollu við þik. hon mælti. villtu Þorvalldr taka við mer. hann quaz eigi vilia. þa mælti Hallfreðr vngi. ec vil taka við þer. siðan 6 hvarf hon. þa mælti Hallfreðr. þer son minn vil ek gefa sverðit konungs naut en aðra gripi skal leggja i kistu hia mer ef ek ondumz. litlu siðarr andaðiz hann 9 ok var i kistu lagðr ok gripir hans með honum. skickia

61

aðr var ek vngu fljóði

vt [vm] borð at sutum.

12

Þa mælti Hallfreðr við Hallfreð s(on) sinn. Þer vil ek gefa frendi sverðit konungs naut. En aðra gripi þa er Olafr konungr gaf mer skal legja i kistu með mer 15 ef ek ondumz her æ skipinv. Þa kvað hann v(isu) þessa.

Ek munda nv andaz

18

vngr var ek harðr i tungu

senn ef salv minni

sorg laust vissa ek borgit

21

veit ek at vætki of sytig

valldi guð hvar alldri

dauðr verðr huerr nema hræðumz

24

heluiti skal slita.

Aa þeim sama degi andaðiz Hallfreðr ok var lagðr i kistu ok gripir hans með honum konungs nautar 27

11 vngu] jungu *F.* 12 at] með 53, 557. 13 Hallfreðr] h. 62. son] *sål.* 53 *F* 54. 13—14 Þer — naut] sverðit *k.* navt frendi vil ek gefa þer 557. 15 er] sem 557. legja] *efter* kistu 557. 16 hann] hallfredr *F* 557. visu] *sål.* 53 *B* 54. 16—17 v. þessa] ÷ 62. 18 munda] *sål.* 54, mynda 53, m̃de *F*, m̃da 61, 62 *B* 557. 20 senn 53, sonn 62, se \bar{v} 557. 21 vissag 62 *F* 557. 22 at] ÷ *F.* of] *over linjen B*; um *F*; ÷ 557. sytek 53, 54, syti ek *B.* 23 hvar] hvart 62, huort *F*; min 557. 24 nema] nemak 53; i 62 *F.* hræðumz] h̃rdv 62, hordum *F*; hredizt 557.

hialmr ok hringr. ok skotið siðan firir borð ollu saman. **M**
 kistan [k]om i Eyna helgu i Sudreyium ok fundu
 3 sueinar [a]bot[a]. þeir brutu vpp kistuna ok stalu
 fenu en sauk[t]u likinu i fen mikit. abota dreymdi
 þ[e]gar vm nottina at O(lafr) konungr kúi at hon-
 6 um. hann var reiðuligr ok quað hann illa sueina eiga.
 hafa þeir brotið skip skalldz mins ok stolit fe hans en
 bvndit stein við hals honum. Nu haf þu sannar sogur
 9 af þeim ella munu yör [verð]a [h]uer vnd[r. nu]

9 *I det flg. er teksten delvis ulæselig; udfyldninger i klamme beror på ældre afskrifter, som dog måske støtter sig til paralleltekken.*

sem hann hafði fyrir mælt. Skickia hringr ok hialmr. **61**
 Sipan var kistunni skotit fyrir borð. kistan kom æ
 12 land i Eyiunni helgu i Suðr eyium ok fundo þionosto
 sueinar abota þess er þar reð fyrir. Þeir brutu kistuna
 ok stalu fenu. en sókktu liki Hallfreðar i fen eitt. En
 15 abotan dreymði æ næstu nott. at Olafr konungr
 T(ryggva) s(on) kom at honum ok var reiðuligr ok
 mælti. þu att illa þionosto sueina. þeir hafa brotit
 18 skip skalldz mins ok stolit fe hans en bundit stein
 við hals honum ok drekt i fen. Nv hafit sanar sögur
 af þeim ella mvn yör henda hver vndr. Sipan hvarf
 21 konungr fra honum. En aboti vaknaði ok let taka

10 hann — mælt] honvm var firir sagt 62. mælt] s. 557. Skickia
 — hialmr] hialmvr hringvr ok ok (*sål. ved linjesk.*) skickia 557.
 11 borð] *herefter nyt kap. med overskr.: groftr Hallfredar F.* kistan]
 + i, *understreget 61*; Kista þessi *F.* kistan kom] kom hon *B.*
 11—12 æ land] at landi 557. 12 Eyiunni] *forskrevet, men næppe*
tviel om at det skal læses sål., B. syðr 53, 54. fundo] ÷ 557. þionosto]
÷ 54 B. 14 ok] en 53, 54 *B* 557. Hallfreðar] h. 62. 15 abota
F 557, abotatann (!) 62. abotan — nott] a næstu nott dreymdi
 abotann 54 *B.* æ] ÷ 557. natt *F.* at] a (!) 557. 15—16 Olafr — s.]
efter honum F. 16 Tryggva son] *sål. 54; ÷ 557. kom] kæmi F* 54 *B.*
 var] væri *F.* reiðuligr] + miog *F.* 17 þionustv 54 *B.* 19 drek *skr.*
 62. hafit] hafi þer 54 *B.* 20 mvn] man 557. 21 honum] + at
 syn 557. vakadi (!) 62. ok let] let hann 62 *F.* 21—s. 130¹¹ vaknaði
 — sueinana] let taka sueinana þa er hann vaknadi 557.

M voru sueinar [t]eknir [ok ge]ngu [þeir við ok var þeim] g[ef]it frelsi. lík Hall[freðar var fært til k]irkíu ok v[ar] graf[it] virðul[iga]. kalekr [var gerr af hringin- 3 um] en alltaris klæði af skic[kíunni en kerta]stíkvör or hialmin[um]. þeir Þ[orva]lldr toku [lan]d [ok foru a] Ottarsstaði ok [voru] þar [vm vetrinn. Þorvalldr 6 for vta]n vm sumarit en Hallfreðr [ger]ði b[u a Ottarsstoðum. hann var] kallaðr vandræða skalld. hann var [mikilmenni ok g]ofugr maðr. er mart manna fra hon- 9 um komit. [lykr þar at se]gi[a fra Ha]llf[reði].

5 land næppe island. *Ældre afskrivere har læst leidar.*

61 sueinana. en þeir gengu þegar við er æ þa var borit ok var þeim þa sv sök vpp gefin. lík Hallfreðar fannz 12 ok var grafit virðuliga at kirkíu. kalekr var gorr af hringinum en altara klæði af guð vefiar skickíunni *en kerta stíkur or hialminum. þeir Þorvalldr toko Island 15 vm haustit ok voro æ Ottars stoðum vm vetrin. Sípan for Þorvalldr vtan en Hallfreðr setti bu saman ok bio æ Ottars stöðum. Var hann ok kallaðr vand- 18 reða skalld sem f(aðir) hans. hann varð gófuðr maðr ok mikil menni ok ero menn fra honum komnir.

11 sueinana] sueina sina 54 B. en — gengu] ok gengv þeir 557. við] + því 62 F 53, 54 B 557. er — þa] sem at þeim 54 B. 12 ok] ÷ F. þa] ÷ 54 B; + þegar 557. sök] + þegar 53. Hallfreðar] h. 62. 13 grafit] *efter* virðuliga 62; *efter* kirkíu 557. virðuliga] + þar F. at] + þeir 62. gior 62, gerr 53, ger F, giorr 557. af] or F. 13—14 gorr — hringinum] or hringinum giorr 54 B. 14 alltaris 53 F 54 B 557. af] or 53. guð vefiar] ÷ FB. en²] er 61; ÷ 62 F. 15 kerti 62 B 557. stíkiur B. vr 557. 16 voro] var 53, 557. 17 Hallfreðr] + vngi 54 B. 18 ok bio] ÷ 62, 53, 54 B 557; *efter* stöðum F. bio] + þar F. stöðum] *sál.* 62, 53, 54 B 557; st. *med forkort.tegn* 61; + ok 62, 53, 54 B 557. kallaðr] + hallfredr 62, 54 B 557. 19 faðir] *sál.* 53 F 54 B 557. varð] var 557. gavfavgv 557, gofgvgr B. 20 ok mikilmenni] ÷ 62. ero] + margir F 54 B. ero menn] er mart manna 62, 53, ert (!) margt 557. komnir] komit 62, 53, 557.

Tillæg.

Olafr konungr var iafnan glaðr ok kátr við sina 61
 3 menn ok leiddi miðk at spurningum vm hattu ok
 höfþingskap rikra manna af hinum næstum löndum
 ef menn komo til hans af Danmörk eþr Suipioðu. Hall-
 6 freðr vandræða skalld hafði komit vm sumarit austan
 af Gaut landi. hafði hann verit með Rðgnvalldi j(arli)
 Vlfs s(yni) er þa var kominn til rikis i uestra Gaut
 9 landi. V(lfr) faðir Rðgnvalldz var broðir Sigríðar
 enar storraðu. Voro þeir systkina s(ynir) Olafr konungr
 sænski ok R(ðgnvalldr) j(arl). Sagði Hallfreðr Olafi
 12 konungi Tryggva s(yni) af j(arli) mart. sagði at hann
 var hraustr höfþingi ok stíorn samr. ðr af penningum.
 drenglyndr ok vin holtr. sagði Hallfreðr þat ok með
 15 at j(arl) uilldi hallaz til vinattu undir Olaf Noregs
 konung ok hafði þat talat fyrir honum at hann mundi
 biðia Jngibiargar Trygva d(ottur). A þeim uetri komu
 18 austan af Gautlandi sendi menn R(ðgnvalldz) j(arls).

Det ovenfor aftrykte stykke s. 131—132 findes i den store saga om Olaf Tryggvason (kap. 224 i Fornmanna sögur II, kap. 332 i Flateyjarbók I); det kan ikke afgøres med sikkerhed, om det skal henregnes til Hallfreðar saga, heller ikke hvordan det i så fald skal afgrænses (måske snarere fra Hallfreðr s. 131⁵⁻⁶ til hans s. 132⁵). Hvis det skal indsættes i Hallfreðar saga, bør det ifølge sin plads i håndskrifterne stå efter det kap., som afsluttes s. 97¹⁴; jfr. indledn. 62, 53 og 557 har lakuner hvor stykket burde stå. 4 enum 54. 5 hans] ÷ 54 B. danmorkv B. eda B. suipiod F. 6 komit] farit F. 7 landi] + sem adr (fir B) var sagt 54 B. jarli] sál. 54. 8 syni] sál. F 54 B. 9 Vlfr] sál. F 54 B. 10 hinnar FB. syskina F 54 B. synir] sál. (+ ok F) F 54 B. 11 suænski 54, hinn svænski B. Rðgnvalldr jarl] sál. 54. 12 Tryggva s.] ÷ F 54 B. af jarli] efter mart F 54 B. ialli F. 13 peningum F 54 B. 15 jarl] sál. 54. til] med 54 B. undir] uit F. Olaf] ÷ 54 B. Noregs] ÷ F. 16 fyrir honum] ÷ F. mundi] uillde F. 17 tryggia (!) skr. 54. dottur] sál. F 54. 18 Rðgnvalldz jarls] sál. 54.

61 fundu þeir Olaf konung norðr i Niðar osi. baru þeir fram fyrir konung erendi j(arls) öll slik sem Hallfreðr hafði aðr orði æ komit at hann uildi vera fullkomin 3 vin Olafs konungs ok þar með mælti j(arl) til mægþar við konung ok uildi fa Jngibiargar systur hans. fluttu sendi menn konungi her með berar iartegnir at þeir 6 foro með sǫnum hans iartegnum.

1 fundu þeir] ok fundu *F.* norðr] ÷ *B.* þeir²] þar *F.* 2 fyrir konung] *efter* jarls *F*; ÷ *B.* eyrendi *F*, ærendi 54. jarls] sin 54 *B.* 3 hann] jarl 54, j. *B.* 4 jarl] *sål.* 54; hann *F.* mægda *F* 54 *B.* 5 Jngibiargar] ÷ *B.* 6 konungi] *efter* með 54; ÷ *FB.* berar] sannar *F.* iartegnir] + j (*skal læses* jarls) *F*; + af jarli 54 *B* (*muligvis glemt ved linjeskifte i 61*). 7 hans iartegnum] ærendum 54, erendvm *B.*

REGISTER

- Agðanes 45.
 Akkerisfrakki 47, 48.
 Aldís (Ásdís, Ástdís) Óláfs-
 dóttir 18, 19.
 Arnarvatsheiðr 109.
 Auðgísl, gauzkr maðr 75, 77,
 78, 80, 81, 83, 84, 88—92.
 — Hallfreðarson 96, 98, 125.
 Auðólfssstaðir 107.

 Ásdís, Ástdís, se Aldís.
 Ávaldi skegg Ingjaldsson (ge-
 nitiv undertiden Ávalds og
 een gang Ásvalda) 4, 6,
 12—16, 18, 21—23, 25—30,
 32, 33, 35, 36.

 Björn (bóndi á Gautlandi) 86,
 87, 89, 90, 92.
 Blanda 107.
 Blót-Már, se Már Jgrundarson
 háls.
 Blót-Ubbi, se Ubbi.
 Blönduóss, Blönduáróss 18.
 Bolli (Þorleiksson) 49.
 Brandr Ávaldason (Ávalds-,
 Ásvalda-) 113, 114.
 Brandr inn qrvi Vermundarson
 49, 51.
 Breiðár-Skeggi 51.

 Danmqrk 76, 89, 120, 131.

 Einarr 18.
 Einarr Þórisson 107, 108, 111,
 112, 118.
 Eiríkr jarl Hákonarson 121—
 123.
 England 11, 12, 78.
 Eyin helga 129.
 Eyrr (Haleyrr, Haley) 75.
 Eyvindr sorkvir 18.

 Fitjar 10.
 Flaðki, Flagði, Flæðki 46.
 Freyja 57, 58.
 Freyr 44, 45, 57.
 Frigg 56.
 Færeyjar 120.

 Galti Hallfreðarson 3, 9—11,
 13.—Óttarsson 19, 109—113,
 118.
 Garðskonungr, se Miklagarðs-
 konungr.
 Gautland 78, 94, 131.
 Geitaskarð 21, 28, 40, 99.
 Glœðir 114.
 Grímnir 57.
 Grímsungur (-tunga) 18, 19,
 22, 24, 31, 32, 35, 36.

Gríss Sæmingsson 21—25, 27—
34, 36—40, 99—104, 106—
109, 111—119.

Gríssvísur 109, 111, 118.

Grœnland, Grœnaland 97.

Guðbrandr Þorsteinsson 21, 34.

Gunnhildarsynir 4, 10, 11.

Gunnhildr konungamóðir 4, 10,
11, 17.

Gunnlaugr ormstunga 125.

Haley, Haleyr, se Eyrr.

Hallfreðr inn ungi Hallfreðar-
son 96, 98, 126, 128, 130.

— (-freýðr, -frøðr) vandræða-
skáld Óttarsson 3, 19 ff.

Haukagil 19, 27, 31, 33, 36, 39,
40, 111.

Hákon konungr Aðalsteins-
fóstri 3, 10. — jarl inn ríki
Sigurðarson 42, 45, 52, 59.

Hálogaland 3, 48.

Helga in vœna Þorsteinsdóttir
125.

Hildr Eyvindardóttir 18, 114.

Hlaðir 48, 49.

Hliðskjálf 55.

Hof 21, 26, 34, 111, 113.

Hrafn Qnundarson 124, 125.

Hreðuvatn 112.

Húnavatsþing 27, 39, 112, 113.

Húnrøðr Vefrøðarson (-friðar-,
-freýðar-, freðar-, Nefriðar-,
Nefreiðar-) 111, 112, 114.

Hvítá 34, 41, 42.

Hvíta-Kristr, se Kristr.

Ingibjörg Tryggvadóttir 131,
132. — Þórisdóttir (Þórars-,
Þórarins-) 88—97.

Ingjaldr (bóndi í Ylfi) 4—7.

Ingólfr inn fagri Þorsteinsson
21—27, 34—37, 43, 44, 111.

Ísland 12, 13, 17, 18, 43—45,
49, 97, 98, 110, 117, 119,
124—126, 130.

Jósteinn (Eiríksson) 50, 51, 67,
68, 72.

Jökull Ingimundarson 26, 37,
43.

Jörundr háls 21.

Karlshöfuð, Karlhöfði (Eiríks-
son) 51.

Kálfr, hirðmaðr 58—62, 65, 66,
72—74.

Kjartan Óláfsson 49.

Knjúkr, Knúkr 18.

Kolbeinsáróss 99, 120.

Kolfinna Ávaldadóttir (Á-
valds-) 18—19, 21—25, 28—
33, 36, 39—41, 97, 99—103,
105—107, 111—114, 118.

Konungahella 77.

Kristr 56—58, 83.

Langadalr 19, 21, 28, 99, 100,
111.

Laxárdalr 99, 100.

Leifr Eiríksson 97.

Leiruvágr 124.

Már Jörundarson háls 21—23,
25—30, 33, 35—37, 40, 109.

Másstaðir 21, 22, 28, 29, 109.

Melrakkaslétta 125.

Miklagarðr 22, 28.

Miklagarðskonungr, Garðskon-
ungr 114, 118.

Mosfell 124.

Móberg 111.

- Niðaróss 49, 131.
 Njörðr 57, 58.
 Norðrárdalr 28, 40, 41, 43, 44.
 Nóregi 4, 10—13, 42, 45, 49,
 77, 120, 125.
 Orkneyjar 12, 120.
 Ormrinn (langi) 110.
 Óðinn 45, 55, 58.
 Óláfr at Haukagili 19, 27, 31—
 34, 36, 39, 40, 111. — Svía-
 konungr 94, 131. — konungr
 Tryggvason 44, 45, 48—52,
 58, 61, 62, 69, 76, 82, 83, 89,
 94—97, 99, 109, 115, 117, 118,
 120, 121, 123—125, 128, 129,
 131, 132.
 Óláfsdrápa 120.
 Óttarr, hirðmaðr 58—60. —
 Þorvaldsson skiljanda 3, 4,
 6—12, 14—19, 22, 24, 25,
 27—33, 35, 36, 38—41, 43,
 44.
 Óttarsstaðir 28, 41, 109, 110,
 130.
 Rognvaldr jarl Úlfsson 131.
 Sigríðr in stórráða 131.
 Sigurðr biskup 61, 62.
 Sigvaldi jarl 76, 109, 119.
 Skagafjörðr 99, 100, 119.
 Skarð, se Geitaskarð.
 Skáld-Hrafn, se Hrafn Qnundar-
 son.
 Skegg-Ávaldi, se Ávaldi skegg
 Ingjaldsson.
 Sogn 3, 9, 13, 120.
 Sognsær, -sjór 8, 120.
 Sokki, víkingr 4—6, 10, 11,
 13—16.
 Sóti, víkingr 12—16.
 Steinn, kunningi víkinganna
 13—15, 17.
 Suðreyjar 129.
 Svíaríki 98.
 Svíaveldi 98, 126.
 Svíþjóð 45, 75, 77, 94, 98, 120,
 125, 131.
 Svøldr 119.
 Sygnir 57, 58.
 Tryggvi (faðir Óláfs konungs)
 120.
 Tunga 26.
 Ubbi 87, 88.
 Upplönd 66.
 Úlfr, faðir Rognvalds jarls 131.
 Valgerðr Óttarsdóttir 19, 23—
 25, 35, 36, 43, 119, 120.
 Vatsdalr 18, 19, 21, 26, 34, 35,
 44, 109, 111.
 Vatsdalsá 29.
 Vágar 8.
 Viðrir 56.
 Vigdís Óláfsdóttir 111.
 Vík 77.
 Ylfi, Ylbi, Ilba, Ilbi 3, 4, 5.
 Þorgerðr Hallfreðardóttir 3.
 Þorgils (gjallandi) 114.
 Þorkell silfri Þorvaldsson skilj-
 anda 3, 4. — nefja 50. —
 krafla (krafli) Þorgríms-
 son 111—114, 118, 119.
 Þorlákr silfri, se Þorkell silfri.
 Þorleifr inn spaki 65—74, 121—
 124. — Hørða-Kárasen 67.

Þorsteinn, se Steinn. — Ingi-
mundarson (ins gamla) 20,
24—28, 34—39, 41, 43, 44.

Þorvaldr skiljandi 3—6. — Ótt-
arsson 126—128, 130. —
(Þorgilsson) 114.

Þórarinn, se Þórarr.

Þórarr, Þórir, Þórarinn 87, 88,
92, 93, 98, 125.

Þórhalla Ævarsdóttir ins gamla
19.

Þórir, se Þórarr. — Þrándarson
107.

Þórr 44, 45, 57, 65.

Þrándheimr 46, 69, 96, 98.

Ævarr inn gamli 19.

Qnundr, spellvirki 79—84, 91,
92. — at Mosfelli 124.

Hallfredar Thattr

PT

Hallfredar saga

7269
.H33

PONTIFICAL INSTITUTE
OF MEDIAEVAL STUDIES
59 QUEEN'S PARK
TORONTO 5, CANADA

